

TERVISEAMET

Nakkushaiguste esinemine ja immunoprofülaktika Eestis 2023. aastal

Tallinn 2024

Sisukord

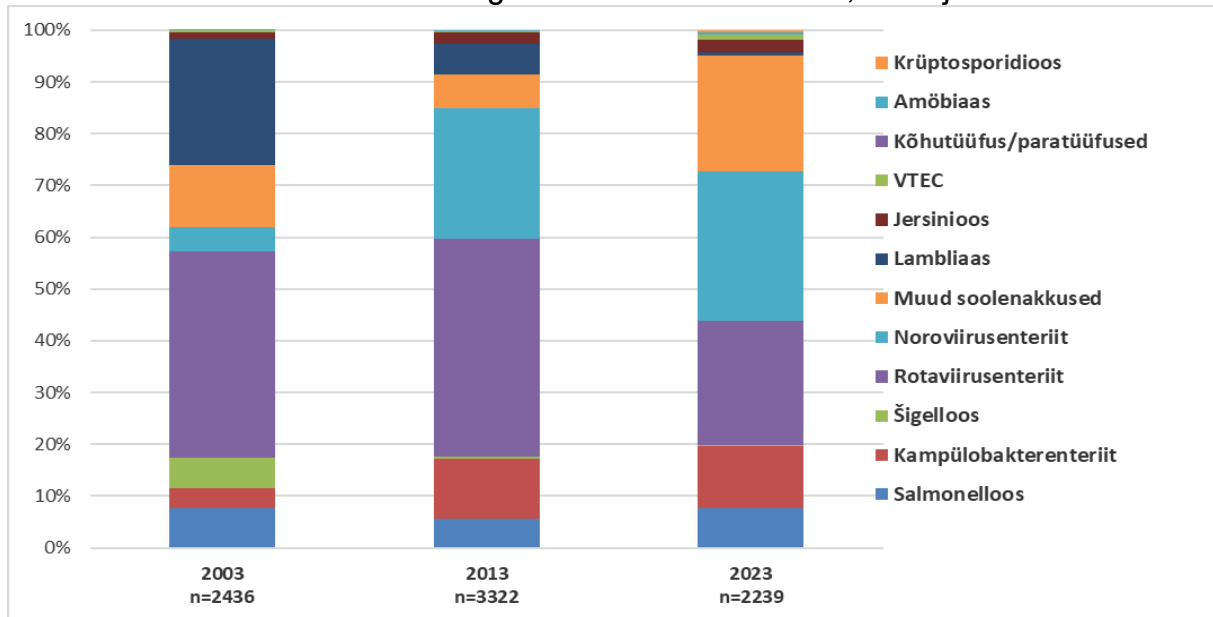
Soolenakkushaigused.....	4
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)	6
Salmonelloosid (A02).....	6
Šigelloos (A03).....	13
Kampülobakterenteriit (A04.5).....	15
Enterohemorraagilise <i>E. coli</i> nakkus (A04.3)	19
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit (A04.6)	20
Rotaviirusenteriit (A08.0).....	22
Noroviirusenteriit (A08.1).....	24
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.7; A04.8; A05.0; A05.2-A05.8; A08.2-A08.3; A08.5).....	26
Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1).....	28
Amöbiaas (A06)	29
Krüptosporidioos (A07.2).....	30
Piisknakkushaigused	32
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)	32
COVID-19 (U07.1)	33
Läkaköha (A37.0)	34
Difteeria (A36)	37
Leetrid (B05).....	37
Punetised (B06; P35.0).....	38
Mumps (B26).....	38
Meningokokknakkus (A39).....	39
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)	40
Sarlakid (A38).....	41
Tuulerõuged (B01).....	43
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)	45
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)	48
Viirushepatiitid ja HIV.....	50
A-viirushepatiit (B15).....	50
Äge B-viirushepatiit (B16).....	51
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1).....	53
Äge C-viirushepatiit (B17.1)	53
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)	55
E-viirushepatiit (B17.2)	56
HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24).....	57
Muud zoonoosid.....	62
Leptospiroos (A27)	62
Tulareemia (A21)	63
Listerioos (A32).....	64
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5, A98.6)	65
Marutõbi (A82)	66
Kaasasündinud toksoplasmoos (P37.1)	66
Botulism (A05.1)	67
Brutselloos (A23)	67
Puukidega levivad nakkushaigused	68
Puukentsefaliit (A84).....	68
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2).....	70
Erlühioos (A79.8)	72
Sugulisel teel levivad haigused	72

Süüfilis (A50-A53).....	72
Gonokokknakkus (A54)	73
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56).....	75
Muud nakkushaigused	77
Poliomüeliit (A80)	77
Malaaria (B50-B54)	77
Leegionärihaigus (A48.1)	77
Teetanus (A33-A35).....	79
Dengue hemorraagiline palavik (A90).....	79
Ahvirõuged (B04).....	80
Helmintiaasid.....	81
Difüllobotriaas (B70.0)	81
Ehhinokokoos (B67).....	81
Trihhinelloos (B75)	82
Reisimisega seotud nakkushaigused	83
Nakkushaigete hospitaliseerimine	85
Nakkushaiguste surmajuhud	86

Soolenakkushaigused

Joonis 1.

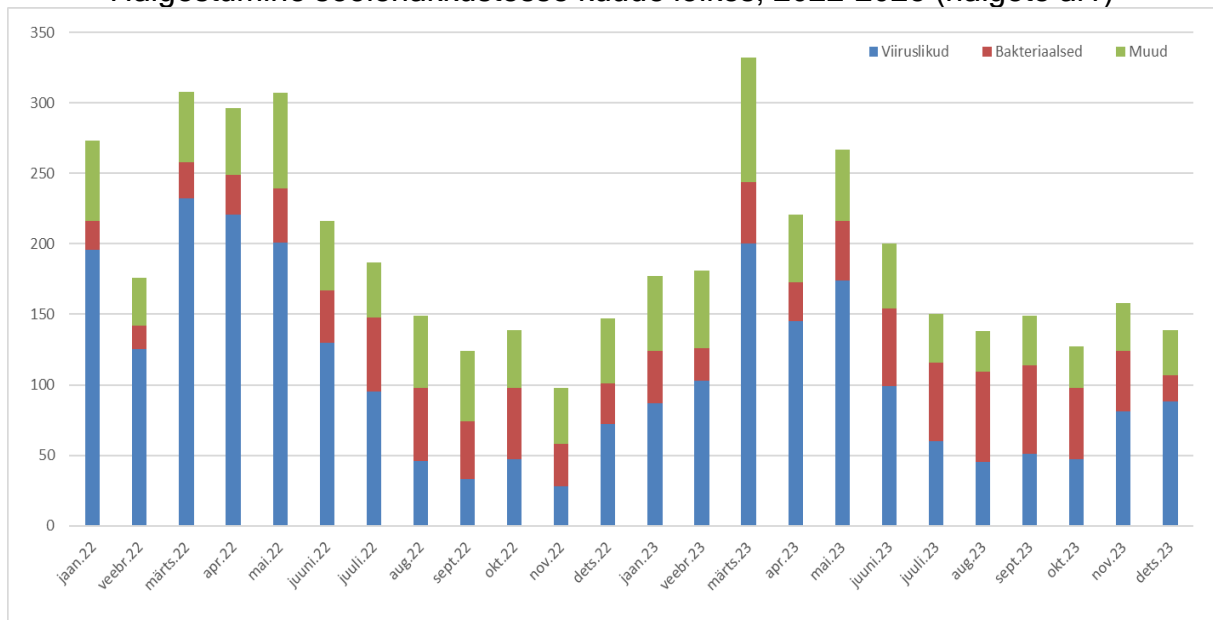
Soolenakkustesse haigestumise struktuur 2003, 2013 ja 2023

Soolenakkushaigustesse haigestumise struktuuris on viimaste aastate jooksul vähenes lambliaasi, rotaviirusnakkuse ja šigelloosi osatähtsus. Noroviirusenteriidi, kampülobakterenteriidi ja muude soolenakkuste osakaal on märgatavalt suurenenud.

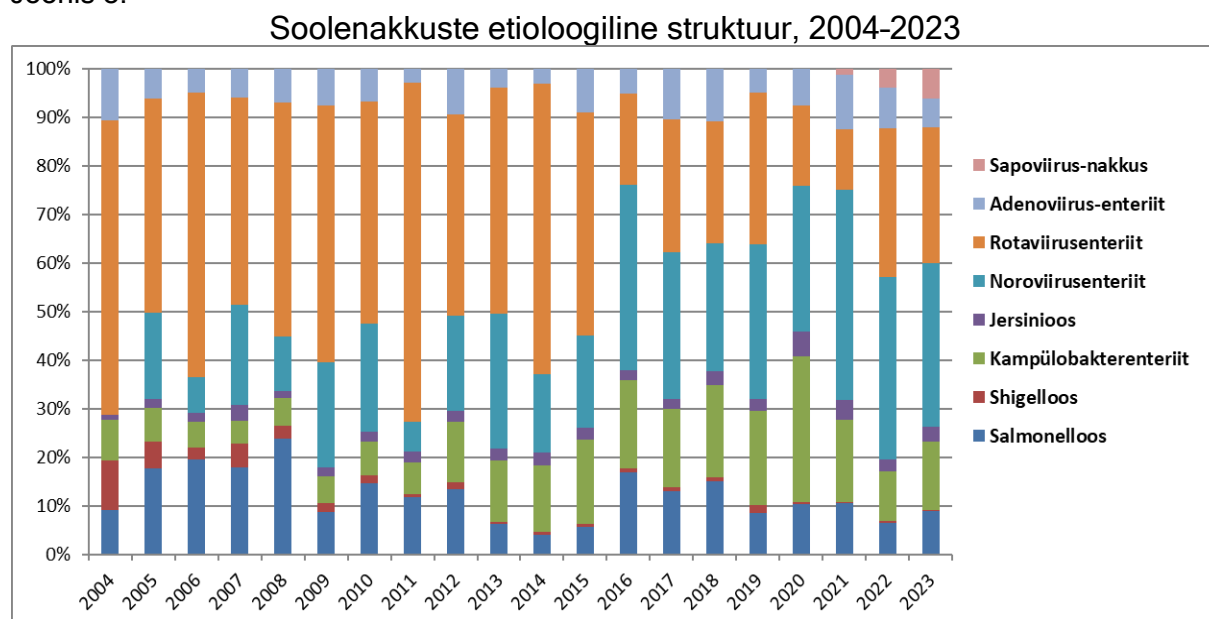
Joonis 2.

Haigestumine soolenakkustesse kuude lõikes, 2022-2023 (haigete arv)

2023. aastal registreeritud soolenakkuste üldarvust 67,7% moodustasid viiruslikud soolenakkused, 31,0% bakteriaalsed soolenakkused ja 1,3% algloomade poolt põhjustatud soolenakkused. 2022. aastal oli vastavalt 74,6%, 23,3% ja 2,0%.

Joonis 3.

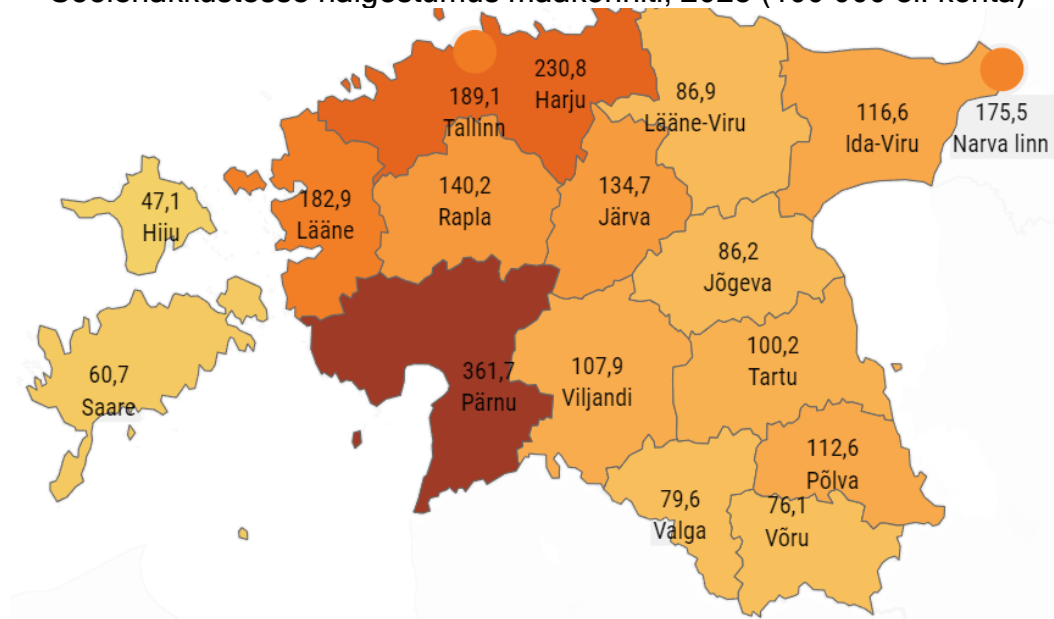
Võrreldes 2022. aastaga on vähenenud summaarne haigestumine soolenakkustesse 7,5% võrra (2023. a 2239 juhtu ehk 168,1 juhtu 100 000 el. kohta; 2022. a 2420 juhtu ehk 181,9 juhtu 100 000 el. kohta). Suurenes kampülobakterenteriidi, salmonelloosi sapoviirus-nakkuse osakaal.

Võrreldes 2022. aastaga suurenes haigestumine enterohemorraagilise *E. coli* soolenakkusesse 90,9% võrra, kampülobakterenteriiti 28,0% võrra, salmonelloosi 26,1% võrra, *Yersinia enterocolitica* enteriiti 7,5% võrra. 2022. aastaga võrreldes vähenes haigestumine amöbiaasi 2,7 korda, šigelloosi 30,0% võrra, lambliaasi 26,7% võrra, krüptosporidioosi 25,0% võrra, noroviirusenteriiti 17,9% võrra, rotaviirusenteriiti 16,5% võrra. Haigestumine muudesse täpsustatud soolenakkustesse on 2022. aastaga võrdne.

Soolenakkustesse haigestumus oli suurem (arvestades kõiki registreeritud soolenakkusi) Pärnumaal (361,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (230,8), Tallinnas (189,1) ja Läänemaal (182,9).

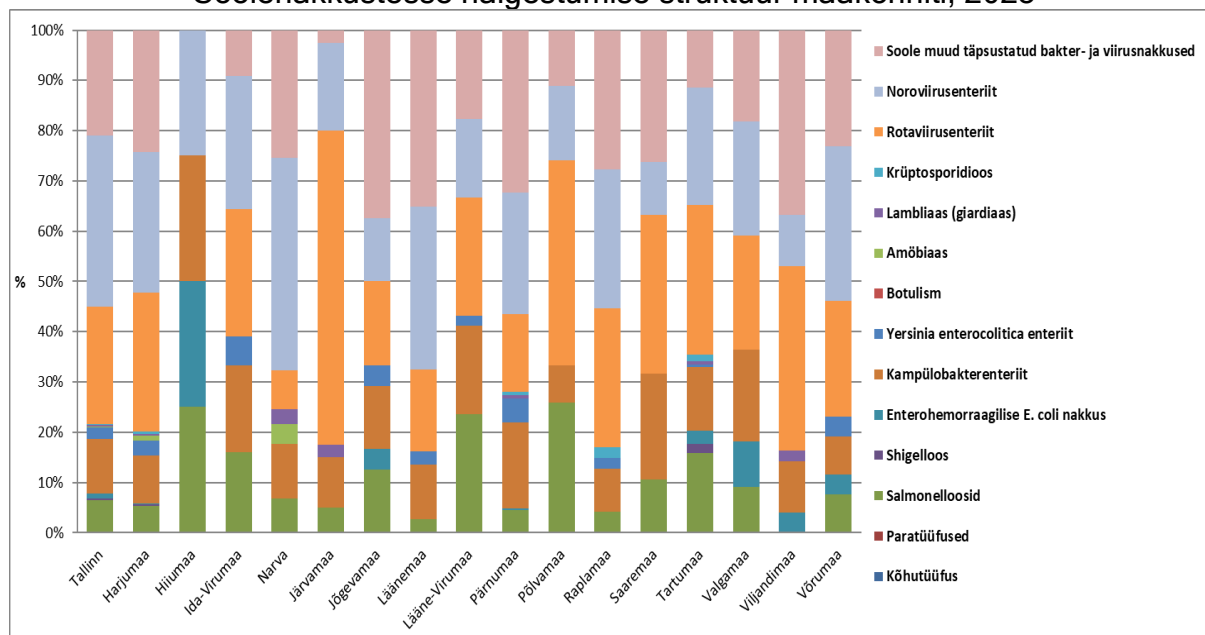
Joonis 4.

Soolenakkustesse haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

Joonis 5.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2023

Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)

Registreeriti 1 kõhutüüfuse haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2022. a oli samuti 1 haigusjuht ehk 0,1 juhtu 100 000 el. kohta).

Haigusjuht registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), on laboratoorselt kinnitatud. Haige oli mees vanuses 20-29 aastat, tegevusala teadmata, viibis haiglaravil, paranes. Nakatumine toimus oletatavalt Pakistanis.

Paratüüfuse haigusjuhte ei esinenud (2022. aastal oli 2 juhtu ehk 0,2 100 000 elaniku kohta).

2023. aastal vaktsineeriti kõhutüüfuse vastu 1 118 inimest, nendest 0-14 a lapsi 52, noorukeid (15-17 a) 19 ja täiskasvanuid 1 047. Revaktsineeriti 189 inimest, nendest 0-14 a lapsi 1 ja täiskasvanuid 188.

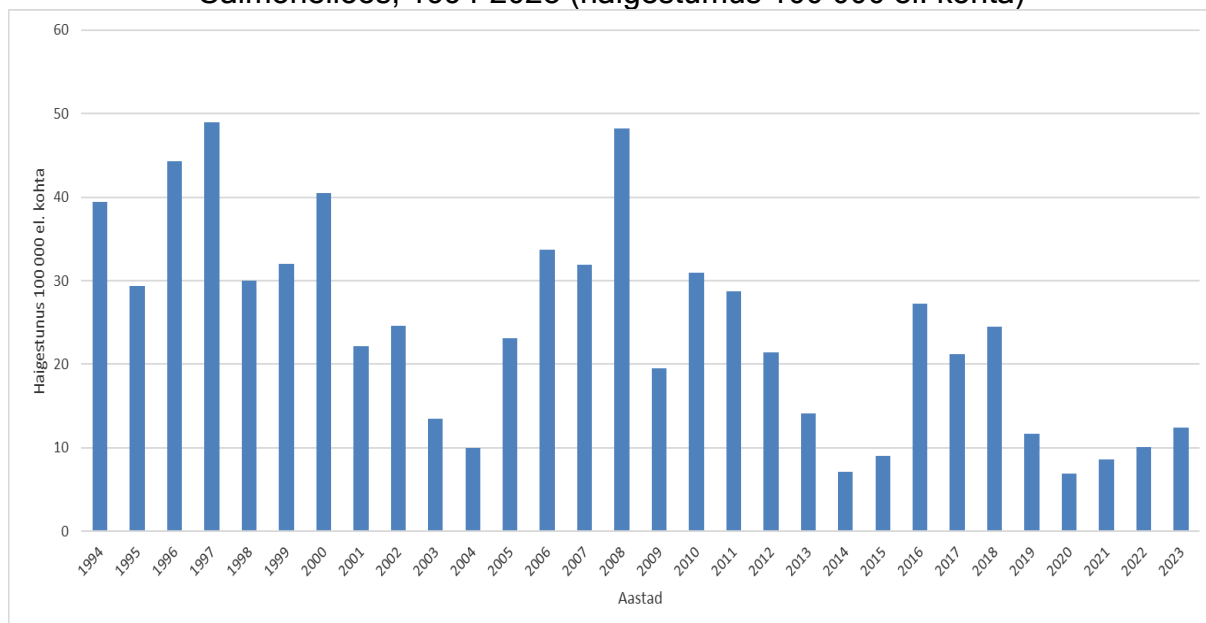
Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 169 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 12,4 (2022. a oli 134 haiget ehk 10,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). 168 haigusjuhtu on laboratoorselt kinnitatud, ühel juhul põhineb diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt kinnitatud juhuga.

Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Viljandimaa. Kõrgem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Põlvamaal (29,2), Lääne-Virumaal (20,4) ja Ida-Virumaal (18,8).

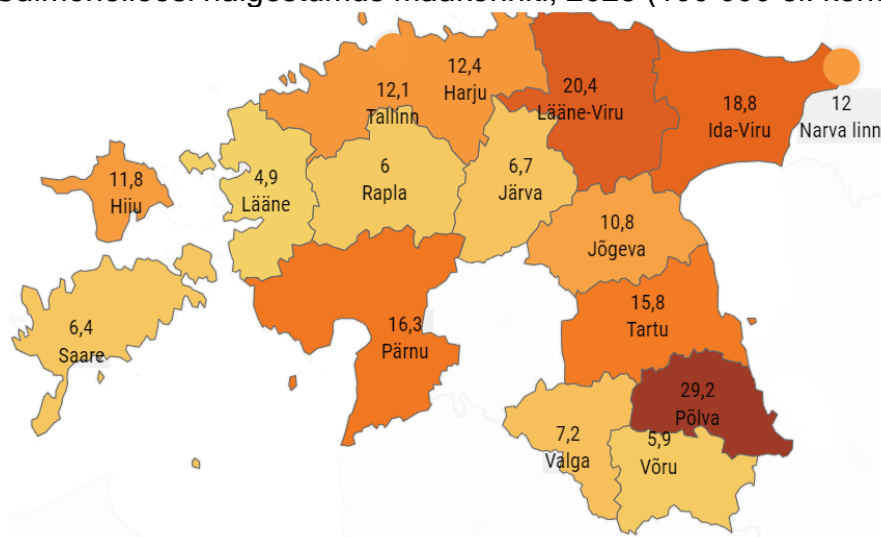
Joonis 6.

Salmonelloos, 1994-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 7.

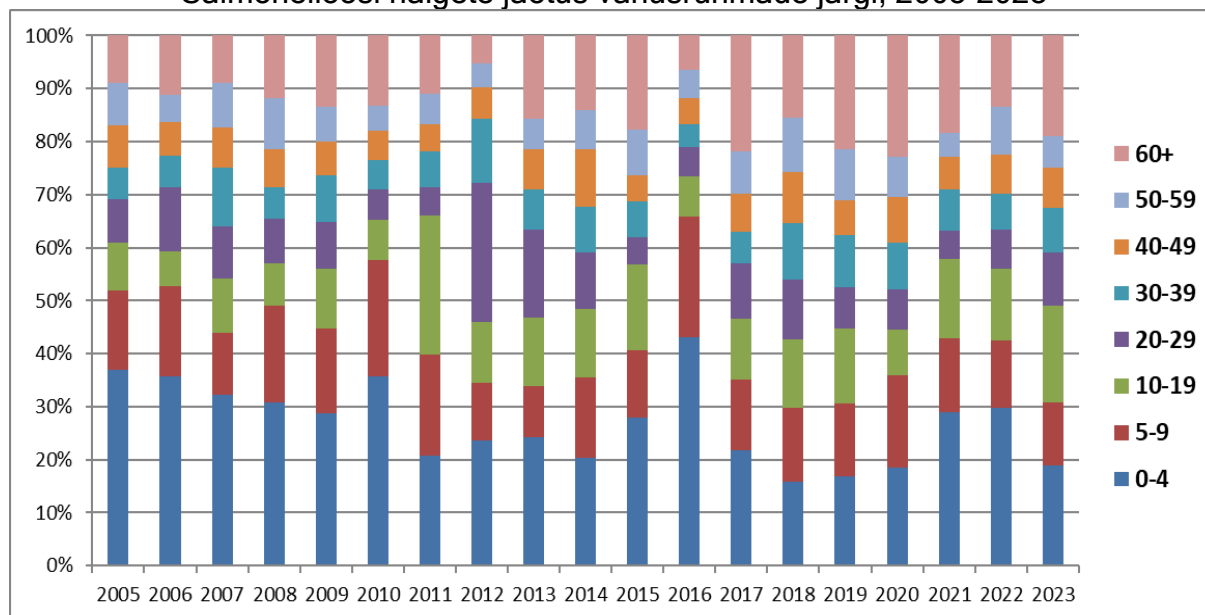
Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

Kogu haigestunutest 39,6% olid lapsed vanuses 0-14 aastat ning 25,8% isikud vanuses üle 50 a. Mehi oli 47,3%, naisi 52,7% haigetest. 21,9% haigestunutest olid koolieelsed lapsed, 20,7% töötavad isikud, 23,7% kooliõpilased, 23,1% mittetöötavad isikud.

Joonis 8.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2023

Sagedamini olid salmonelloosi põhjustajateks *S. Enteritidis* (54,4%), monofaasne *S. Typhimurium* (11,2%) ja *S. Typhimurium* (7,1%). Tuvastati ka teisi serotüüpe: *S. Anatum* (1), *S. Bovismorbificans* (3), *S. Coeln* (2), *S. Derby* (1), *S. Dublin* (1), *S. Haifa* (1), *S. Indiana* (1), *S. Infantis* (2), *S. Kentucky* (2), *S. Kottbus* (1), *S. Kuru* (1), *S. Muenchen* (1), *S. Ohio* (1), *S. Paratyphi B var Java* (1), *S. Senftenberg* (1), *S. Stanleyville* (1), *S. Strathcona* (1), *S. Worthington* (1).

Tabel 1.

Eestis registreeritud salmonellade serotüübid, 2004-2023

Salmonellade serotüübid	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
<i>S. Aba</i>			1																
<i>S. Abony</i>								2											
<i>S. Adelaide</i>											1								
<i>S. Agona</i>	1		1	1	1	6	2		25	2			1					2	
<i>S. Alagbon</i>			1																
<i>S. Albany</i>															1				
<i>S. Altona</i>				1															
<i>S. Anatum</i>													1						1
<i>S. Apeyeme</i>											1								
<i>S. Bareilly</i>										1						1	1	1	
<i>S. Be</i>						1													
<i>S. Bispebjerg</i>													1	1			1		
<i>S. Blockley</i>								2						1					
<i>S. Bovismorbificans</i>					6	1				1		1							3
<i>S. Braenderup</i>		1	1						1					1	1				
<i>S. Brandenburg</i>	1	1			2				2	1							1		
<i>S. Bredeney</i>																1			
<i>S. Canada</i>				1															

Salmonellade serotüübid	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
S. Chester							1							1					
S. Choleraesuis					1		1		1										
S. Choleraesuis var künzendorf										1									
S. Claibornei		1																	
S. Coeln								1	1				2	2				2	2
S. Colorado													1						
S. Concord		2									1								
S. Corvallis						1		1	1		1	1							
S. Denver		1																	
S. Derby	1	1					3		10	1	1	2	3	3	5	2	4	3	1
S. Dublin			1						1						2				1
S. Eastbourne	1																		
S. Edinburg				1															
S. Emek					1														
<i>S. enterica</i> subsp <i>arizona</i>						1	1											1	
<i>S. enterica</i> subsp <i>diarizona</i>																			1
S. Enteritidis	247	370	352	535	204	325	232	218	62	27	36	122	124	213	63	43	39	49	92
S. Galiema				1															
S. Give	1																		
S. Glostrup														1					
S. Hadar	1	2	1			1		1								1			
S. Haifa												1							1
S. Havana														3					
S. Heidelberg									1										
S. Hvittingfoss															1				
S. Indiana				1															1
S. Infantis	3	2	10	3	2	5	22	2	6	8	24	113	6	6	1	1	1	1	2
S. Isangi						1								2					
S. Isaszeg												1							
S. Javiana												1			2				
S. Kentucky		1	1	4			1	1				1						1	2
S. Kenya												1							
S. Kottbus							1			1	1			2					1
S. Kuru																			1
S. Lagos		4											1						
S. Leeuwarden															1				
S. Lindenburg		1																	
S. Litchfield								1		2					1				
S. Livingstone									12				3						
S. Lomita		1																	
S. Manchester		1																	
S. Manhattan																			

Salmonellade serotüüb	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
S. Mbandaka	1				1	1			2	1		1	3					4	
S. Mikawasima								4											
S. Minnesota																		2	
S. Montevideo	2						1											1	
S. Muenchen				1								1			2	1			1
S. Muenster								1					1	1	1				
S. Napoli													2		1			16	
S. Newport				1	1				1	2			1			1	2		
S. Norton		1																	
S. Ohio									1									1	1
S. Oranienburg												1		1	2				
S. Orientalis							1												
S. Orion			1											1					
S. Papuana		2															1		
S. Paratyphi B var Java				1			1				2		1	4		2			1
S. Poona					1				1			2							
S. Rissen			1						1		1								
S. Saintpaul				2	2			2			1								
S. San Diego				1				1						3					
S. San Juan			1																
S. Schwarzengrund						1													
S. Senftenberg																1			1
S. Singapore									1										
S. Stachus																1			
S. Stanley			3		1				2	1	2	1		3			1	1	
S. Stanleyville												1			2				1
S. Strathcona																			1
S. Zanzibar								1	5	1	1								
S. Telelkebir											1	1							
S. Thompson				1		1						3		1		2		1	
S. Tornow													1						
S. Tshiongwe			1			2													
S. Tudu										1									
S. Typhimurium	33	51	32	48	26	50	41	24	24	27	22	74	77	15	20	13	16	7	12
S. Typhimurium 1.4.[5].12:I:-								12	4		12	13	26	13	27	10	28	20	19
S. Weltevreden									1										
S. Westhampton					1	1													
S. Virchow		4	3	1	2		1		1		1		1	3	2				
S. Virginia				1															
S. Worthington											1								1

Terviseameti Kesklaboris 2023. aastal teostati 186 kultuuri tundlikkuse lisauuringu, mille käigus avastati 36 multiresistentset salmonellat (kolme ja enama preparaadi suhtes).

Tabel 2.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2023			
Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Amikatsiin	178	99,4	0,6
Ampitsilliin	185	80,5	19,5
Asitromütsiin	99	100,0	0,0
Gentamütsiin	186	98,4	1,6
Klooramfenikool	186	95,2	4,8
Kolistiin	184	93,5	6,5
Meropeneem	186	99,5	0,5
Nalidiksiinhape	186	79,0	21,0
Sulfoonamiidid	186	80,6	19,4
Tetratsükliin	186	80,6	19,4
Tigetsükliin	186	98,4	1,6
Trimetoprim	186	96,8	3,2
Tsefotaksiim	186	99,5	0,5
Tseftasidiim	186	99,5	0,5
Tsiprofloksatsiin	186	79,0	21,0

Tabel 3.

Salmonellade resistentsus, 2011-2023 (%)													
Preparaat	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Amikatsiin												0,0	0,6
Ampitsilliin	16,7	16,1	20,5	25,3	26,0	33,6	7,4	2,7	26,8	21,2	35,5	21,8	19,5
Asitromütsiin													0,0
Gentamütsiin	0,9	4,2	3,0	0,0	1,1	1,4	0,4	0,4	0,6	1,0	0,0	1,4	1,6
Klooramfenikool	1,9	1,1	10,8	5,5	3,2	2,3	1,2	2,7	5,4	10,1	2,1	5,4	4,8
Kolistiin					0,0	0,0	0,4	4,1	8,3	17,2	19,1	12,9	6,5
Meropeneem				0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,5
Nalidiksiinhape	7,0	20,8	10,4		11,0	31,6	11,9	12,7	32,9	13,1	22,7	14,3	21,0
Sulfoonamiid	7,0	10,3	21,0		28,9	32,6	16,1	8,9	31,6	22,2	36,2	21,8	19,4
Tetratsükliin	5,2	11,9	19,1	12,8	21,5	33,0	9,6	7,9	26,2	23,2	35,5	23,1	19,4
Tigetsükliin								0,0	0,0	0,0	0,0	0,7	1,6
Trimetoprim	3,1	2,2	6,4	6,2	6,4	25,6	2,3	1,4	4,2	3,0	2,1	1,4	3,2
Tsefotaksiim	1,1	0,8	0,6	1,2	0,0	0,0	0,7	0,7	1,2	0,0	0,0	0,7	0,5
Tseftasidiim				0,0	0,0	0,0	0,7	0,7	1,8	0,0	0,0	0,7	0,5
Tsiprofloksatsiin	1,1	3,4	7,6	15,0	11,0	31,2	11,4	13,4	33,3	14,2	24,8	14,3	21,0

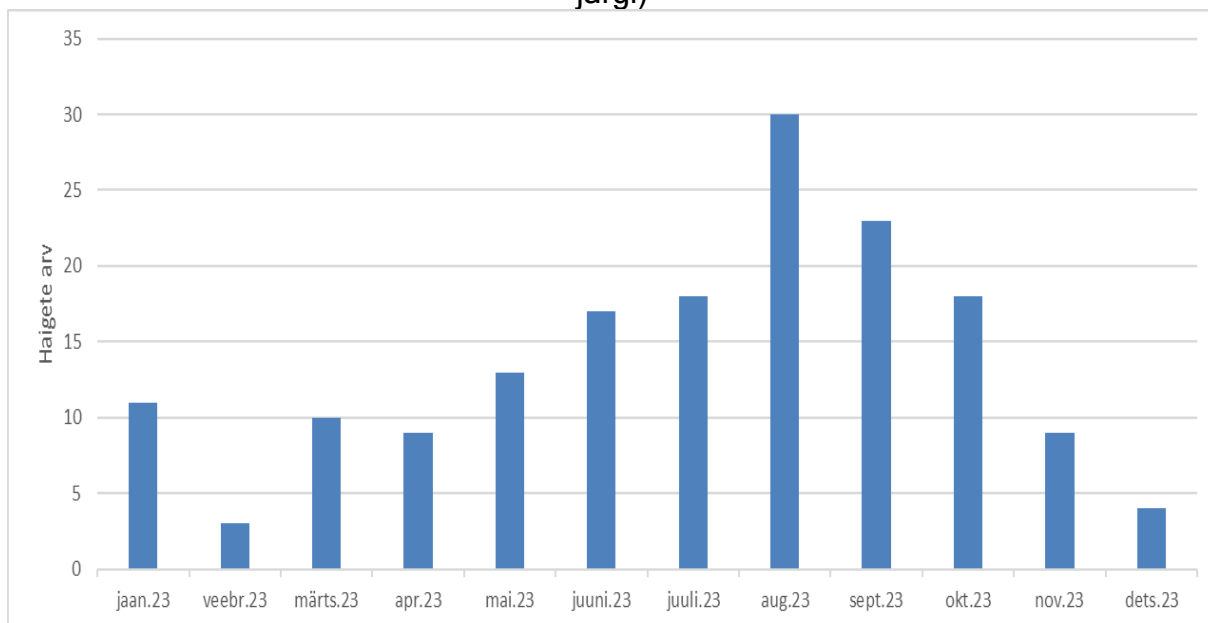
23 juhul leidis nakatumine aset oletatavalt väljaspool Eestit (Boliivias üks, Egiptuses kuus, Lõuna-Aafrika Vabariigis üks, Tansaania üks, Türgis 12, Ungaris üks, Venemaal üks). Sissetoodud haigusjuhud moodustavad 13,6% üldarvust.

87,6% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 12,4% haigetest registreeriti kolletes kahe-seitsme haigega.

Hospitaliseeriti 57,4% haigetest. Surmajuhte ei esinenud. Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juulis-oktoobris haigestus 52,7% haigete üldarvust.

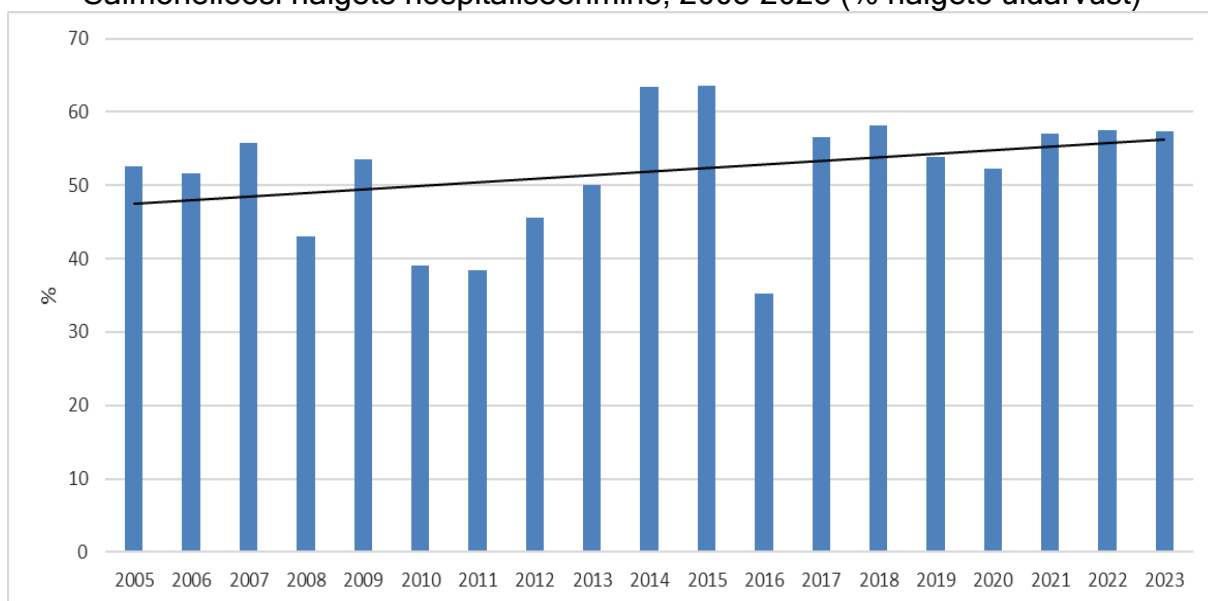
Joonis 9.

Haigestumine salmonelloosi kuude lõikes, 2023 (haigete arv, haigestumise kuupäeva järgi)

Joonis 10.

Salmonelloosi haigete hospitaliseerimine, 2005-2023 (% haigete üldarvust)

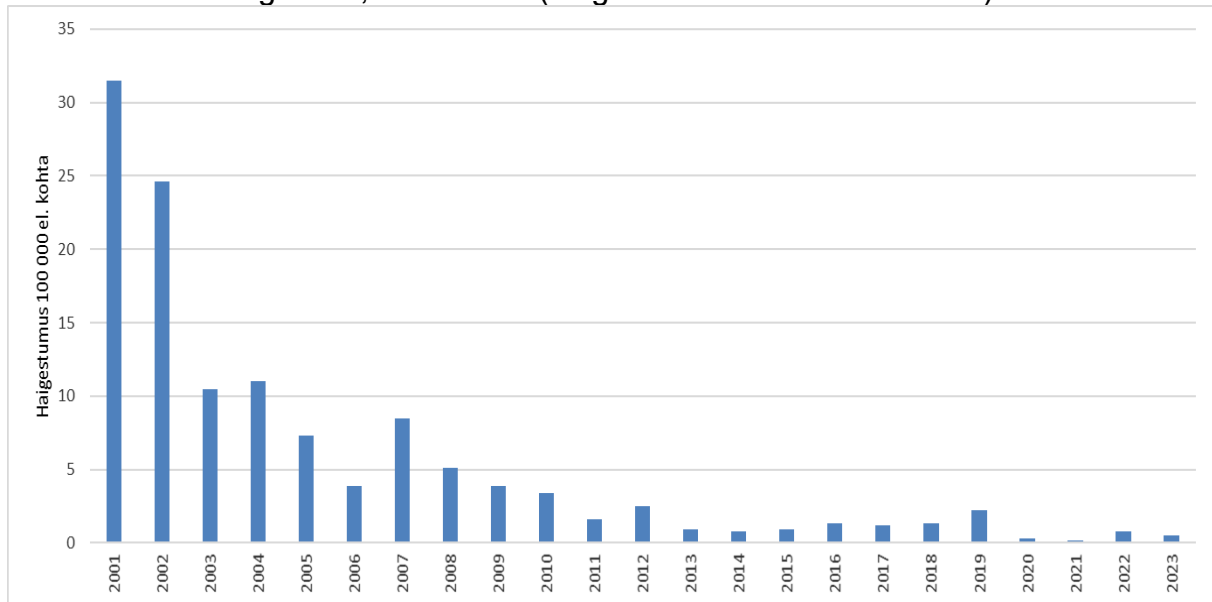

Šigelloos (A03)

Haigestus 7 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2022. a oli 10 juhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 11.

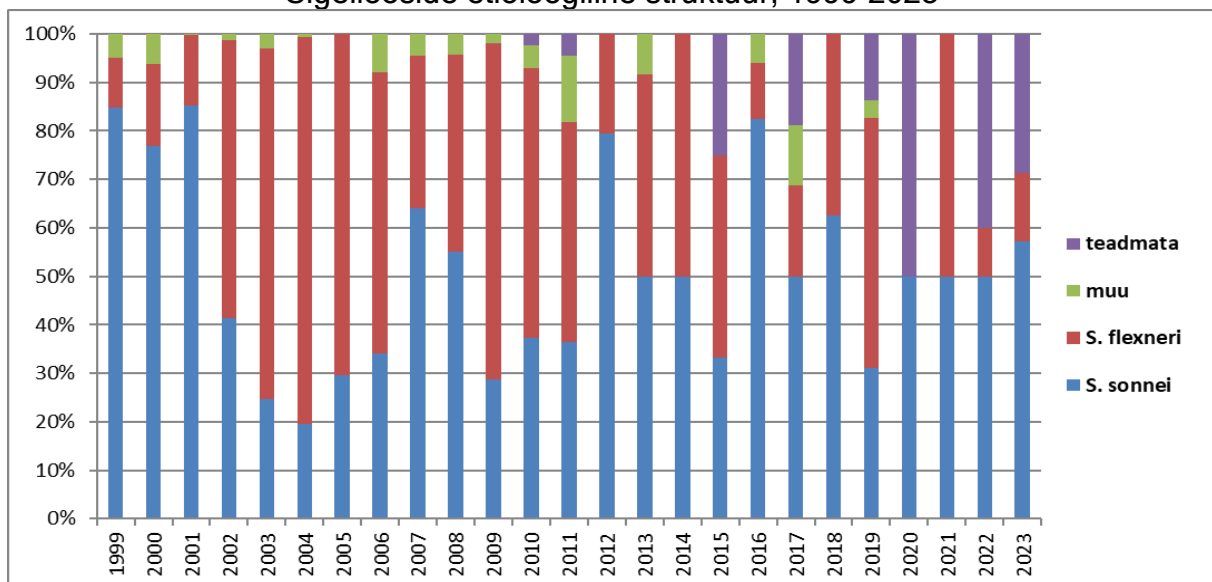
Šigelloos, 2001-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,6) ja Tartumaal (1,9). Neljal juhul oli tegemist *Sh. sonnei*, ühel juhul *Sh. flexneri* 2b poolt põhjustatud šigelloosiga ja kahel juhul *Shigella sp.*

Joonis 12.

Šigellooside etioloogiline struktuur, 1999-2023

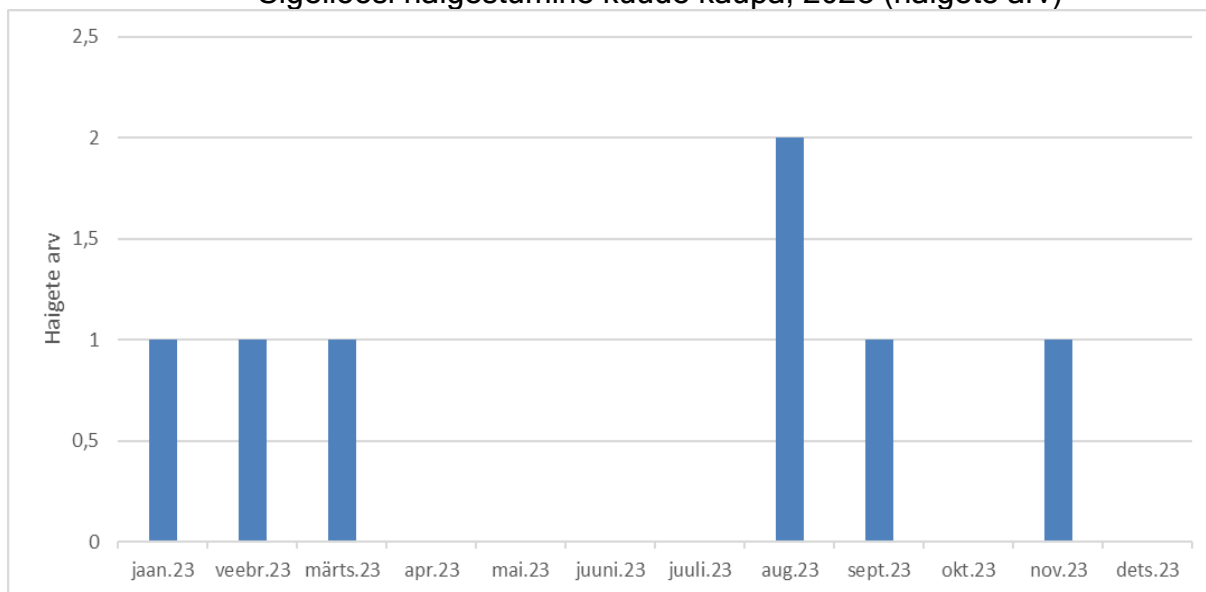

14,3% haigestest olid lapsed vanuses 1-14 a, 14,3% noorukid vanuses 15-19 a, 14,3% täiskasvanud isikud vanuses 20-29, 28,6% vanuses 30-39 ja 28,6% vanuses 40-49 aastat. Mehi oli 42,8% ja naised 57,2%.

42,8% haigestest haigestusid suvel-sügisel. 28,6% haigestest hospitaliseeriti. Surmajuhte ega rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Joonis 13.

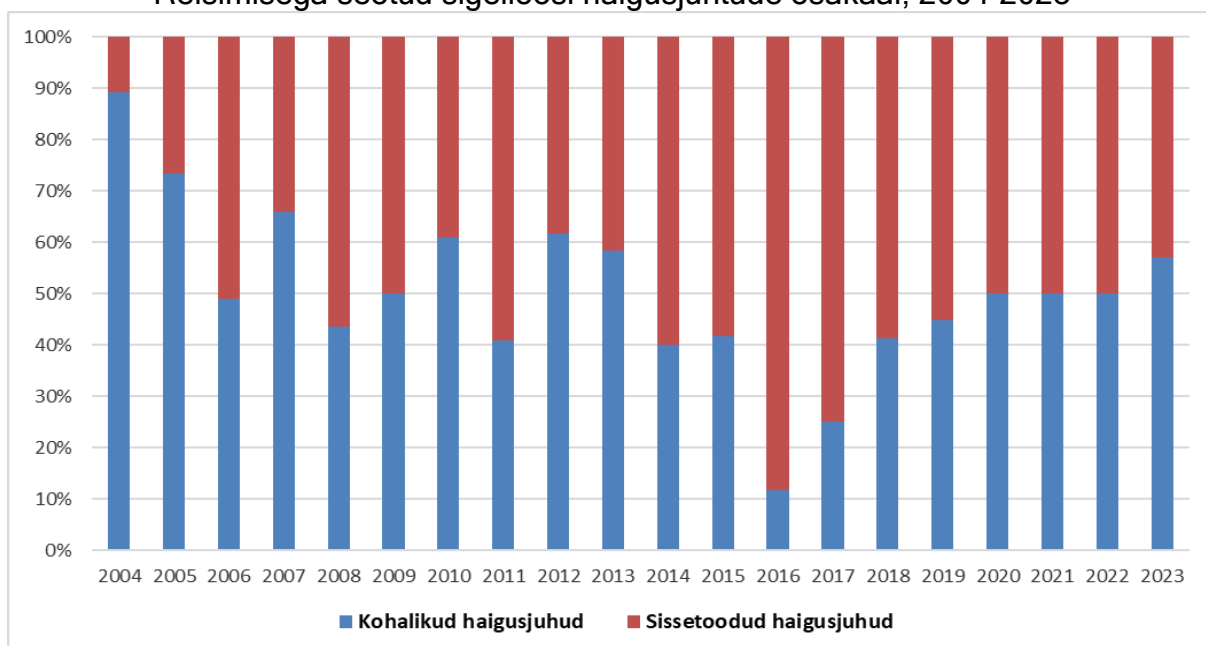
Šigelloosi haigestumine kuude kaupa, 2023 (haigete arv)

Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses, Indias ja Pakistanis. Viimaste aastate jooksul reisimisega seotus haigusjuhtude osakaal on 42-60%.

Joonis 14.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004-2023

Terviseameti Kesklaboris 2023. aastal teostati 10 kultuuri tundlikkuse lisauuringu, mille käigus avastati kolm multiresistentset tekitajat (kolme-viie preparaadi suhtes). 70,0% tekitajatest olid resistentsed ampitsilliini suhtes, 50,0% tsefotaksiimi suhtes ja 30,0% tsiprofloksatsiini suhtes.

Tabel 4.

Shigella sp. antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2023 (n=10)

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Mõõdukalt tundlik (%)	Resistentne (%)
Amikatsiin	9	100,0		
Ampitsilliin	10	30,0		70,0
Asitromütsiin	10	90,0		10,0
Gentamütsiin	10	100,0		
Klooramfenikool	10	100,0		
Meropeneem	10	100,0		
Tigetsükliin	9	100,0		
Trimetoprim- sulfametoksasool	1			100,0
Tsefotaksiim	10	50,0		50,0
Tseftasidiim	10	90,0		10,0
Tsiprofloksatsiin	10	70,0		30,0

Tabel 5.

Shigella sp. resistentsus, 2013-2023 (%)

Preparaat	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Kultuuride arv	(5)	(8)	(7)	(17)	(13)	(11)	(15)	(3)	(3)	(7)	(10)
Amikatsiin										0,0	0,0
Ampitsilliin	60,0	71,4	40,0	28,6	37,5	45,5	60,0	100,0	100,0	100,0	70,0
Asitromütsiin						33,3	0,0	0,0	33,3	42,9	10,0
Gentamütsiin							0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Klooramfenikool							7,7	0,0	66,7	14,3	0,0
Meropeneem							0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Tigetsükliin							0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Trimetoprim	80,0	42,9	57,1	81,2	46,2	90,9	75,0	100,0	50,0		
Tsefotaksiim	20,0	0,0	0,0	13,3	8,3	27,3	35,7	66,7	0,0	85,7	50,0
Tseftasidiim		14,3	0,0	7,1	12,5	0,0	14,3	33,3	0,0	42,8	10,0
Tsiprofloksatsiin	20,0	37,5	57,1	6,7	15,4	30,0	66,7	33,3	0,0	83,3	30,0

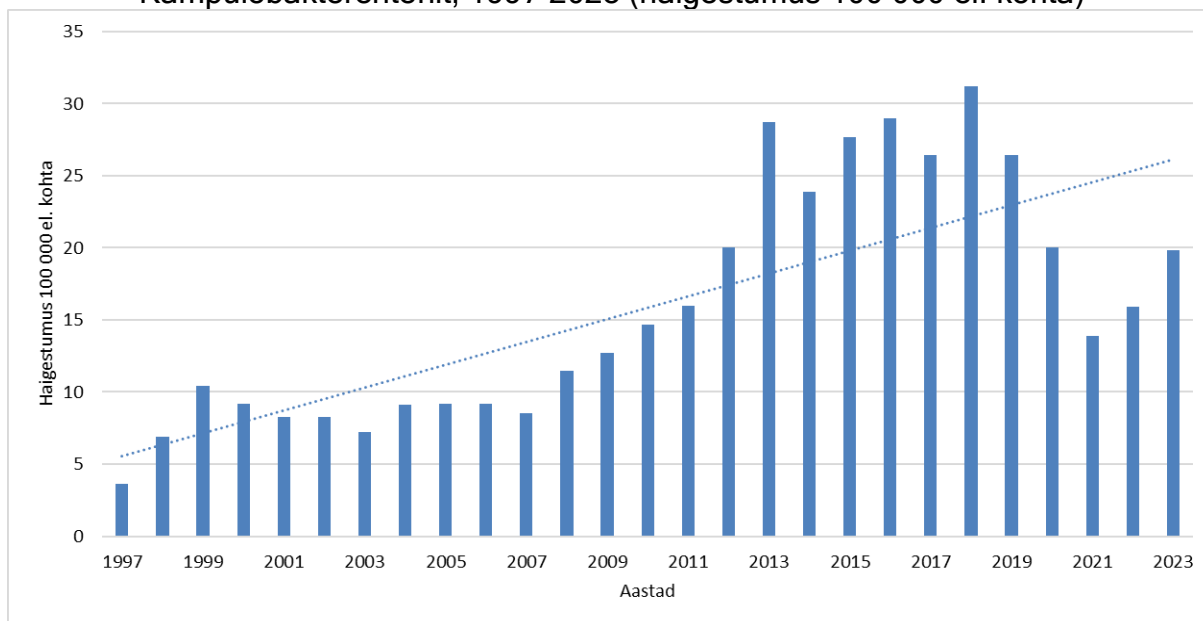
Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 270, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 19,8 (2022. a diagnoositi 211 haigusjuhtu ehk 15,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Pärnumaal (61,8), Harjumaal (22,1) ja Ida-Virumaal (20,1).

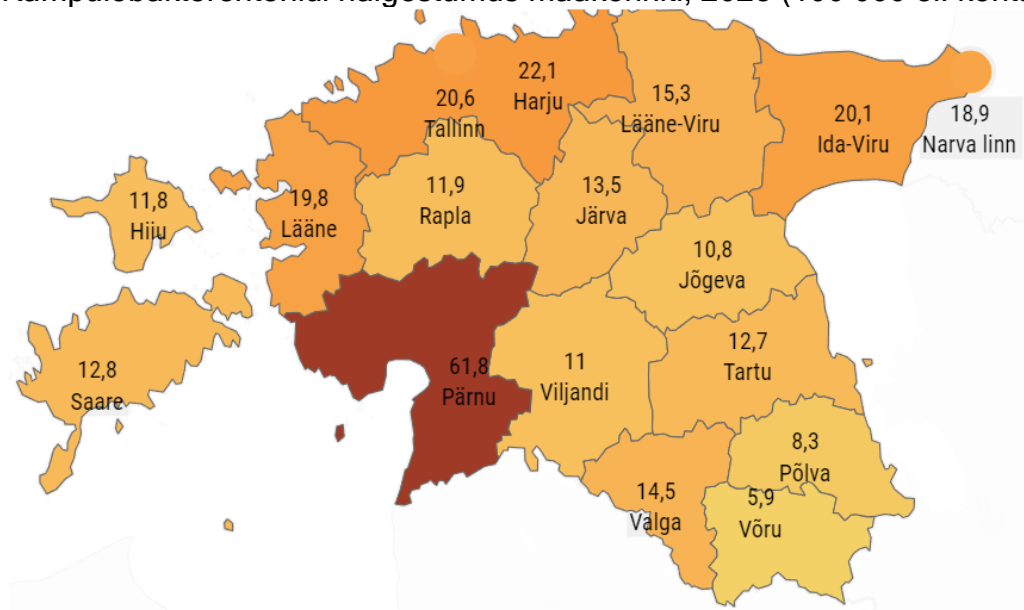
Joonis 15.

Kampülobakterenteriit, 1997-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 16.

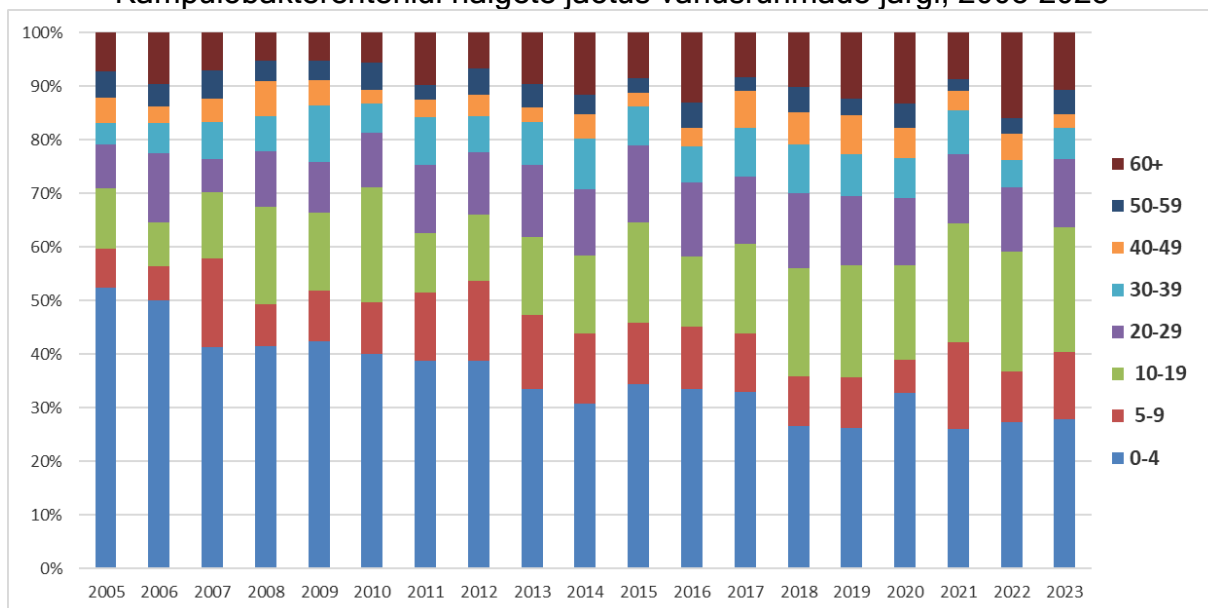
Kampülobakterenteriidi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

40,4% haigetest olid lapsed vanuses 0-9 aastat, 23,3% - isikud vanuses 10-19 aastat ning 18,5% vanuses 60 ja rohkem. Mehi oli 47,8%, naise 52,2%. 35,6% haigestunutest olid koolieelikud, 25,2% kooliõpilased ja 20,0% töötavad inimesed.

Joonis 17.

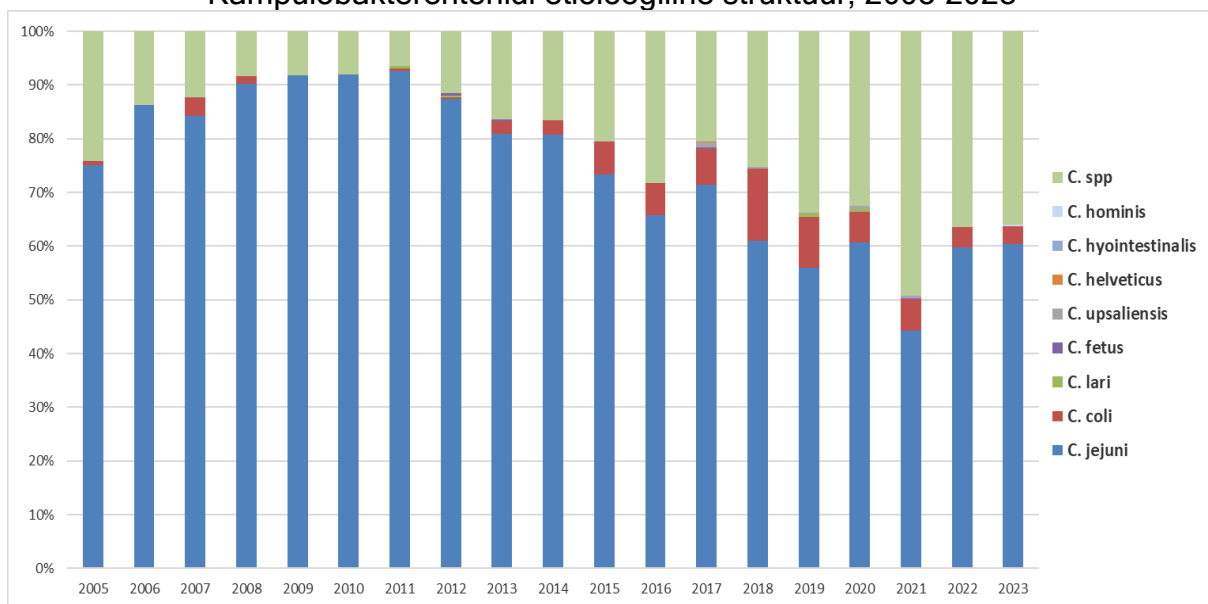
Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2023

163 juhul (60,4% üldarvust) oli tegemist *C. jejuni* poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. 9 juhul tuvastati *C. coli*, ühel juhul tuvastati *C. hominis*. 97 juhul (35,9%) jäi tekitaja tüpiseerimata. Tüpiseerimata tekitajate osakaal kasvab ning moodustab viimastel aastatel 32-49% üldarvust. Kõik haigusjuhud olid laboratoorselt kinnitatud, kinnitavaks laboratoorseks meetodiks oli nukleiinhappe määramine 102 juhul, külv 168 juhul.

Joonis 18.

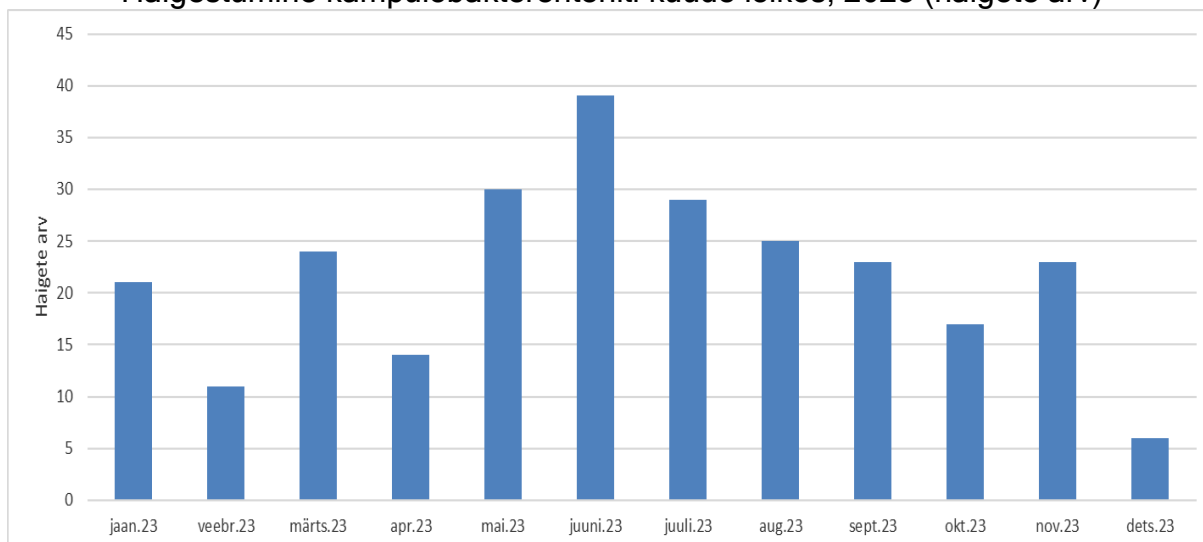
Kampülobakterenteriidi etioloogiline struktuur, 2005-2023

Haigestumise tõus oli suvel. Mais-augustis haigestus 45,6% haigetest.

Joonis 19.

Haigestumine kampülobakterenteriiti kuude lõikes, 2023 (haigete arv)

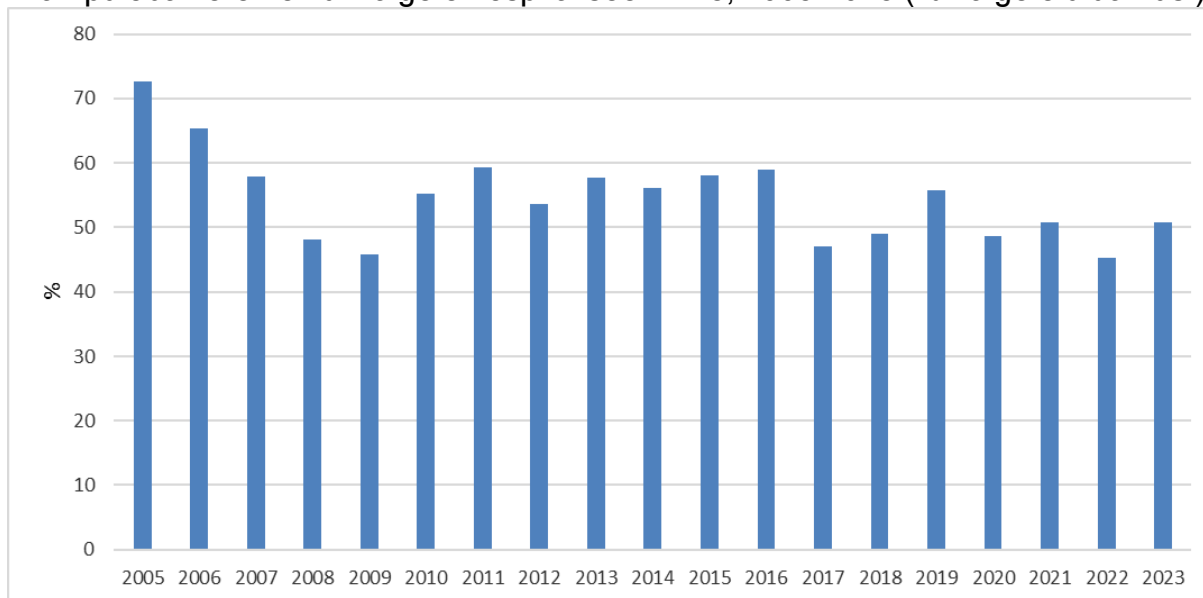

97,8% kampülobakterenteriidi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, Hospitaliseeriti 50,7% haigetest. Üks haigusjuht lõppes surmaga.

2,2% haigetest registreeriti kolletes kahe haigega. 14 juhul leidis nakatumine aset oletatavalt väljaspool Eestit (Belgias kaks, Bulgaarias üks, Egiptuses üks, Hispaanias kaks, Itaalias üks, Indias üks, Kenyas üks, Küprosel kaks, Prantsusmaal üks, Tansaalias kaks).

Joonis 20.

Kampülobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005-2023 (% haigete üldarvust)

On olemas referentfunktsiooni raames uuritud 310 kultuuri tundlikkuse määramise tulemused. On tuvastatud viis multiresistentset (kolme ja rohkem preparaadi suhtes) tekitajat - kolm kolme preparaadi suhtes *C. coli* ja kaks kolme preparaadi suhtes *C. jejuni*. 84,5% tüvedest on resistentsed tsiprofloksatsiini suhtes ja 68,7% tetratsükliini suhtes. 14,5% tüvedest on tundlikud kõikide preparaatide suhtes.

Tabel 6.

Campylobacteri antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2023

Preparaat	Uuritud tüvede		Tundlik (%)	Resistentne (%)
	arv			
Erütromütsiin	310		97,7	2,3
Gentamütsiin	310		99,7	0,3
Tetratsükliin	310		31,3	68,7
Tsiprofloksatsiin	310		15,5	84,5

Tabel 7.

Campylobacteri resistentsus, 2011-2023 (%)

Preparaat	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Erütromütsiin	2,1	1,3	0,9	0,4	3,0	4,6	1,7	6,8	4,6	1,4	3,7	2,0	2,3
Gentamütsiin	1,5	1,0	0,0	-	-	-	0,4	0,6	0,3	0,0	0,0	0,4	0,3
Tetratsükliin	28,8	19,2	21,2	45,2	68,6	58,1	47,4	69,7	52,3	49,3	57,9	65,6	68,7
Tsiprofloksatsiin	57,4	65,3	60,3	78,8	86,1	83,4	83,2	85,4	91,8	81,2	87,9	91,1	84,5

Enterohemorraagilise *E. coli* nakkus (A04.3)

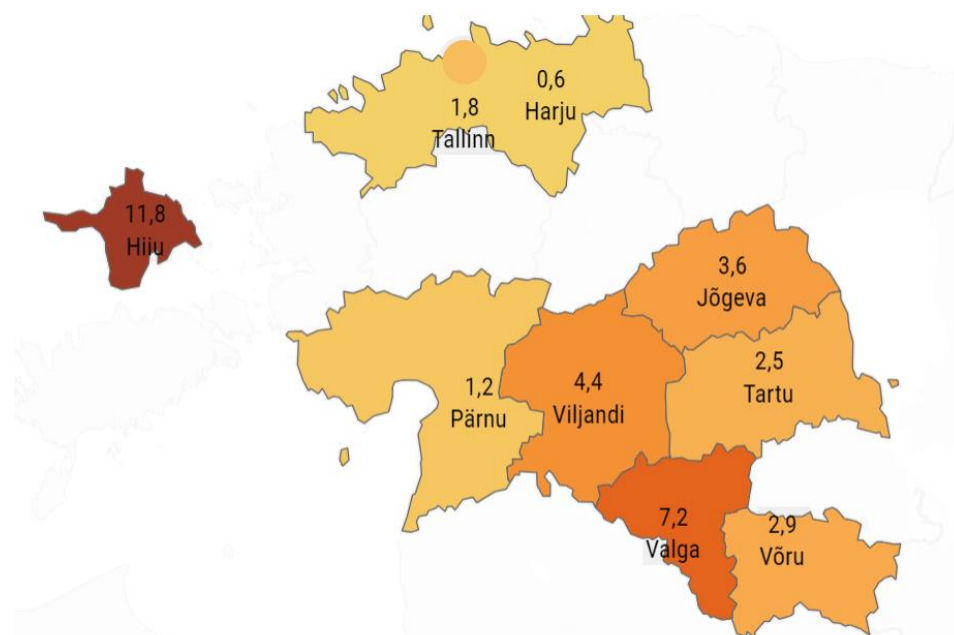
2023. aastal registreeriti 21 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,6 (2022. a oli 11 juhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt, laboratoorse kinnituse meetodiks oli külv kolmel juhul ja nukleiinhappe määramine 18 juhul.

Nakkushaigust registreeriti 8 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Hiiumaal (11,8 100 000 el. kohta), Valgamaal (7,2), Viljandimaal (4,4) ja Jõgevamaal (3,6).

Joonis 21.

Enterohemorraagilise *E. coli* nakkuse haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

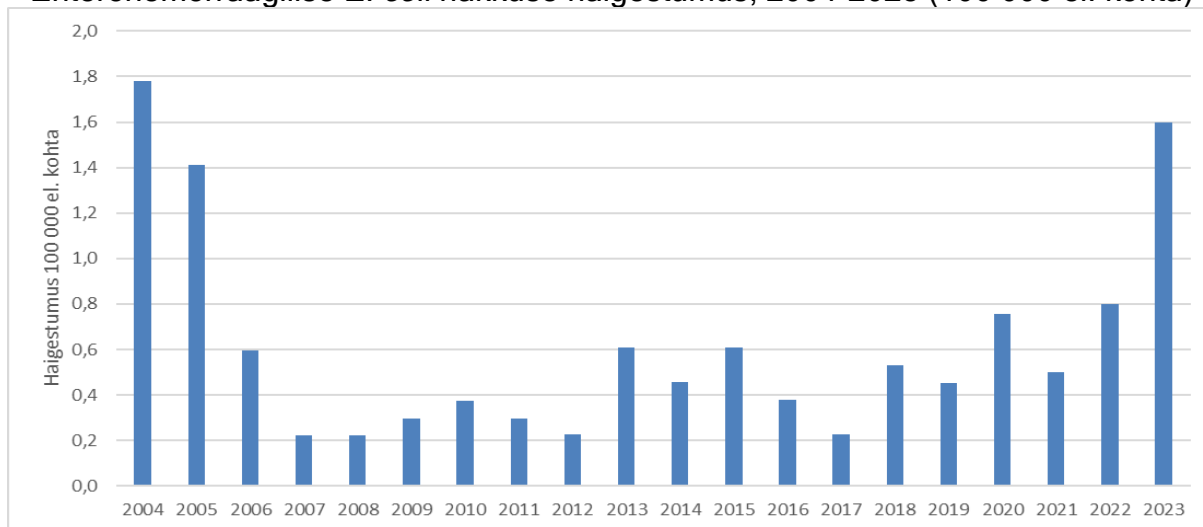

42,8% haigetest olid 0-14-aastased lapsed, 4,8% 15-19-aastased noorukid, 19,0% vanusrühmast 20-29 aastat ning 33,3% vanuses üle 50 aastat. Mehi oli 47,6%, naisi 52,4%. 28,6% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 19,0% kooliõpilased, 23,8%

töötavad ning 23,8% mittetöötavad isikud. Hospitaliseeriti 52,4% haigetest. Ühel juhul lõppes haigusjuht surmaga.

Joonis 22.

Enterohemorraagilise *E. coli* nakkuse haigestumus, 2004-2023 (100 000 el. kohta)

85,7% olid sporaadilised juhud, esines üks rühmaviisiline haigestumine kolme juhuga.

Neljal juhul leidis nakatumine aset oletatavalt väljaspool Eestit (Egiptuses kaks, Gruusias üks, Venemaal üks).

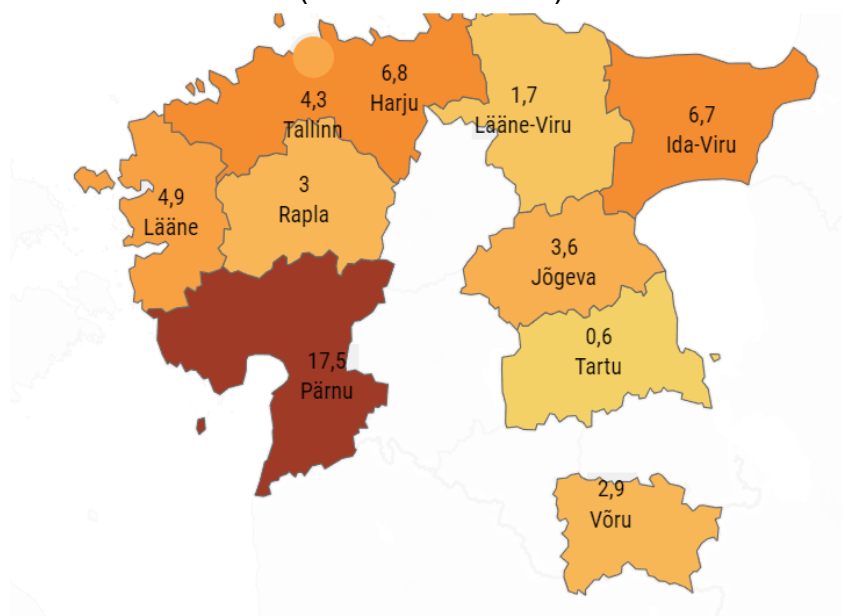
Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, 47,6% haigetest haigestusid juulis-septembris.

***Yersinia enterocolitica* enteriit (A04.6)**

Registreeriti 57 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,3 (2022. a oli 53 haiget ehk 4,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 23.

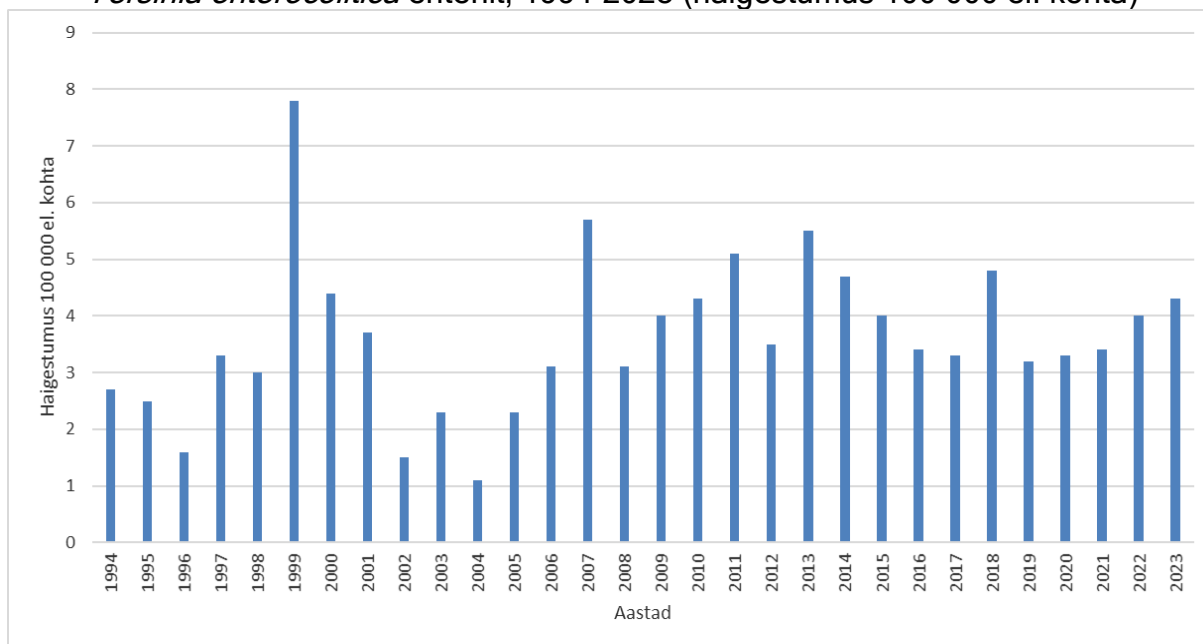
Yersinia enterocolitica enteriidi haigestumus maakonniti, 2023
(100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 9 maakonnas ja Tallinnas. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (17,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (6,8) ja Ida-Virumaal (6,7).

Joonis 24.

Yersinia enterocolitica enteriit, 1994-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Diagnoosi kinnitamise meetodiks oli külv 25 juhul, nukleiinhappe määramine 27 juhul, antikehade määramine kolmel juhul. 10 juhul tegemist oli *Y. enterocolitica* O:3, kahel juhul O:1,2 ning 8 juhul *Y. enterocolitica* mitte O:3, O:5, O:8, O:9 serogrupiga.

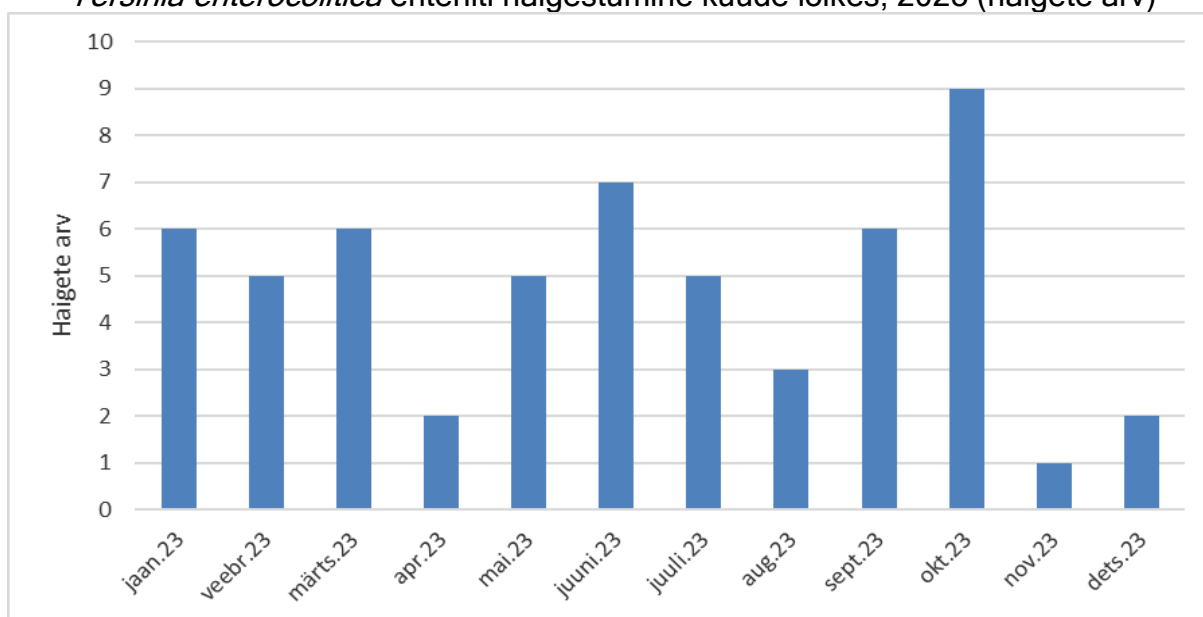
64,9% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 12,3% noorukid vanuses 15-19 aastat, 12,3% isikud vanuses 20-59 aastat ning 10,5% olid isikud vanused üle 60 aastat. Mehi oli 56,1%, naisi 43,9%. 45,6% haigetest olid koolieelikud, 31,6% kooliõpilased, 7,0% töötavad ning 10,5% mittetöötavad isikud. 5,3% juhtudest tegevusala ei ole teada. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Ühel juhul leidis nakatumine aset oletatavalt väljaspool Eestit (Hispaanias).

Hospitaliseeriti 78,9% haigetest. Surmajuhte ei esinenud.

Joonis 25.

Yersinia enterocolitica enteriiti haigestumine kuude lõikes, 2023 (haigete arv)

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Maksimaalne haigete arv haigestus oktoobris (9).

Tabel 8.

Yersinia enterocolitica antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2023

Preparaat	Uuritud tüvede		
	arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Tetratsükliin	5	80,0	20,0
Trimetoprim+ sulfametoksasool	16	100,0	0,0
Tsefotaksiim	4	100,0	0,0
Tseftasidiim	6	100,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	16	100,0	0,0

Tabel 9.

Yersinia enterocolitica resistentsus, 2012-2023 (%)

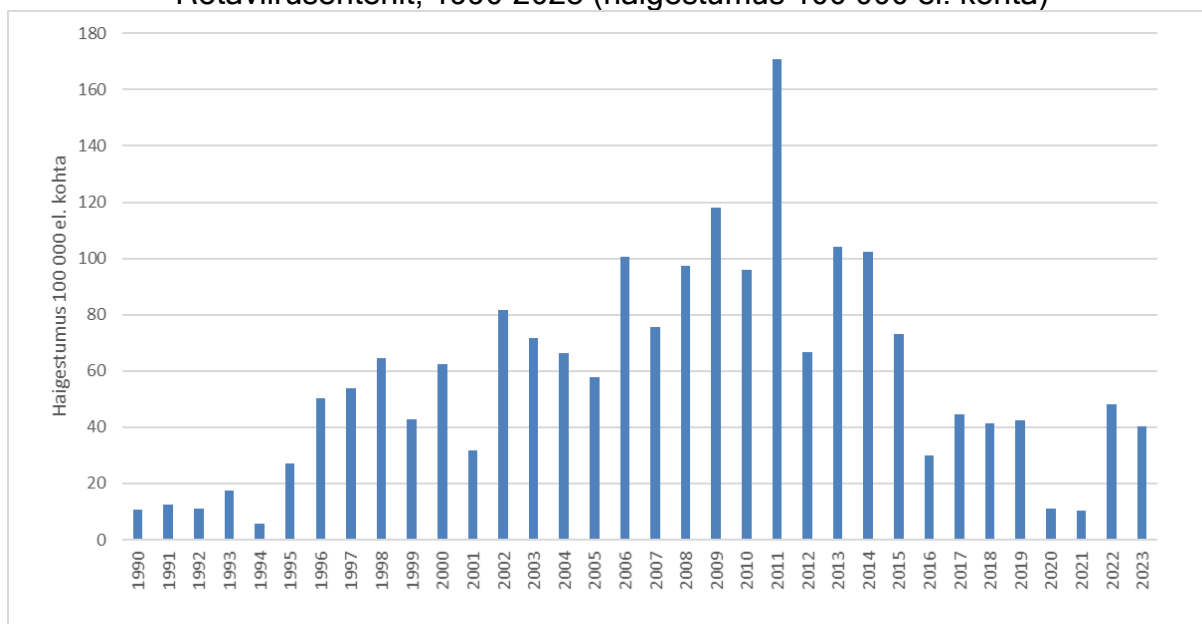
Preparaat	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Tüvede arv	30	58	53	35	35	43	57	34	28	21	24	17
Ampitsilliin	100,0	96,6	100,0			100,0	100,0	100,0	100,0			
Tetratsükliin										0,0	0,0	20,0
Trimetoprim+ sulfametoksasool				0,0	2,8	2,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Tsefotaksiim	0,0	3,2	3,8			0,0	0,0	0,0	0,0	14,3	0,0	0,0
Tseftasidiim			3,8			0,0	0,0	0,0	0,0	16,7	0,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	0,0	0,0	0,0	0,0	2,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigusjuhte oli 537, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 40,3 (2022. a oli 643 haiget ehk 48,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 26.

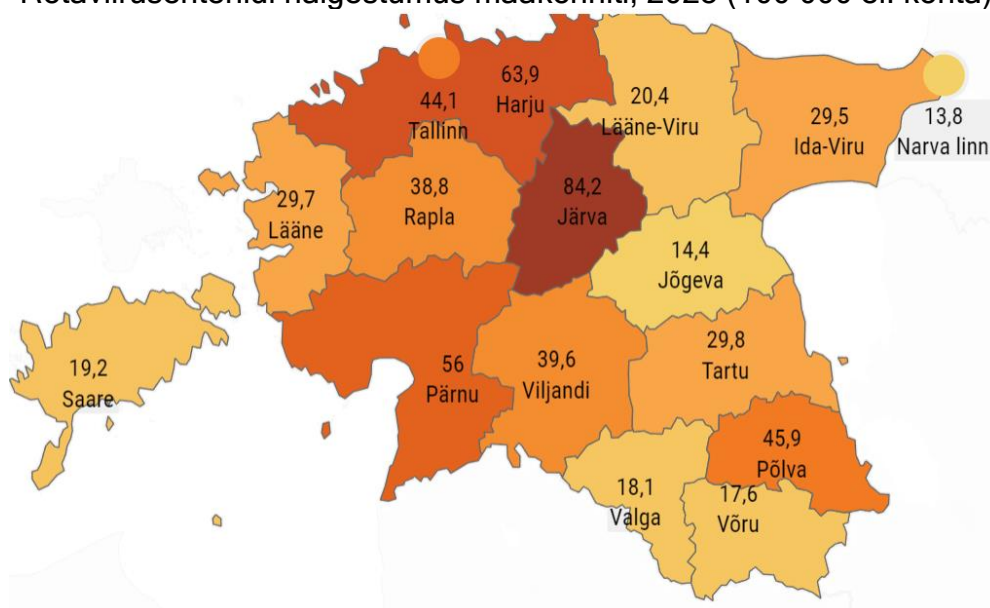
Rotaviirusenteriit, 1990-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haiged registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Kõrgem haigestumus oli Järvamaal (84,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (63,9) ja Pärnumaal (56,0).

Joonis 27.

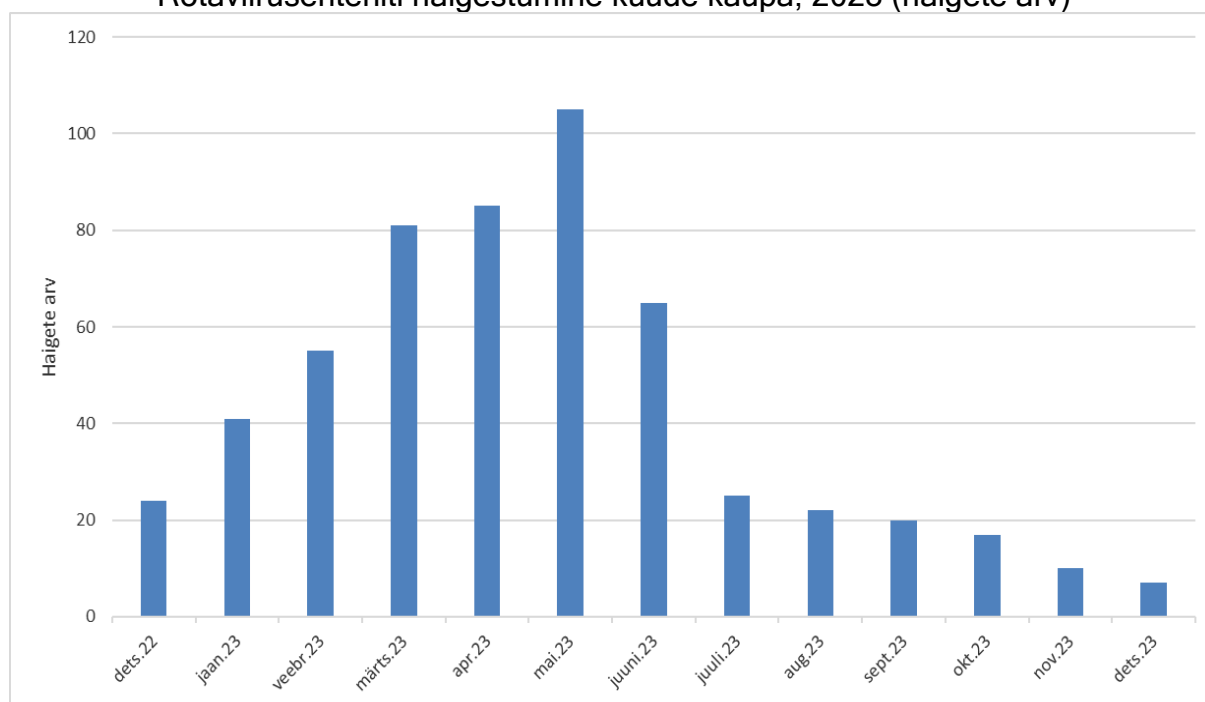
Rotaviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

Haigestumise tõusud oli kevadel, märtsis-mais haigestus 50,5% haigete üldarvust.

Joonis 28.

Rotaviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2023 (haigete arv)

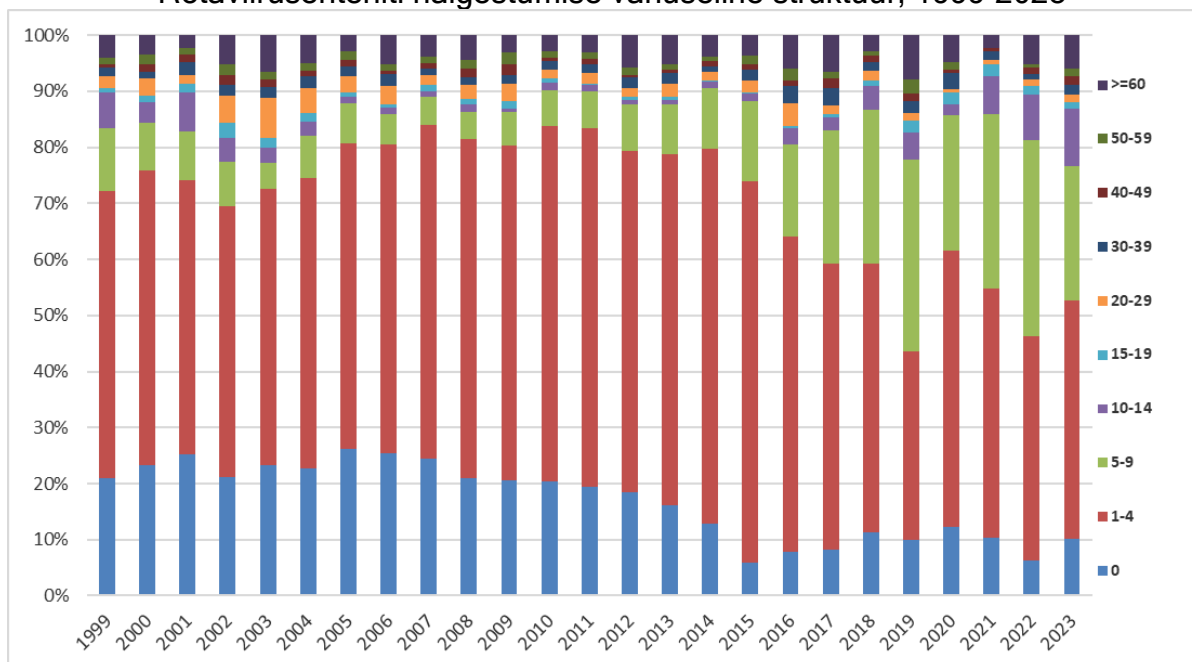

Haigetest 52,7% olid 0-4-aastased lapsed, 23,8% 5-9-aastased lapsed. Enamik haigestunutest olid koolieelikud (69,4%). Mehi oli 46,7%, naisi 53,3%.

87,9% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 12,1% haigetest registreeriti kolletes 2-8 juhuga. Hospitaliseeriti 85,5% haigetest. Surmajuhte ei esinenud.

Joonis 29.

Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999-2023

13 juhul nakatuti väljaspool Eestit (Armeenias üks, Egiptuses kolm, Gruusias kaks, Türgis kuus, Ukrainas üks).

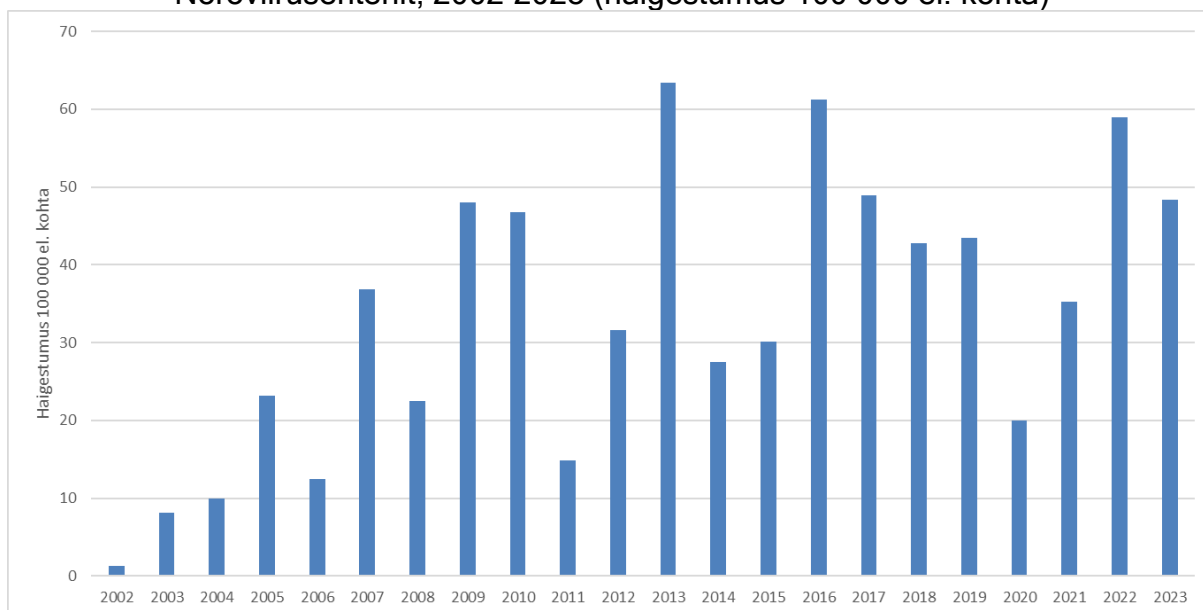
2023. aastal vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 11 234 inimest, nendest 0-14 a lapsed 11 230 ja täiskasvanuid 4.

Noroviirusenteriit (A08.1)

Haigusjuhte oli 643, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 48,3 (2022. a oli 783 haiget ehk 58,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 30.

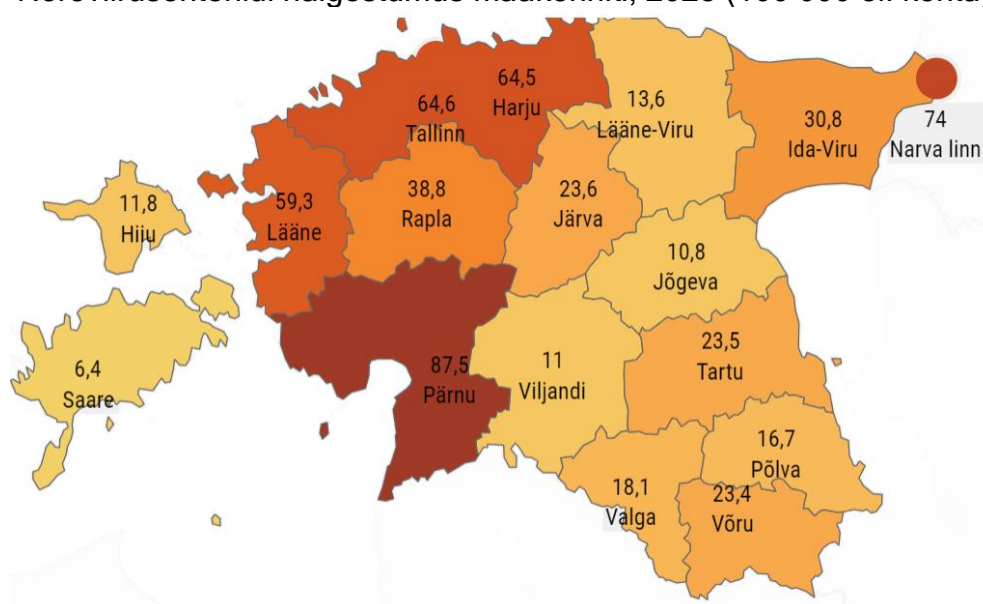
Noroviirusenteriit, 2002-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (87,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (74,0), Tallinnas (64,6), ja Harjumaal (64,5).

Joonis 31.

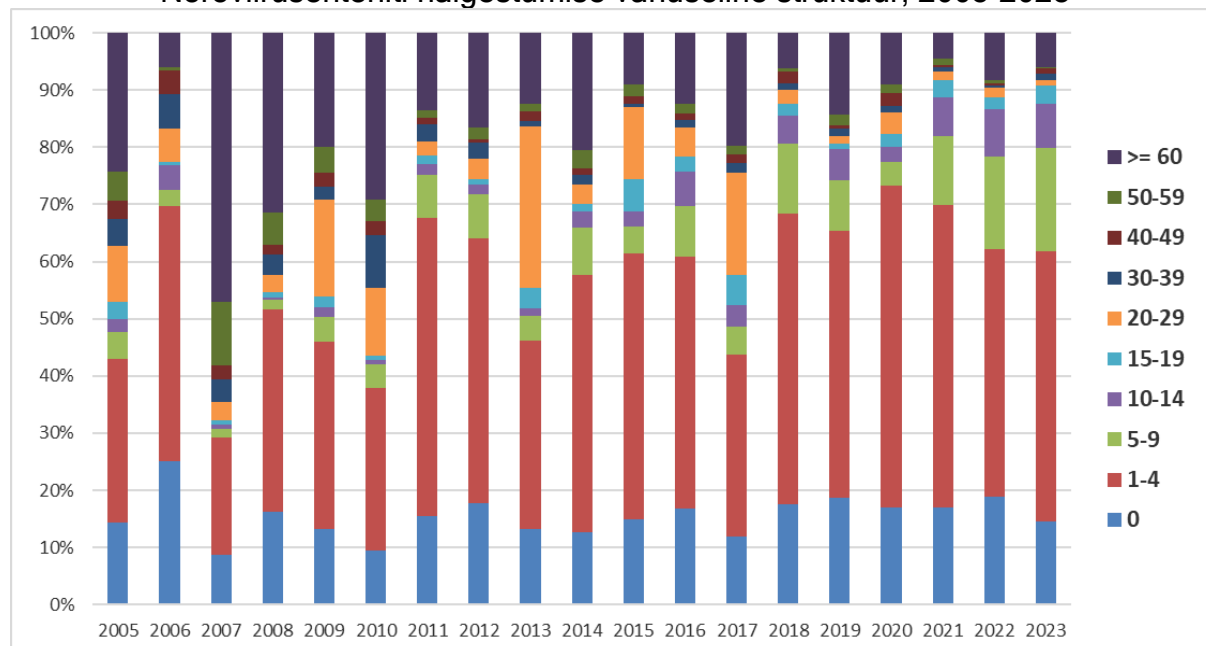
Noroviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

Haigetest 61,7% olid 0-4-aastased lapsed, 25,8% 5-14-aastased lapsed ning 5,9% isikud vanuses üle 60 aastat. Enamik haigestunudest olid koolieelikud (71,7%), kooliõpilased (18,8%) ja mittetöötavad isikud (6,1%). Mehi oli 49,4%, naisi 50,5%. Hospitaliseeriti 92,2% haigetest. Surmajuhte ei esinenud.

Joonis 32.

Noroviirusenteriidi haigestumise vanuseline struktuur, 2005-2023

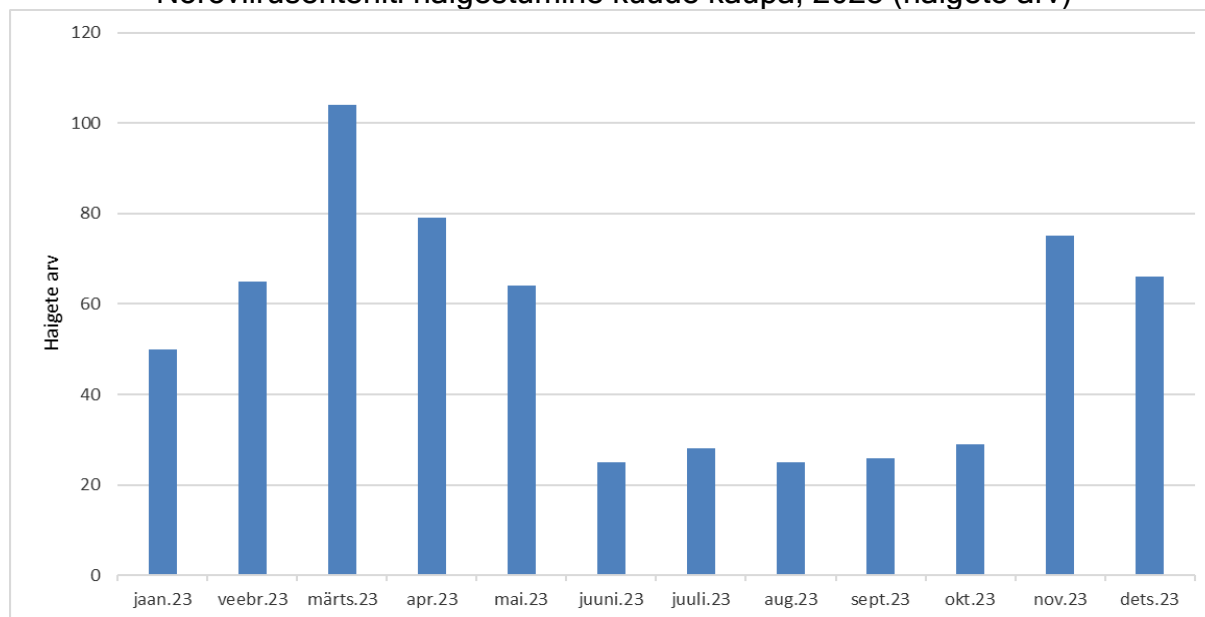
87,1% noroviirusenteriidi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 12,9% haigetest registreeriti kolletes 2-16 juhuga.

20 juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Ameerika Ühendriides üks, Bulgaarias üks, Egiptuses viis, Kreekas üks, Prantsusmaal üks, Rootsis üks, Tuneesias üks, Türgis 9).

Haigestumisel oli välja kujunenud sesoonsus, haigestumise tõus oli kevadel, veebruaris-mais haigestus 48,5% haigetest. Teine haigestumise tõus oli novembris-detsembris.

Joonis 33.

Noroviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2023 (haigete arv)

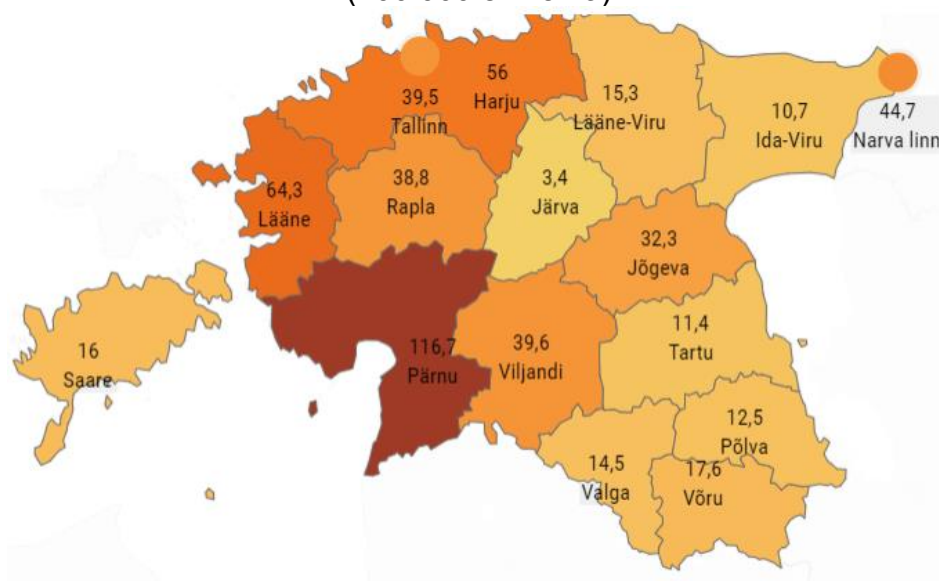
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04,7; A04,8; A05,0; A05,2-A05,8; A08,2-A08,3; A08,5)

Registreeriti 505 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 37,9 (2022. a oli 521 juhtu ehk 39,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (116,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (64,3), Harjumaal (56,0) ja Narvas (44,7).

Joonis 34.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

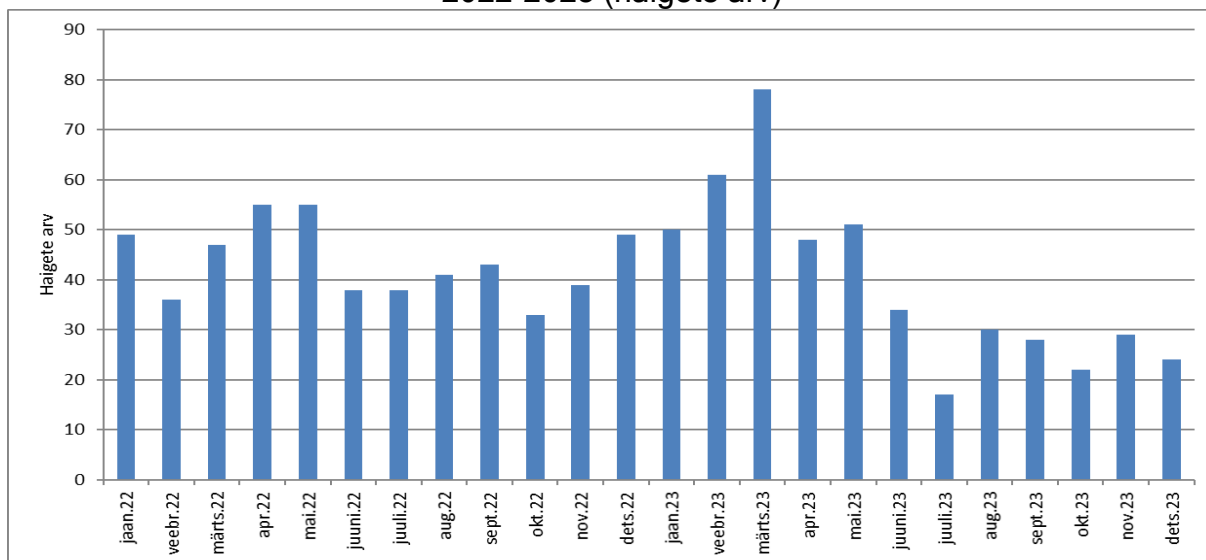

42,0% haigetest olid 0-4-aastased lapsed, 23,8% üle 60-aastased isikud. Mehi oli 48,7%, naisi 51,3%. 52,5% haigestunutest olid koolieelikud, 15,4% mittetöötavad isikud.

7 juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Egiptuses neli, Guatemalas üks, Itaalias üks, Türgis üks). Tekkis üks adenoviirusenteriidi kodukolle kahe juhuga, üks enteroviirusenteriidi kodukolle kahe juhuga ning üks sapoviirusenteriidi kodukolle kolme ja üks viie juhuga. Hospitaliseeriti 79,2% haigetest. Surmaga lõppes 7 haigusjuhtu (kõik *Clostridium difficile* enterokoliit).

Joonis 35.

Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumine kuude kaupa, 2022-2023 (haigete arv)

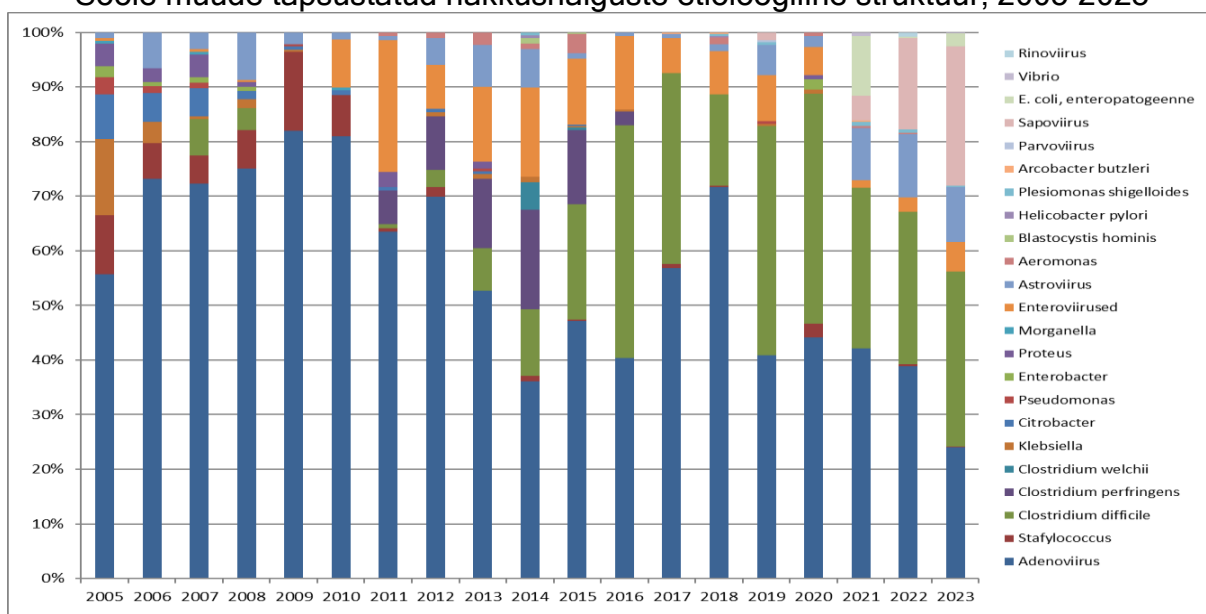

Haigestumise tõus oli talvel-kevad.

Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 29,3% *Clostridium difficile*, 23,4% sapoviirus, 22,0% adenoviirus, 9,3% astrovirus ja 5,0% enteroviirused. Samuti oli tekitajaks *E. coli* (11), *Plesiomonas shigelloides* (1), *Staphylococcus aureus* (1), *Streptococcus* sp. (1), *Vibrio vulnificus* (1).

Joonis 36.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005-2023

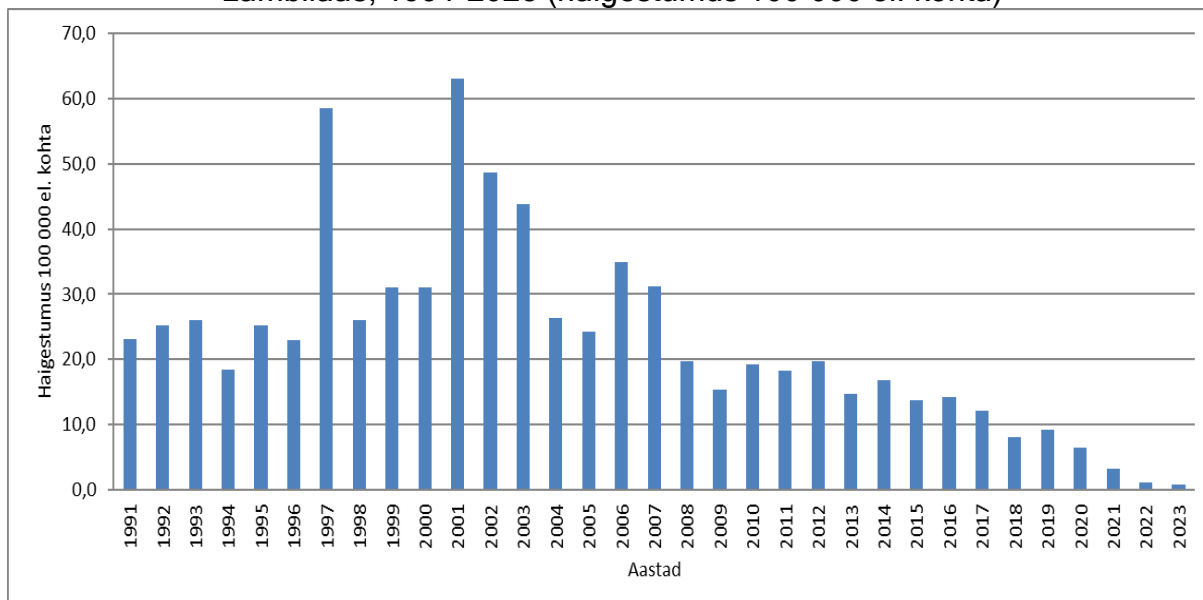

Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 11 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,8 (2022. a oli 15 juhtu ehk 1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Joonis 37.

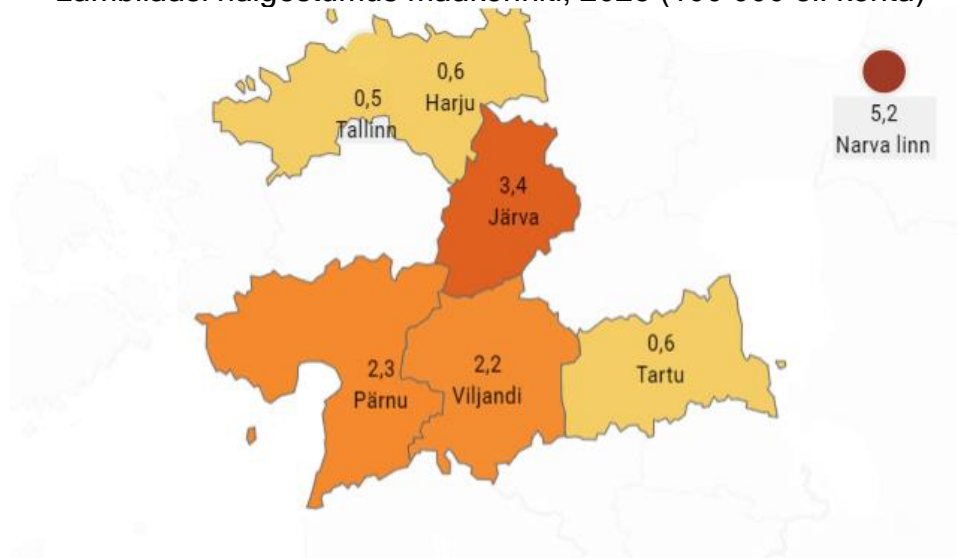
Lambliiaas, 1991-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti viies maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Narvas (5,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (3,4), Pärnumaal (2,3) ja Viljandimaal (2,2).

Joonis 38.

Lambliiaasi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

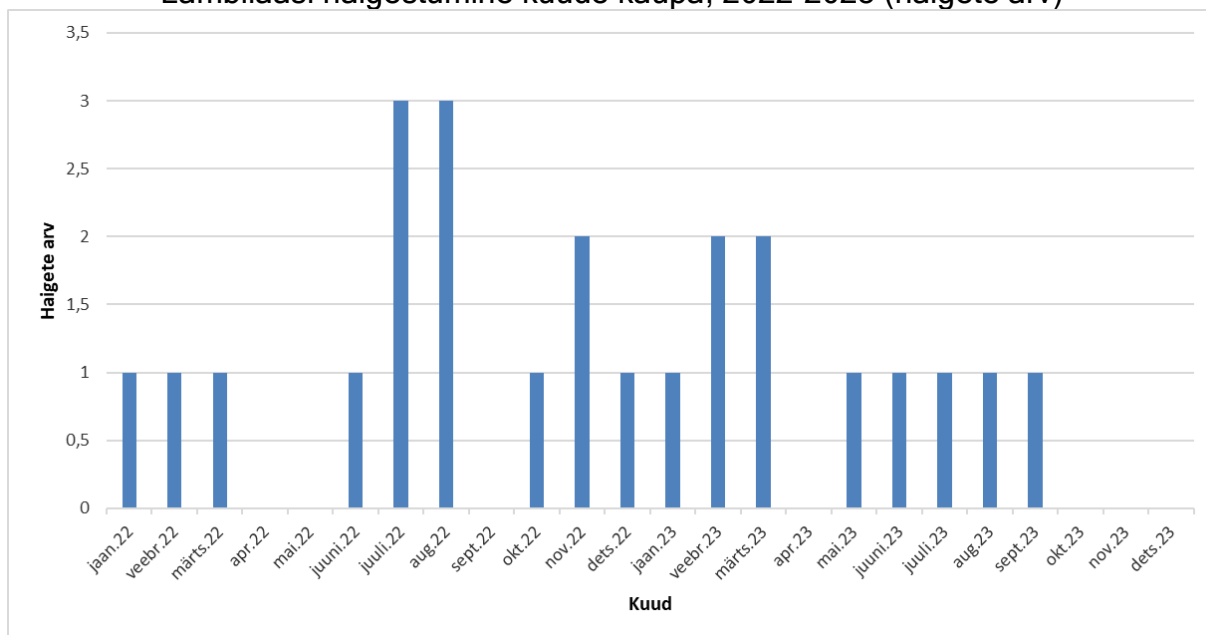

Haigetest 45,4% olid lapsed vanuses 0-9 a, 45,4% olid isikud vanuses 20-49 a. Mehi oli 81,8%, naisi 18,2%. 18,2% haigestunutest moodustasid koolieelsed lapsed, 27,3% koolilapsed, 9,1% töötavad ning 9,1% mittetöötavad isikud. 36,4% juhtudest tegevusala ei ole teada. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Brasiilias ja Tansaalias). Hospitaliseeriti 18,2% haigetest. Surmajuhte ei olnud.

Haigestumise sesoonsus ei olnud välja kujunenud.

Joonis 39.

Lambliiaasi haigestumine kuude kaupa, 2022-2023 (haigete arv)

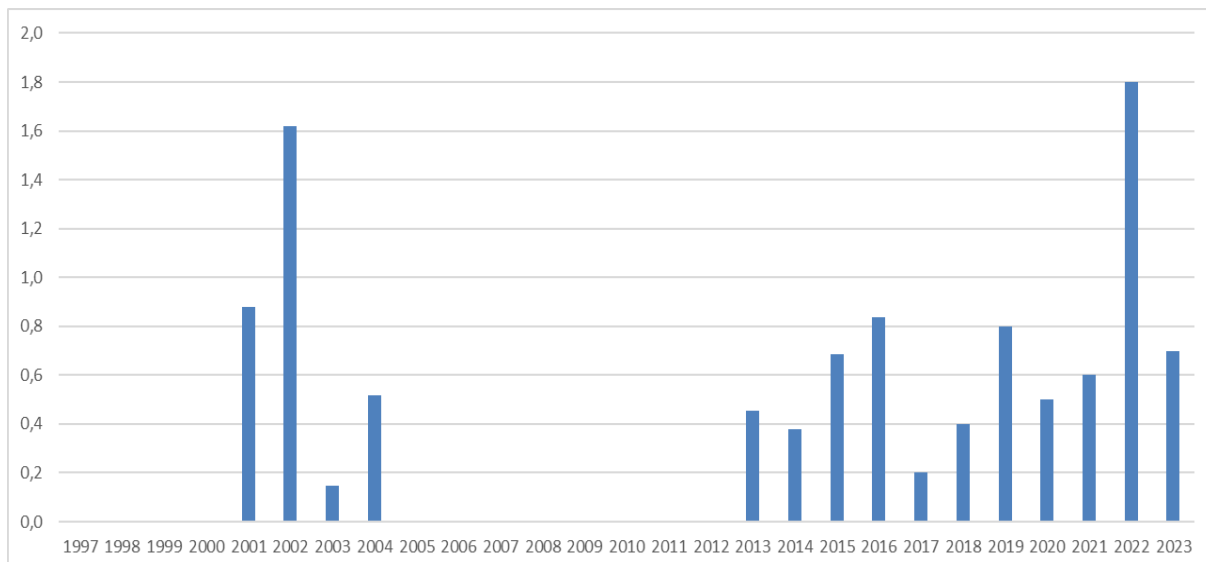
Amöbiaas (A06)

2023. aastal registreeriti 9 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,7 (2022. aastal oli 24 juhtu ehk 1,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (2,3) ja Narvas (6,9).

Joonis 40.

Amöbiaas, 1997-2004 ja 2013-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

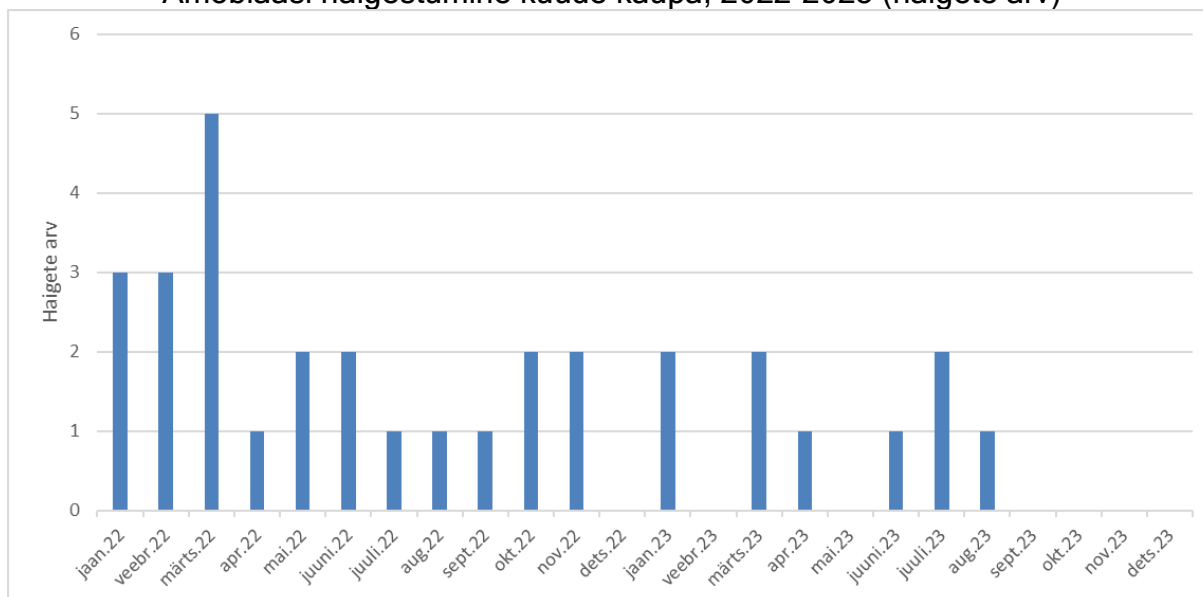

66,7% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 11,1% isikud vanuses 30-39 aastat ja 22,2% vanuses 50-59 aastat. Mehi oli 66,7%, naisi 33,3%. 55,6% haigestunudest moodustasid eelkooliealised organiseeritud lapsed, 11,1% kooliõpilased. 33,3% juhtudest tegevusala jäi teadmata.

Kõik haiged viibisid kodusel ravil. Surmajuhte ei olnud. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Nakatumisi väljaspool Eestit ei olnud. Enamus haigetest haigestus esimesel poolaastal.

Joonis 41.

Amöbiaasi haigestumine kuude kaupa, 2022-2023 (haigete arv)

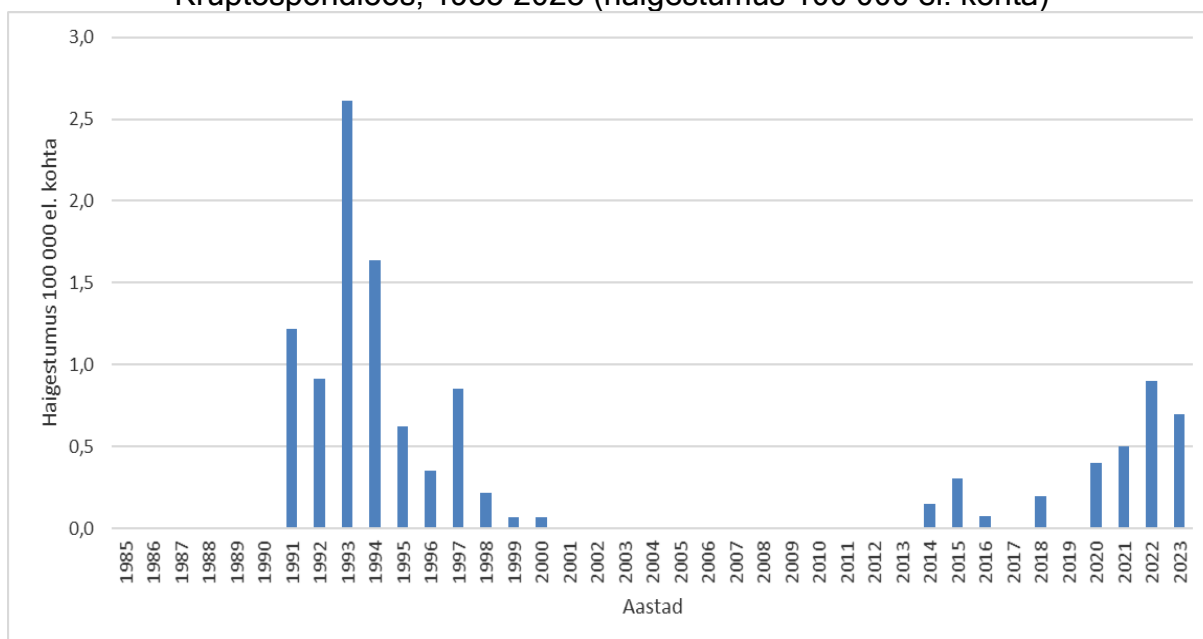

Krüptosporidioos (A07.2)

2023. aastal registreeriti 9 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,7 (2022. aastal oli 12 juhtu ehk 0,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 42.

Krüptosporidioos, 1985-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

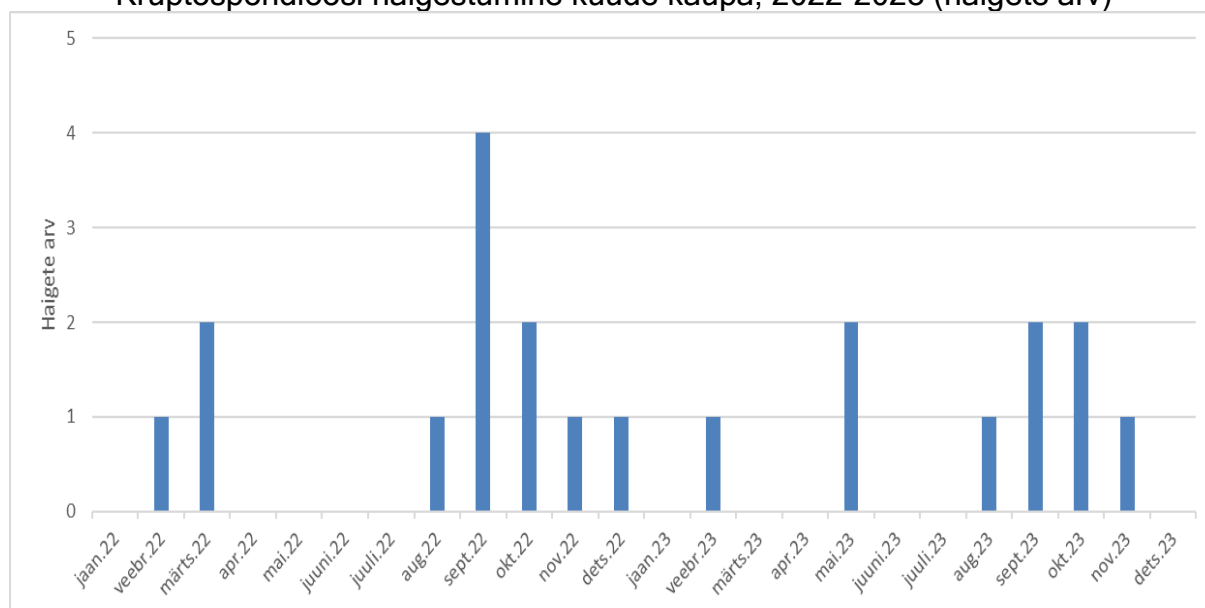
Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,1), Pärnumaal (2,3), Raplamaal (3,0) ja Tartumaal (1,3). Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt.

66,7% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 33,3% isikud vanuses 20-29 aastat. Meeste osakaal oli 66,7% ja naiste 33,3%. 33,3% haigestunudest moodustasid eelkooliealised lapsed, 33,3% kooliõpilased, 22,2% üliõpilased, 11,1% töötavad isikud.

66,7% haigetest viibisid haiglaravil. Surmajuhte ega rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Poolas). Sügisel oli haigestumise tõus, 66,7% haigetest haigestusid augustis-novembris.

Joonis 43.

Krüptosporidioosi haigestumine kuude kaupa, 2022-2023 (haigete arv)

Piisknakkushaigused

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)

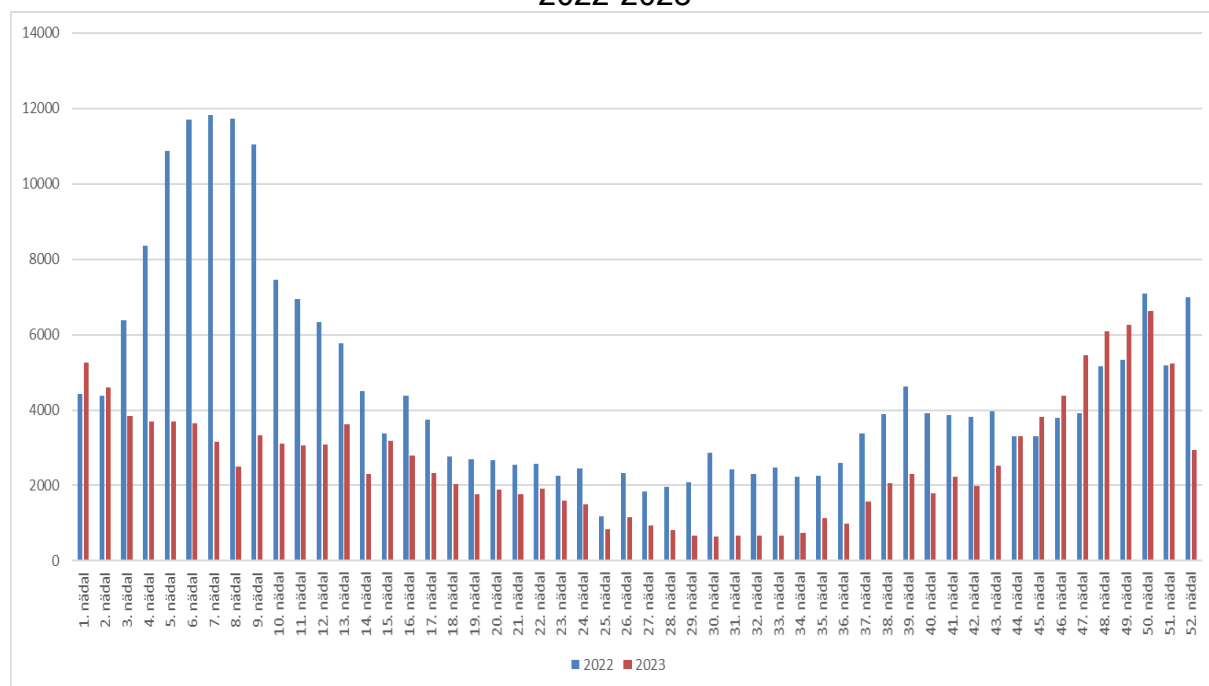
2023. aastal registreeriti 178 780 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 13 424,0 (2022. aastal oli 276 773 juhtu ehk 20 808,9 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 84,8% Eestis registreeritud nakkushaigustest (välja arvatud COVID-19).

Haigetest oli mehi 43,8% ja naisi 56,2%. 34,2% moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 25,4% vanuses 20-39 a ning 12,6% vanuses üle 60 a. Kõige suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (25 127,0 100 000 el. kohta), Harjumaal (22 310,7), Viljandimaal (16 561,1) ja Tartumaal (14 568,0).

Maksimaalne haigete arv (6 615 juhtu) registreeriti 50. nädalal (2022. aastal 11 833 7. nädalal, 2021. aastal 6 472 43. nädalal, 2020. aastal 6 215 juhtu 14. nädalal, 2019. aastal 6 424 juhtu 5. nädalal, 2018. aastal 7 493 juhtu 9. nädalal).

Joonis 44.

Ülemiste hingamisteede ägedate nakkuste registreerimine nädalate kaupa, 2022-2023

2023. aastal registreeriti 10 740 gripi haigestumist, haigestumus 100 000 el. kohta oli 806,4 (2022. aastal oli 21 489 juhtu ehk 1 615,6 100 000 el. kohta). Mehi oli 47,9%, naisi 52,1%. 43,2% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 21,0% isikud vanuses 20-39 a ja 13,4% üle 60-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Läänemaal (1392,1 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (koos Narvaga, 1298,8), Harjumaal (koos Tallinnaga, 846,3) ja Lääne-Virumaal (766,7).

Maksimaalne haigete arv registreeriti 1. nädalal - 983 gripijuhtu (2022. aastal 16. nädalal 1952 haigusjuhtu, 2021. aastal 52. nädalal 122 haigusjuhtu, 2020. aastal 8. nädalal 588 haigusjuhtu, 2019. aastal 5. nädalal 1576 haigusjuhtu, 2018. aastal 10. nädalal 1 479 haigusjuhtu).

Tabel 10.

Gripi vastu vaksineerimine, 2010-2023

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Vaktsineeritute arv	17375	17119	13618	18130	17382	20331	34665	52142	92906	134109	115066	125375	150040	171318
sh lapsi kuni 14a	1714	1421	939	1274	1184	1458	3204	4807	9477	14018	3458	7220	8857	11703
sh 65+ isikud	2321	2058	2020	2602	3393	3852	7039	12387	22315	39536	32191	62274	86263	79449
Vaktsineeritud elanikkonnast %	1,3	1,3	1,0	1,4	1,3	1,5	2,6	4,0	7,0	10,2	8,7	9,4	11,3	12,9

COVID-19 (U07.1)

2023. aastal registreeriti 14 271 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1 071,6 (2022. aastal oli 370 262 juhtu ehk 27 837,8 100 000 el. kohta).

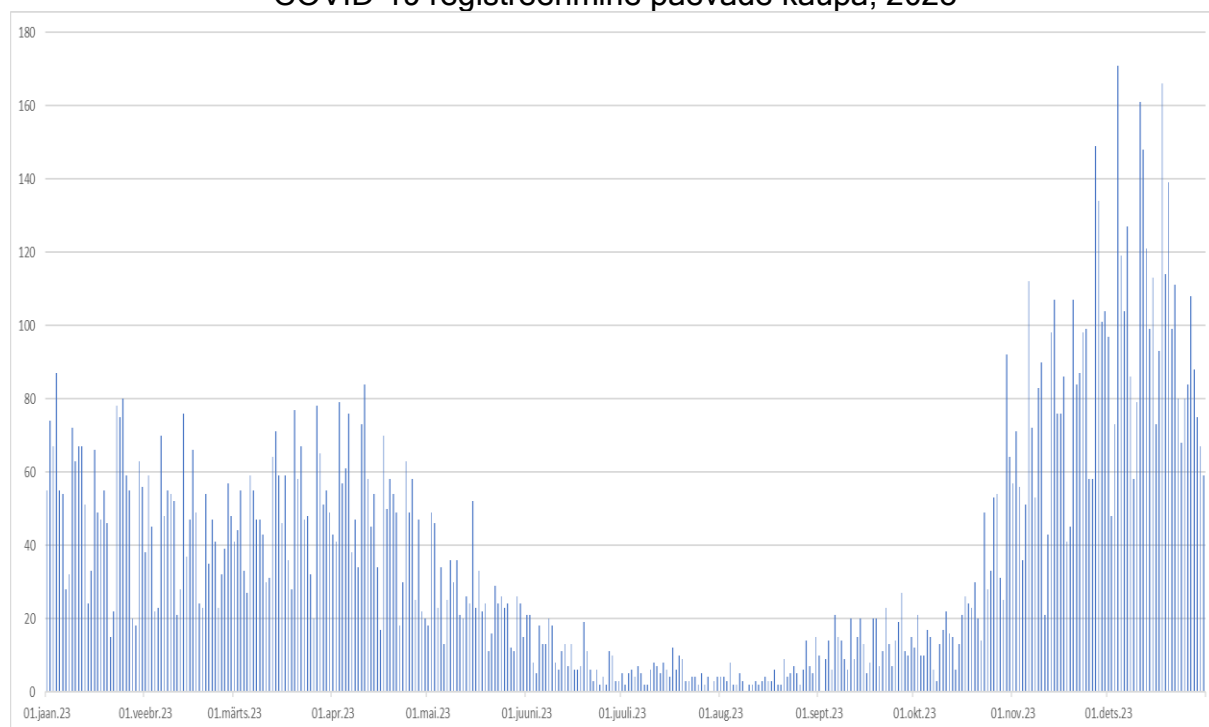
Haigetest oli mehi 43,5% ja naisi 56,5%. 6,6% moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 15,7% vanuses 20-39 a ja 58,2% üle 60-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (koos Narvaga, 1 514,0 100 000 el. kohta), Jõgevamaal (1 431,2), Põlvamaal (1 310,5) ja Valgamaal (1 309,0).

Pandeemia ajal esines Eestis viis haigestumise lainet: 1. laine 26.02.2020-30.06.2020, 2. laine 01.09.2020-30.06.2021, 3. laine 01.07.2021-12.12.2021, 4. laine 13.12.2021-30.06.2022 ja 5. laine 01.07.2022-02.05.2023.

2023. aastal oli kaks haigestumise tõusu - jaanuaris-aprillis ja novembris-detsembris.

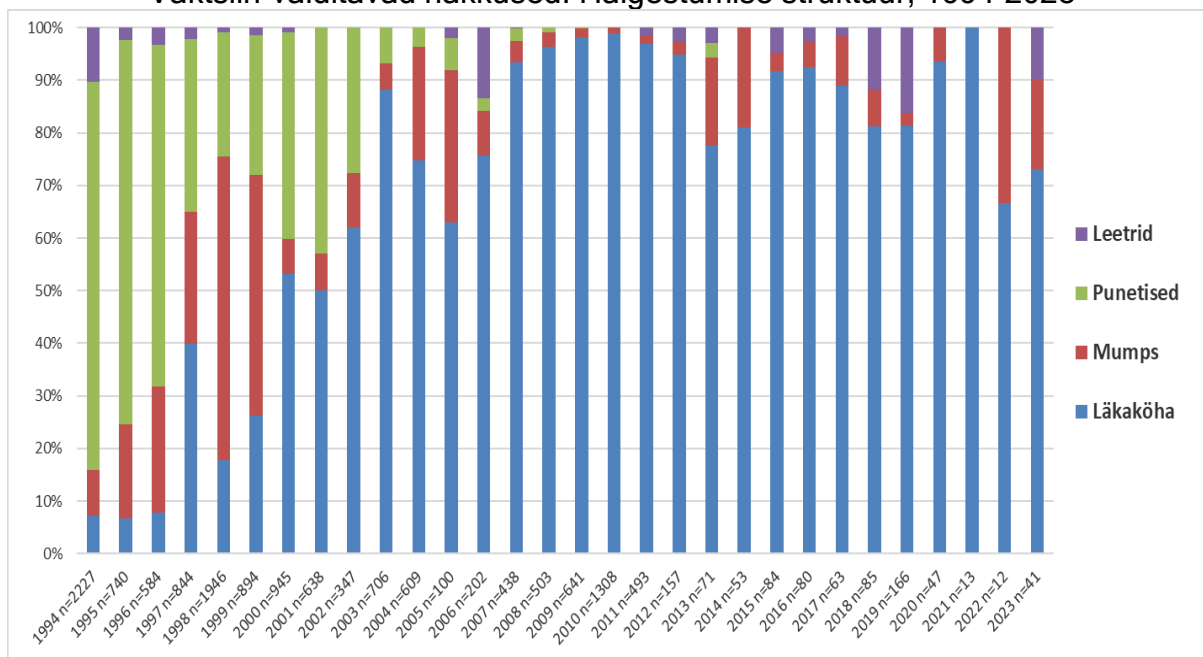
Joonis 45.

COVID-19 registreerimine päevade kaupa, 2023

Joonis 46.

Vaktsiin-välditavad nakkused. Haigestumise struktuur, 1994-2023

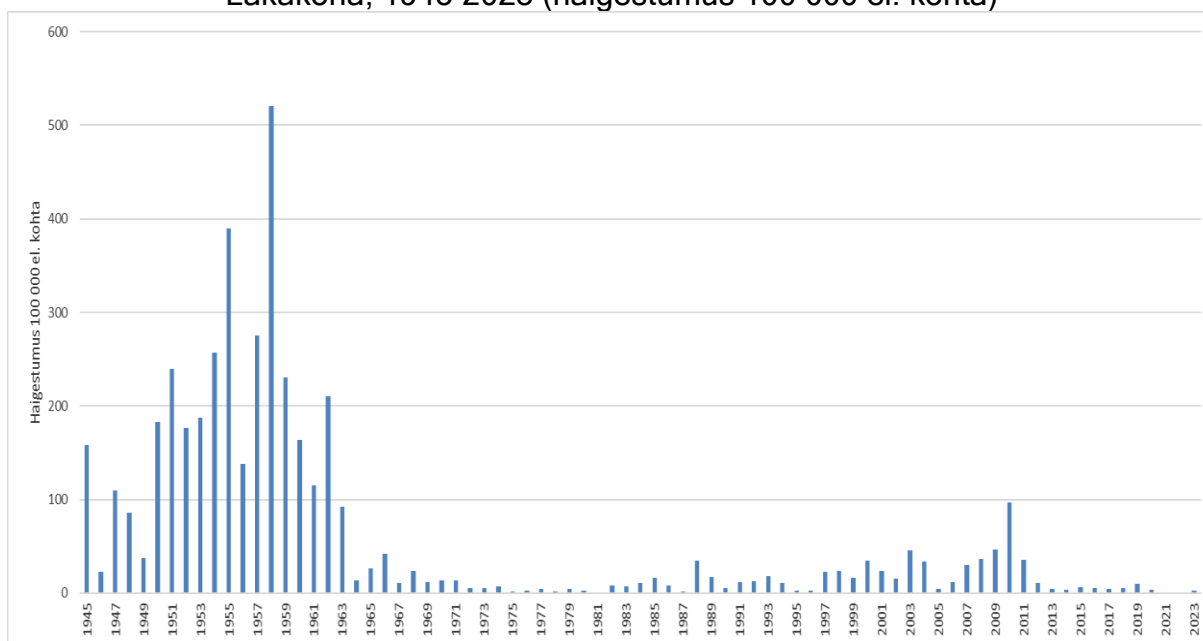

Läkaköha (A37.0)

Registreeriti 30 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,3 (2022. a oli 8 juhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

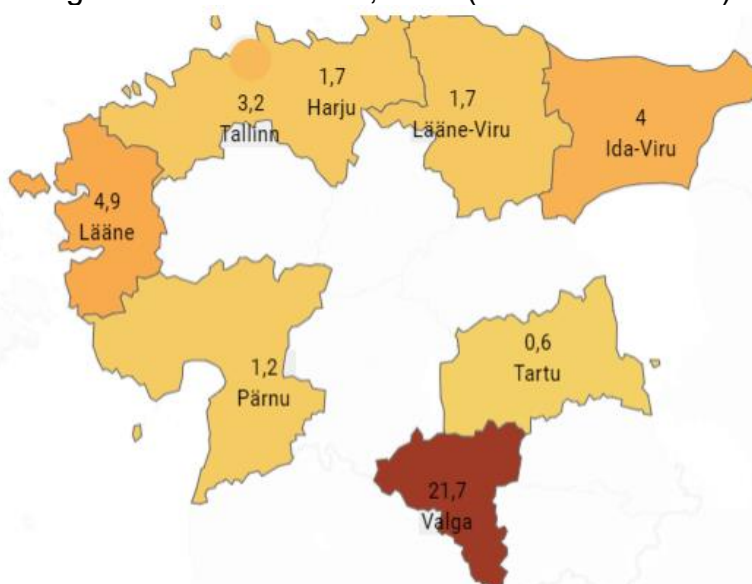
Joonis 47.

Läkaköha, 1945-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 48.

Läkaköha haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

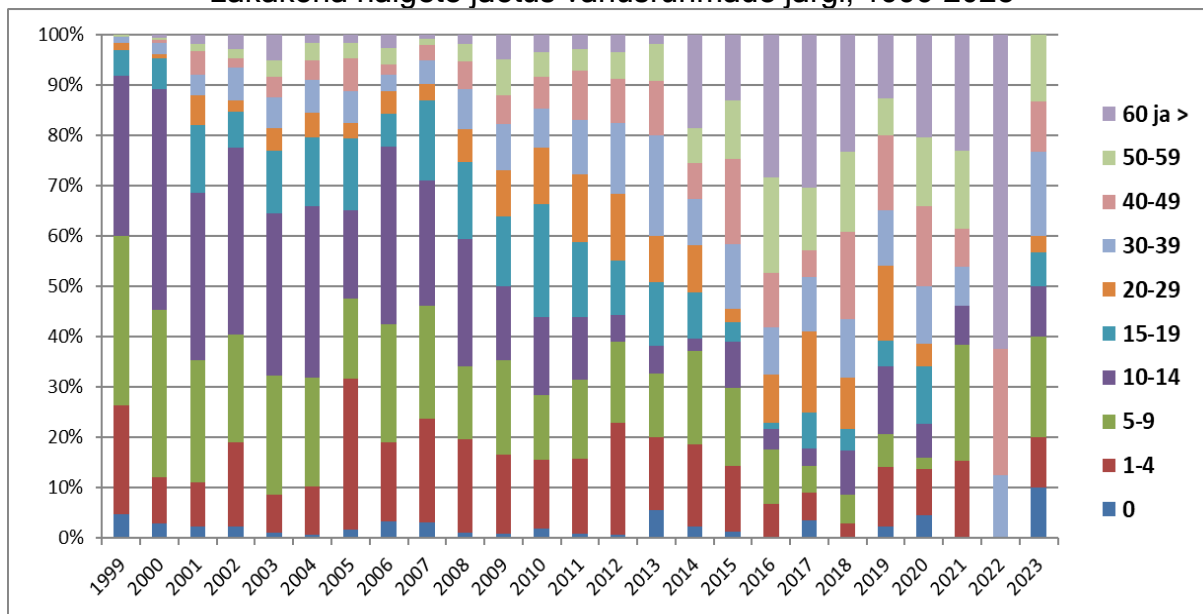

Haigusjuhte registreeriti 7 maakonnas ja Tallinnas, suurem haigestumus oli Valgamaal (21,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (4,9), Ida-Virumaal (4,0) ja Tallinnas (3,2).

50,0% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 6,7% noorukid vanuses 15-19 aastat, 20,0% isikud vanuses 20-39 aastat, 23,3% vanuses 40-59 aastat. Haigete keskmine vanus oli 22,0 aastat.

Joonis 49.

Läkaköha haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1999-2023

Koolieelsed kodused lapsed moodustasid 16,7%, lasteaia lapsed 13,3%, kooliõpilased 23,3%, töötavad isikud 33,3%, mittetöötavad isikud 6,7% haigete üldarvust. 6,7% juhtude üldarvust tegevusala ei ole teada. Haigestunutest oli mehi 33,3%, naisi 66,7%.

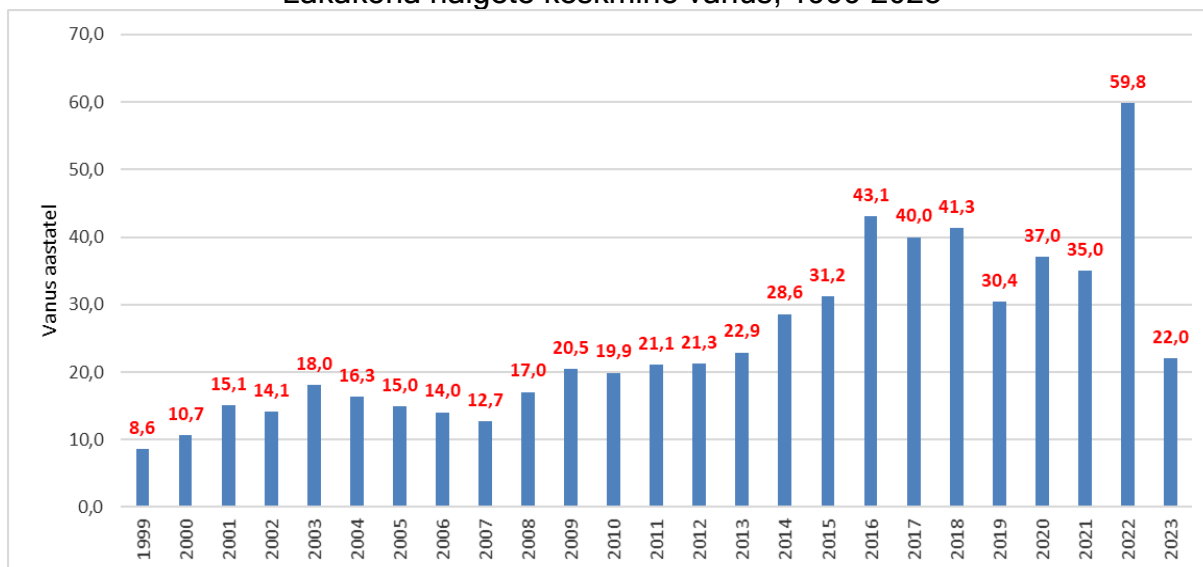
46,7% läkaköha üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 53,3% haigetest registreeriti kodukolletes kahe-kuue haigega.

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Itaalias ja Türgis).

Hospitaliseeriti 13,3% haigetest. Surmajuhte ei olnud.

Joonis 50.

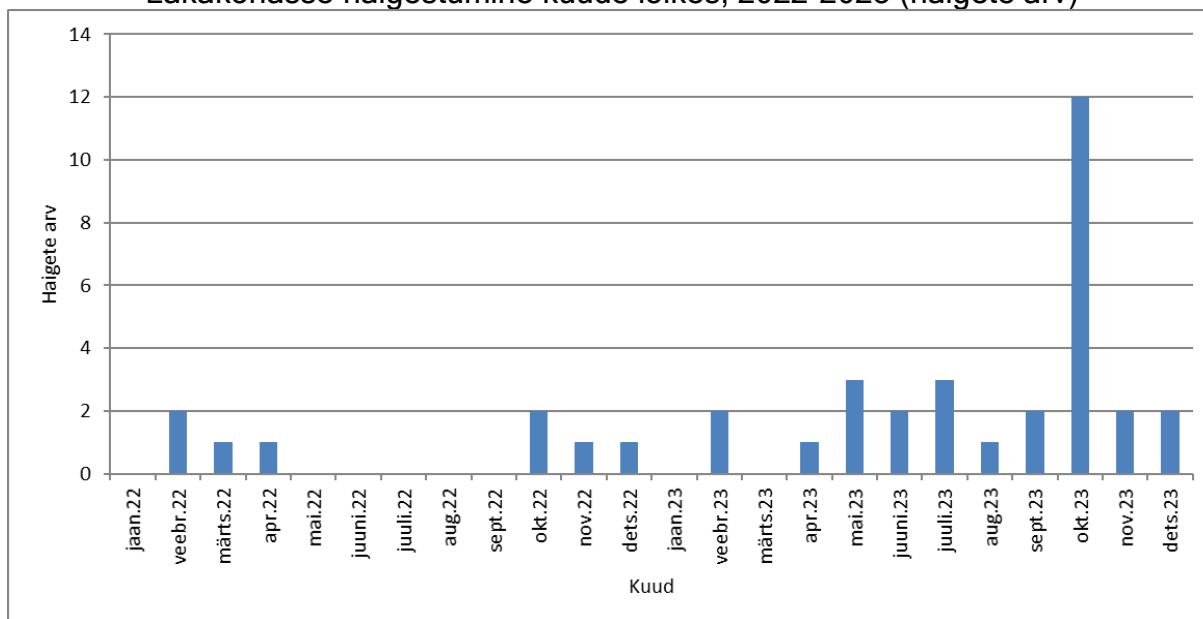
Läkaköha haigete keskmine vanus, 1999-2023

Haigestumise tõus oli sügisel, septembris-novembris haigestus 53,3% haigete üldarvust.

Joonis 51.

Läkaköhasse haigestumine kuude lõikes, 2022-2023 (haigete arv)

Haigetest 13,3% olid vaksineeritud, 56,7% vaksineerimata, 30,0% juhtudest andmed vaksineerimise kohta puuduvad.

Tabel 11.

Vaktsineeritud läkaköha haigete viimase kaitsepookimise ja haigestumise vaheline intervall, 2023

	1 nädal	2 nädalat	3 nädalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	üle 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos															
2 doosi															
3 doosi														1	1
4 doosi															
5 doosi											1		1		2
6 doosi															
Teadmata dooside arv														1	1
KOKKU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	2	4

2023. aastal vaktsineeriti läkaköha vastu 14 433 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 105, noorukeid (15-17 a) 315 ja täiskasvanuid 13. Revaktsineeriti 36 422 inimest, nendest 0-14 a lapsi 22 284, noorukeid (15-17 a) 12 563 ja täiskasvanuid 1 575.

Difteeria (A36)

2022. aastal ei registreeritud difteeria haigusjuhte (viimane haigusjuht esines Eestis 2001. aastal). Tuvastati kolm mittetoksigeenset *Corynebacterium diphtheriae*, kahel juhul tüüp gravis.

2023. aastal vaktsineeriti difteeria vastu 14 609 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 189, noorukeid (15-17 a) 376 ja täiskasvanuid 44. Revaktsineeriti 55 658 inimest, nendest 0-14 a lapsi 22 303, noorukeid (15-17 a) 12 586 ja täiskasvanuid 20 769. Difteeria seerumit ei manustatud.

Leetrid (B05)

2023. aastal oli 4 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,3 (2022. a ei olnud).

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Järvamaal (3,4) ja Tartumaal (0,6).

25,0% haigetest olid isikud vanuses 30-39 aastat, 50,0% isikud vanuses 40-49 aastat ja 25,0% vanuses 50-59 aastat.

Kõik haiged olid töötavad isikud. Haigestunutest oli mehi 75,0%, naisi 25,0%.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (ühel juhul Araabia Ühendemiraatides, ühel juhul Saksamaal, kahel juhul Tais).

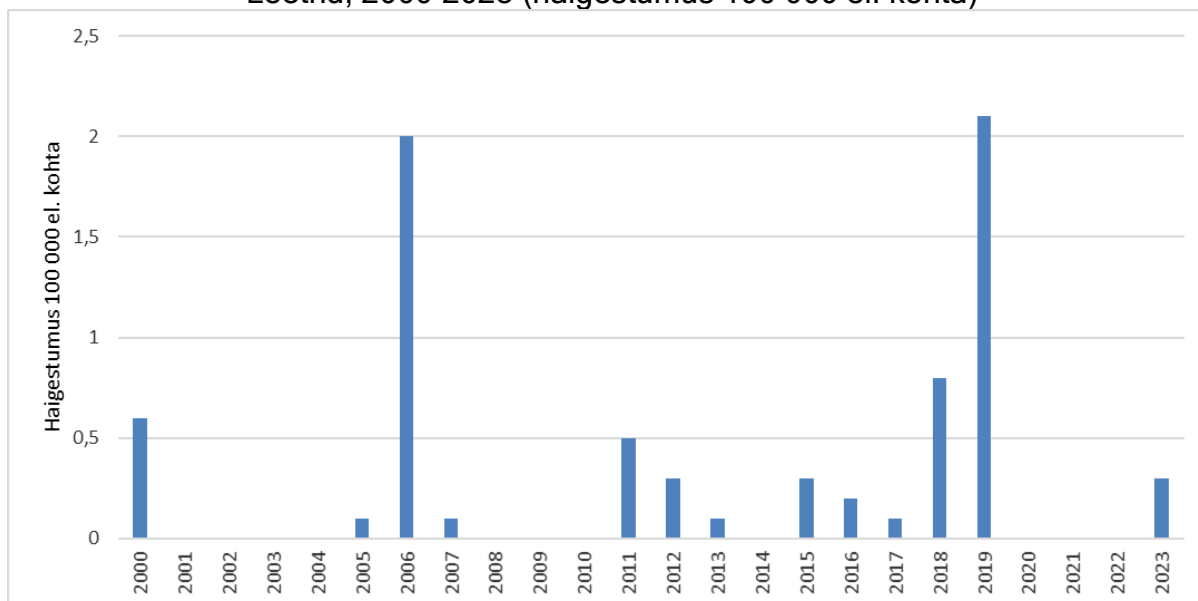
Hospitaliseeriti 25,0% haigetest. Surmajuhte ei olnud.

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Kõik haiged olid vaktsineeritud.

Joonis 52.

Leetrid, 2000-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

2023. aastal vaktsineeriti leetrite, punetiste ja mumpsu vastu 11 583 inimest, nendest 0-14 a lapsi 11 002, noorukeid (15-17 a) 53 ja täiskasvanuid 528. Revaktsineeriti 12 964 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 013, noorukeid (15-17 a) 662 ja täiskasvanuid 289.

Punetised (B06; P35.0)

2022. aastal punetiste haigusjuhte ei olnud (eelmine haigusjuht registreeriti 2013. aastal).

Mumps (B26)

2023. aastal oli 7 haiget ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta (2022. a oli 4 juhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Harjumaal (2,2).

Neli haigusjuhtu on laboratoorselt kinnitatud, ühel juhul põhineb diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt kinnitatud juhuga, kahel juhul põhineb diagnoos kliinilisel pildil.

28,6% haigetest olid lapsed vanuses 1-4 aastat, 28,6% vanuses 5-9 aastat, 14,3% vanuses 10-14 aastat, 28,6% isikud vanuses 20-39 aastat.

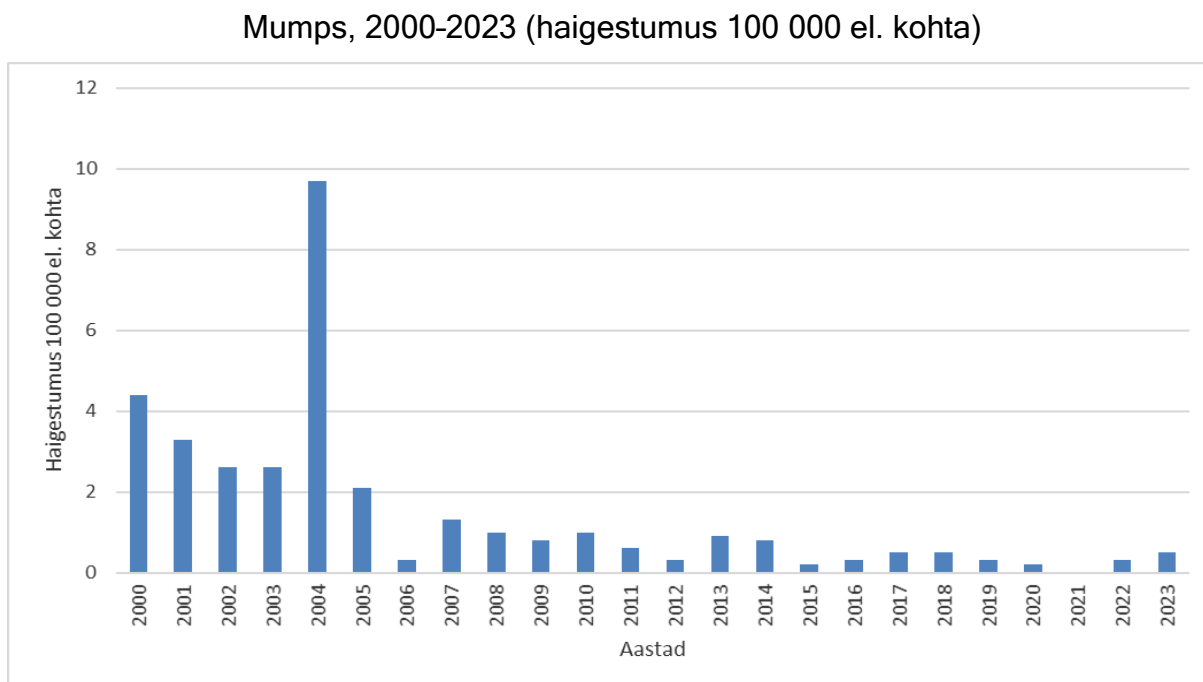
Koolieelsed organiseeritud lapsed moodustasid 28,6%, koolieelsed kodused lapsed 14,3%, kooliõpilased 28,6% ja töötavad isikud 28,6% haigete üldarvust. Haigestunutest oli mehi 28,6%, naisi 71,4%.

Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Valgevenes). Kõik haiged viibisid kodusel ravil.

Enamus haigusjuhtudest esinenud sügisel. 71,4% haigusjuhtude üldarvust olid sporaadilised, esines üks kodune kolle kahe juhuga.

Haigetest 42,8% olid vaktsineeritud, dooside arv ja intervallid haigestumise ja vaktsineerimise vahel ei ole teada.

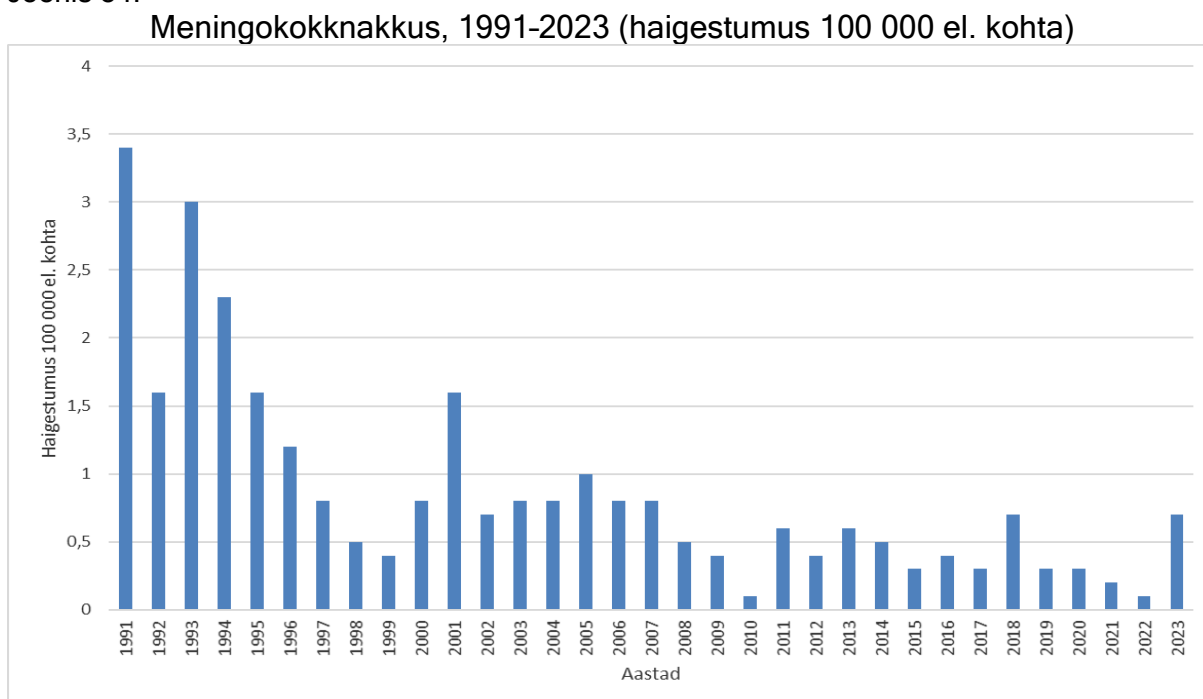
Joonis 53.

Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 9 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,7 (2022. a oli 1 haige ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 54.

Haigusjuhte registreeriti Ida-Virumaal (2,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (5,1), Raplamaal (6,0), Viljandimaal (2,2) ja Võrumaal (2,9). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt (8 juhul külv, ühel juhul DNA määramine). Tekitajaks oli kolmel juhul *N. meningitidis* serogrupp B, kahel juhul *N. meningitidis* serogrupp W135, kahel juhul mittetüpeeruv *N. meningitidis* ja kahel juhul teadmata.

Kliiniliselt avaldus haigus meningiidina kahel, meningokokktseemiana ühel ja muu või täpsustamata meningokokknakkusena kuuel juhul. 66,7% haigetest viibisid haiglaravil. Letaalseid juhte ei esinenud. Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Leedus ja Soomes).

Haigetest 22,2% olid lapsed 0-vanuses, 11,1% noorukid vanuses 15-19 aastat, 22,2% isikud vanuses 30-59 aastat ning 44,4% isikud vanuses üle 60 aastat. Koolieelsed kodused lapsed moodustasid 22,2%, kooliõpilased 11,1%, töötavad isikud 33,3% ja mittetöötavad isikud 33,3% haigete üldarvust. Mehi oli 77,8%, naisi 22,2%.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

2023. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 480 inimest, nendest 0-14 a lapsi 98, noorukeid (15-17 a) 22 ja täiskasvanuid 360. Revaktsineeriti 80 inimest, nendest 0-14 a lapsi 8, noorukeid (15-17 a) 1 ja täiskasvanuid 71.

On andmed 10 *N. meningitidis* antimikroobse tundlikkuse uurimise kohta. On tuvastatud üks resistentne kolme preparaadi suhtes (penitsilliin, tseftriaksoon ja tsiprofloksatsiin) mittegrupeeruv *N. meningitidis*.

Tabel 12.

<i>N. meningitidis</i> antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2023				
Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Mõõdukalt tundlik (%)	Resistentne (%)
Meropeneem	6	100,0		
Penitsilliin	9	77,8		22,2
Tsefotaksiim	9	100,0		
Tseftriaksoon	9	88,9		11,1
Tsiprofloksatsiin	10	90,0		10,0

***Haemophilus influenzae* nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)**

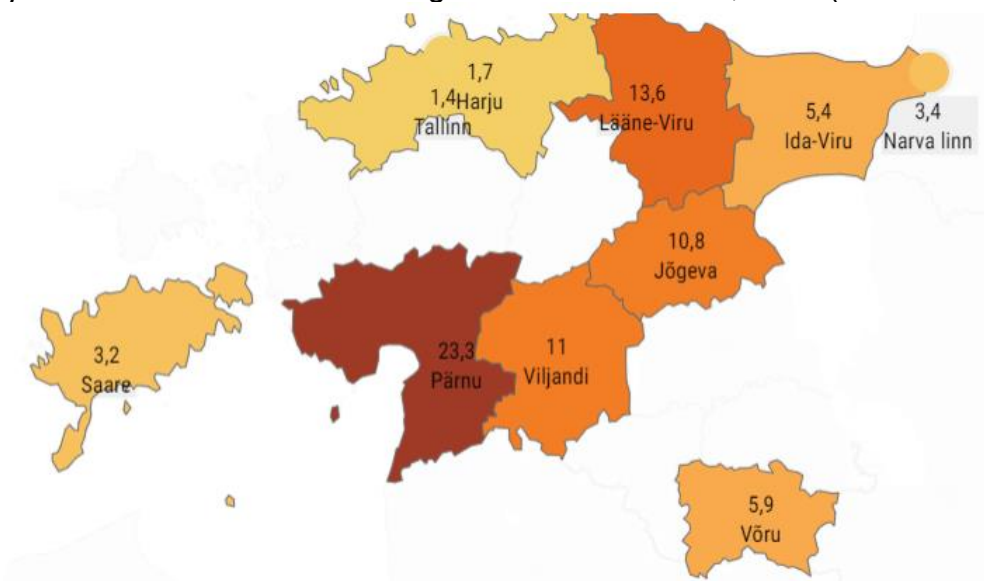
Registreeriti 54 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,1 (2022. a oli 44 juhtu ehk 3,3 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus ühel juhul meningiidina, kahel juhul septitseemiana, 46 juhul kopsupõletikuna ja viiel juhul täpsustamata paikme nakkusena. Ühel juhul lõppes haigus surmaga.

Nakkushaigust registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (23,3 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (13,6), Viljandimaal (11,0) ja Jõgevamaal (10,8).

7,4% haigestunutest olid lapsed vanuses 1-14 aastat, 20,4% isikud vanuses 30-59 aastat ning 70,4% üle 60-aastased isikud. Meningiidi haige oli laps vanusgrupist 1-4 aastat. Septitseemia haiged olid vanusgrupist 60 aastat. Mehi oli 46,3%, naisi 53,7%. 53,7% haigestunutest olid mittetöötavad inimesed (vanadus- või töövõimetupensionärid), 7,4% koolieelsed lapsed, 7,4% töötavad isikud. 31,5% juhtudest tegevusala ei ole teada.

Joonis 55.

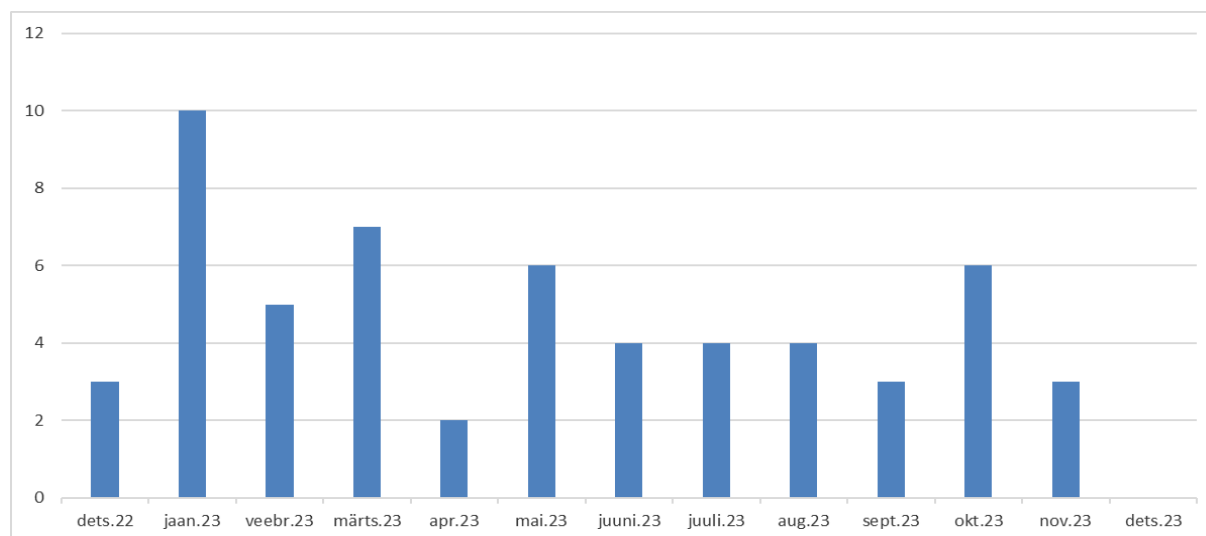
Haemophilus influenzae nakkuse haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Haigestumise tõus esines talvel, jaanuarist märtsini haigestusid 40,7% registreeritud haigestunutest. 81,5% haigetest hospitaliseeriti.

Joonis 56.

Haemophilus influenzae nakkusesse haigestumine kuude lõikes, 2023 (haigete arv)

2023. aastal vaktsineeriti hemofiilus-nakkuse vastu 13 478 inimest, nendest 0-14 a lapsi 13 341, noorukeid (15-17 a) 2 ja täiskasvanuid 135. Revaktsineeriti 10 558 inimest, nendest 0-14 a lapsi 10 557 ja täiskasvanuid 1.

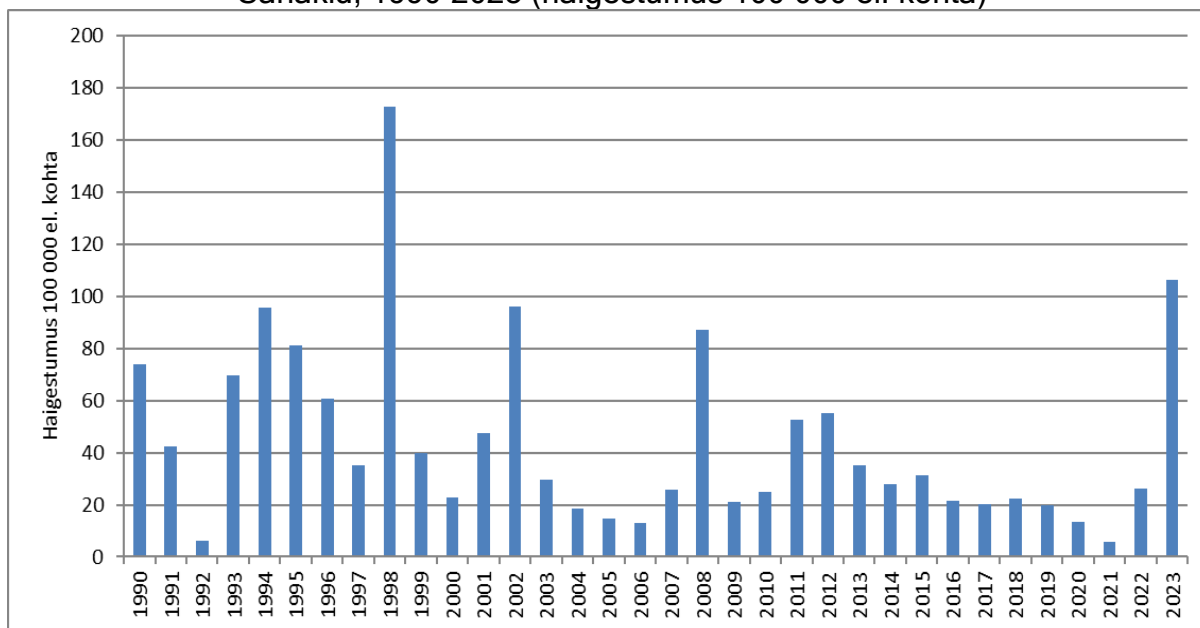
Sarlakid (A38)

Registreeriti 1414 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 106,2 (2022. aastal oli 350 juhtu ehk 26,3 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Suurem haigestumus oli Tartumaal (224,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Raplamaal (152,1), Pärnumaal (144,7) ja Viljandimaal (129,9).

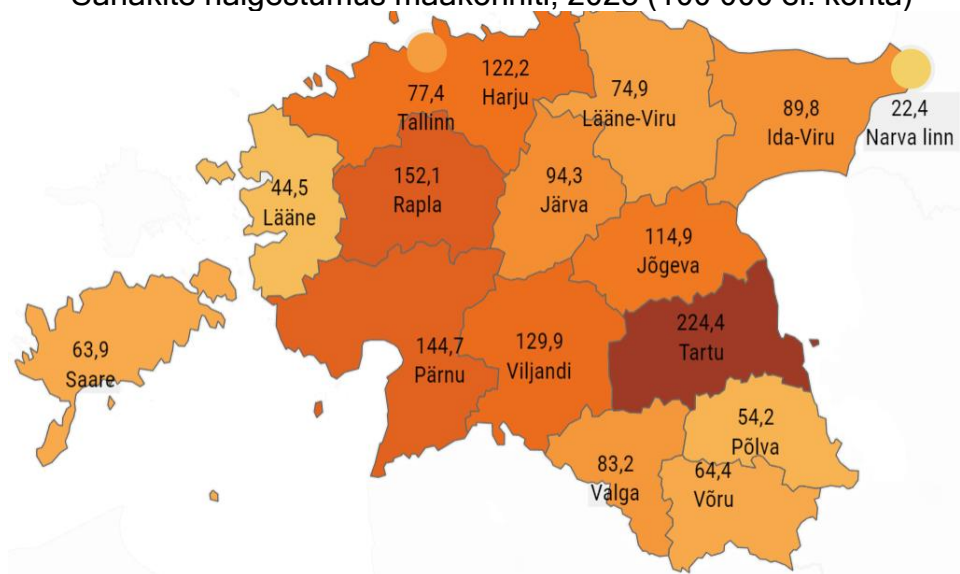
Joonis 57.

Sarlakid, 1990-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 58.

Sarlakite haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

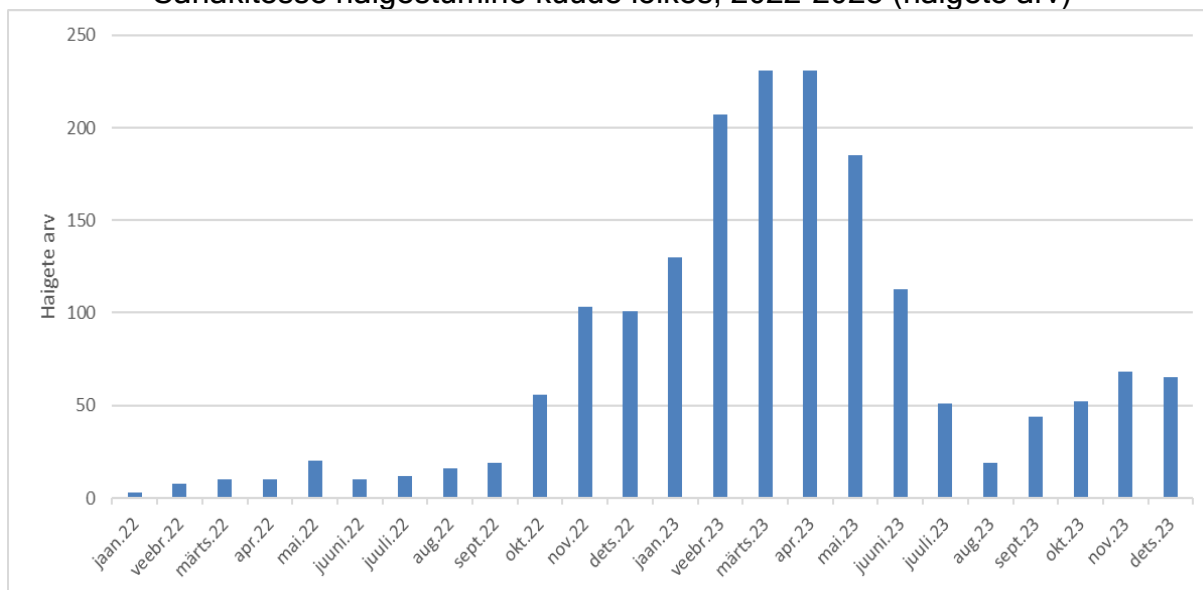

Haigestunutest 90,5% moodustasid 1-9-aastased lapsed. Mehi oli 54,5%, naisi 45,5%. 73,0% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 25,2% kooliõpilased. Haigestumise tõus algas 2022. aasta sügisel. Suurem haigestumine esines 2023. aasta kevadel, veebruarist maini haigestus 60,4% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 4,4% haigetest. Surmajuhte ei olnud.

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias ja Türgis).

Joonis 59.

Sarlakitesse haigestumine kuude lõikes, 2022-2023 (haigete arv)

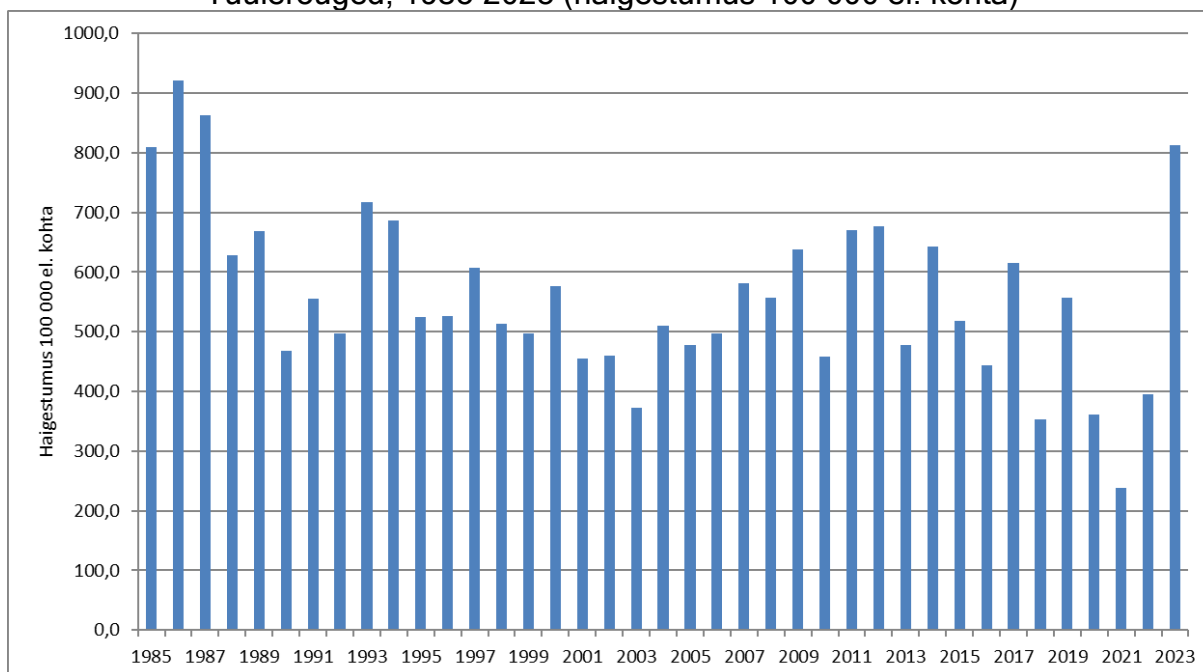

Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 10 815 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 812,1 (2022. a vastavalt 5 259 ja 395,4). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Lääne-Virumaal (1137,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (1059,2) ja Võrumaal (997,6).

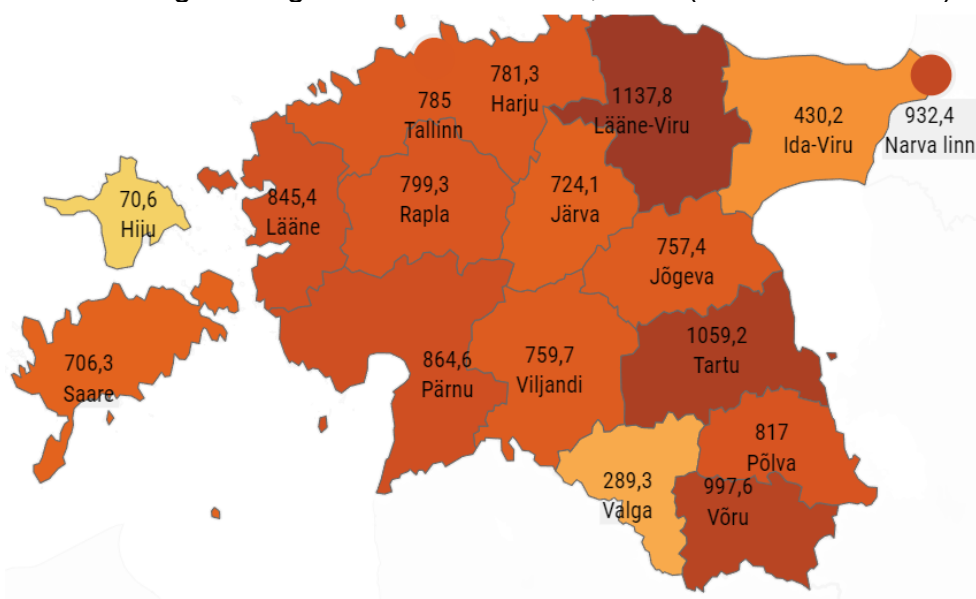
Joonis 60.

Tuulerõuged, 1985-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 61.

Tuulerõugete haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 48,0% moodustasid 1-4-aastased ja 41,0% 5-9-aastased lapsed. 64,8% haigestunutest moodustasid lasteasutuses käivad koolieelikud, 16,3% kodused koolieelikud ja 16,7% kooliõpilased. Mehi oli 51,6%, naisi 48,4%.

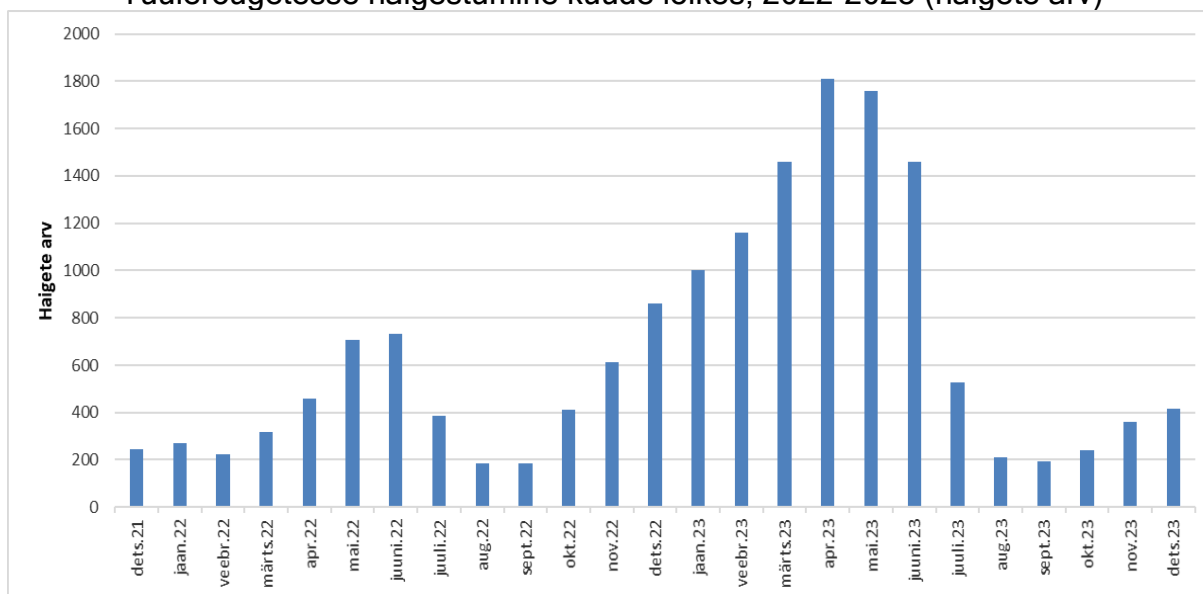
0,8% haigetest viibisid haiglaravil. Surmajuhte ei olnud.

13 juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias kolm, Norras üks, Pakistanis kaks, Saalomoni Saartel üks, Soomes kaks, Tais üks, Türgis üks, Ukrainas üks, Venemaal üks).

Haigestumisel on selgelt kujunenud sesoonsus, haigestumise tõus esines kevadel. Maksimaalne haigete arv haigestus aprillis-mais (33,0% haigete üldarvust).

Joonis 62.

Tuulerõugetesse haigestumine kuude lõikes, 2022-2023 (haigete arv)

2023. aastal vaktsineeriti tuulerõugete vastu 2 380 inimest, nendest 0-14 a lapsi 1 959, noorukeid (15-17 a) 37 ja täiskasvanuid 384. Revaktsineeriti 1 966 inimest, nendest 0-14 a lapsi 1 666, noorukeid (15-17 a) 29 ja täiskasvanuid 271. Kolmel juhul manustati immuunglobuliini.

Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

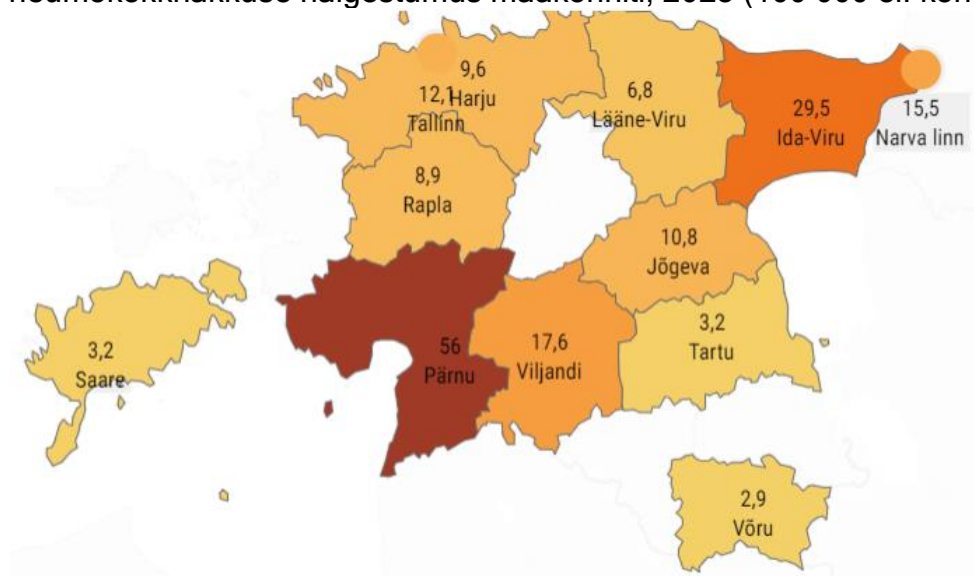
2023. aastal registreeriti 174 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 13,1 (2022. a oli 110 juhtu ehk 8,3 100 000 elaniku kohta). Invasiivset pneumokokknakkust oli 54, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,1 (2022. a oli 34 juhtu ehk 2,6 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Nakkushaigust registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (56,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (29,5), Viljandimaal (17,6) ja Narvas (15,5). Invasiivse pneumokokknakkuse haigusjuhud registreeriti Tallinnas (5,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (3,4), Ida-Virumaal (4,0), Narvas (10,3), Lääne-Virumaal (1,7), Pärnumaal (5,9), Raplamaal (6,0), Tartumaal (1,9), Viljandimaal (4,4) ja Võrumaal (2,9).

Kliiniliselt avaldus haigus septitseemiana 49 juhul (28,2% üldarvust), meningiidina viiel juhul (2,8%) ja kopsupõletikuna 120 juhul (69,0%).

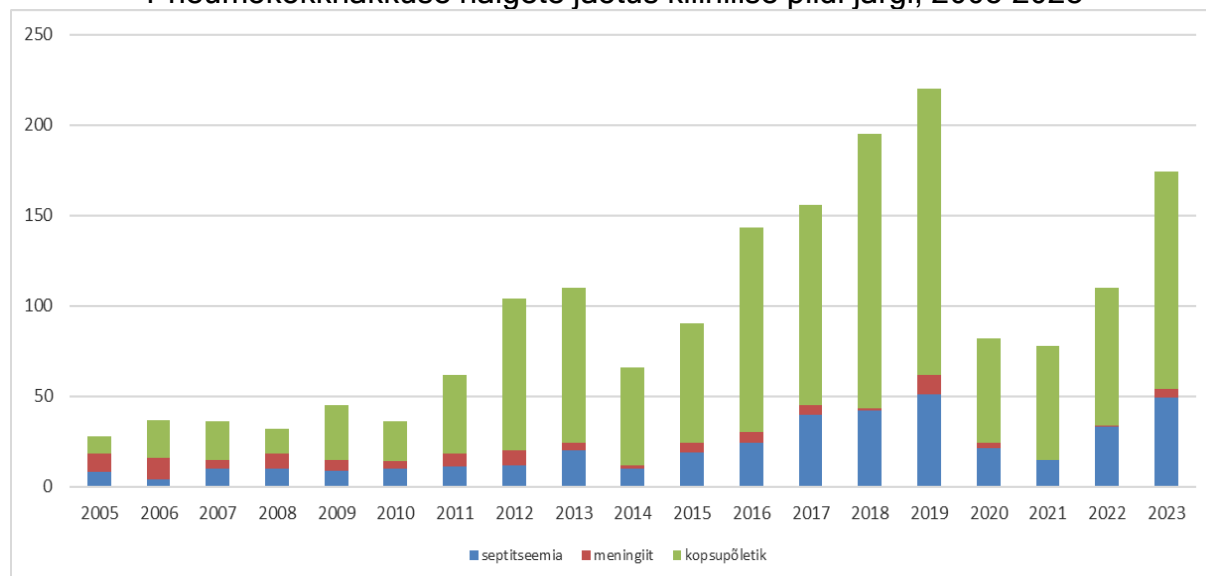
Joonis 63.

Pneumokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

Joonis 64.

Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2005-2023

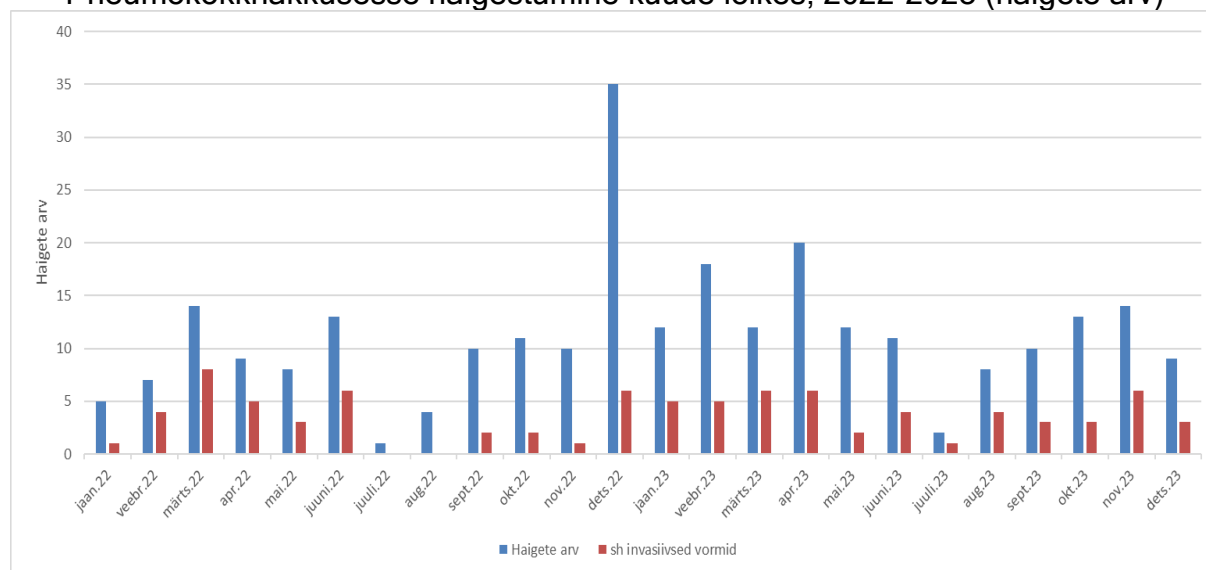
Haigetest 9,2% olid lapsed vanuses 0-9 aastat, 17,2% olid 20-49-aastased isikud ning 72,4% olid 50-aastased ja vanemad isikud. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 7,5% haigete üldarvust moodustasid koolieelsed lapsed, 2,3% kooliõpilased, 45,4% mittetöötavad ja 5,2% töötavad isikud. 39,6% juhtudest tegevusala ei ole teada.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Haigete seas vaktsineeritud isikuid ei ole.

Haigestumise tõus esines talvel-keval. Ajavahemikul detsember 2022 - aprill 2023 haigestus 48,8% haigete üldarvust. Invasiivsed pneumokokknakkused esinesid rohkem samuti talvel-keval, detsembrist aprillini haigestus 51,8% haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. 94,2% haigetest hospitaliseeriti. 9 juhul haigus lõppes surmaga.

Joonis 65.

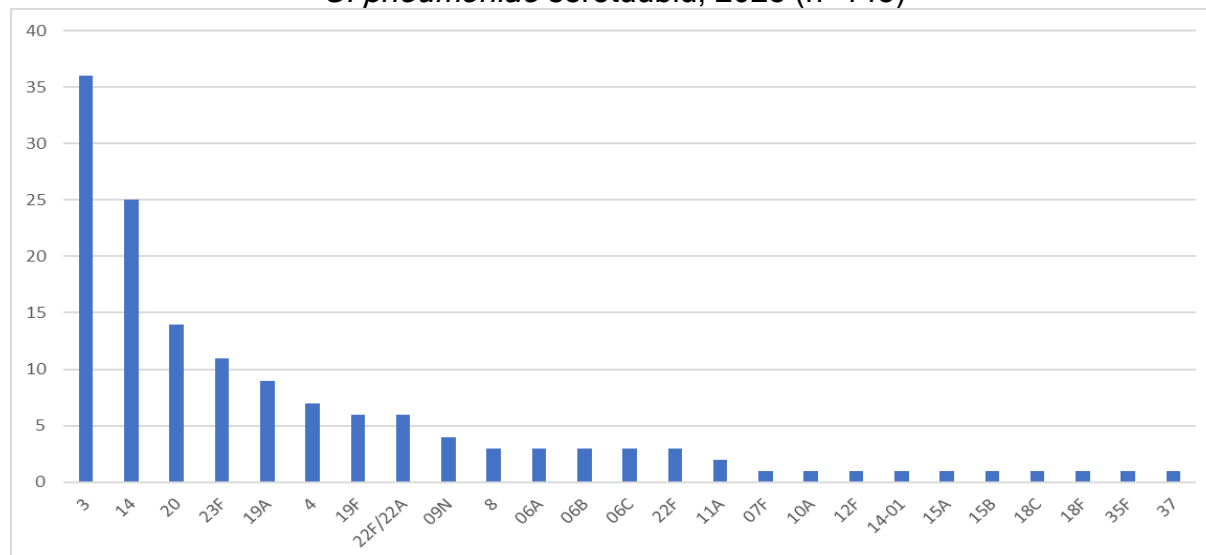
Pneumokokknakkusesse haigestumine kuude lõikes, 2022-2023 (haigete arv)

2023. aastal uuriti Terviseameti laboris serogrupi tasemel 172 kultuuri verest ja liikvorist. Serotüüp on määratud 145 juhul. Tuvastati 25 erinevat serotüüpi. Kõige sagedamini esinenud serotüübid olid 3 (24,8% tekitajatest), 14 (17,2%), 20 (9,7%), 23F (7,6%) ja 19A (6,2%).

Joonis 66.

S. pneumoniae serotüübid, 2023 (n=145)

Tabel 13.

S. pneumoniae serotüübid vanusrühma järgi, 2023 (n=145)

Vanusgrupp	0-4	5-9	10-14	15-19	20-29	30-39	40-49	50-59	60-69	70-79	80 ja >	Teadmata	Kokku
Serotüüp 3		1				2	1	2	13	6	10	1	36
Serotüüp 4						1	2	2	1		1		7
Serotüüp 8								2			1		3
Serotüüp 14	2	1				6	3	1	4		8		25
Serotüüp 20						2	1	5	2	2	2		14
Serotüüp 06A									1	2			3
Serotüüp 06B								1		1	1		3
Serotüüp 06C								1		2			3
Serotüüp 07F								1					1
Serotüüp 09N										1	3		4
Serotüüp 10A									1				1
Serotüüp 11A						1			1				2
Serotüüp 12F											1		1
Serotüüp 14-01											1		1
Serotüüp 15A											1		1
Serotüüp 15B								1					1
Serotüüp 18C								1					1
Serotüüp 18F							1						1
Serotüüp 19A	1						1	3	2		2		9
Serotüüp 19F							1	1		3	1		6
Serotüüp 22F		1				1					1		3
Serotüüp 22F/22A				1			1		3		1		6
Serotüüp 23F						1	1	1	1	4	3		11
Serotüüp 35F											1		1
Serotüüp 37			1										1
Kokku	3	3	1	1	0	14	12	22	29	21	38	1	145

Terviseameti Kesklaboris 2023. aastal teostati 184 kultuuri tundlikkuse lisauuringu. 10,9% tüvedest on resistentsed erütromütsiini suhtes, 6,0% oksatsilliini suhtes. Tsefotaksiimi suhtes resistentseid tüvesid ei ole, 2,2% tüvedest on mõõdukalt tundlikud.

5,4% tüvedest on penitsilliini suhtes mittetundlikud (mõõdukalt tundlikud + resistentsed).

Tabel 14.

Penitsilliini suhtes mittetundlikud *S. pneumoniae* tüved (%), 2016-2023

Aasta	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Tüvede üldarv	81	143	141	168	73	104	127	184
Mittetundlike %	4,9	3,5	4,2	5,4	2,7	5,8	7,9	5,4

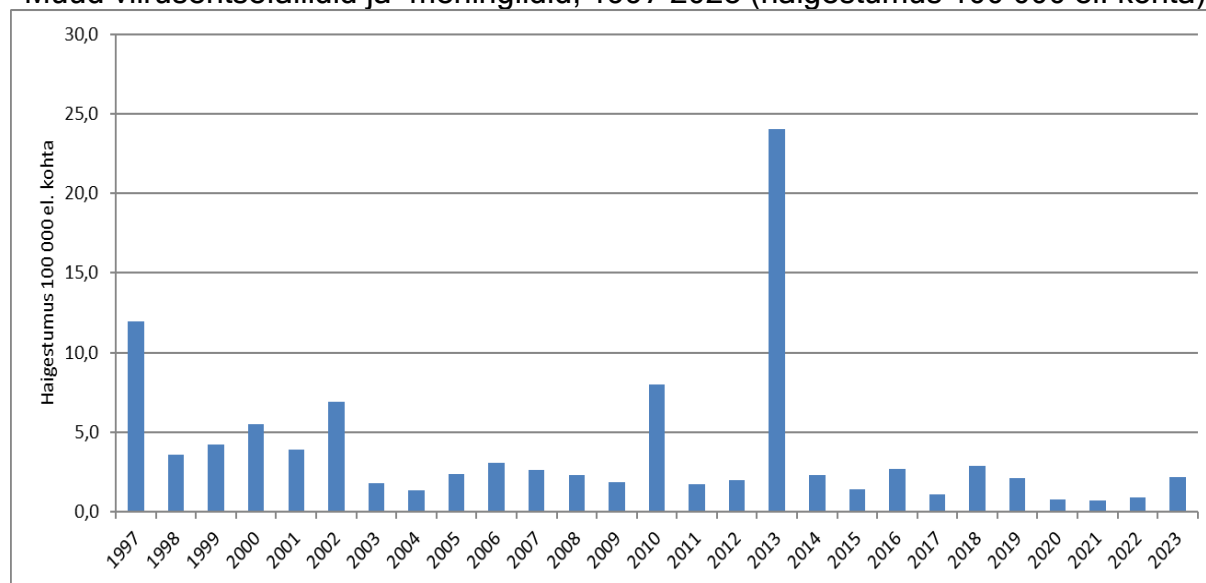
2023. aastal vaktsineeriti pneumokokknakkuse vastu 2 975 inimest, nendest 0-14 a lapsed 1 800, noorukeid (15-17 a) 19 ja täiskasvanuid 1 156. Revaktsineeriti 37 inimest, nendest 0-14 a lapsed 3 ja täiskasvanuid 34.

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)

Registreeriti 29 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,2 (2022. a oli 12 juhtu ehk 0,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 67.

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid, 1997-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

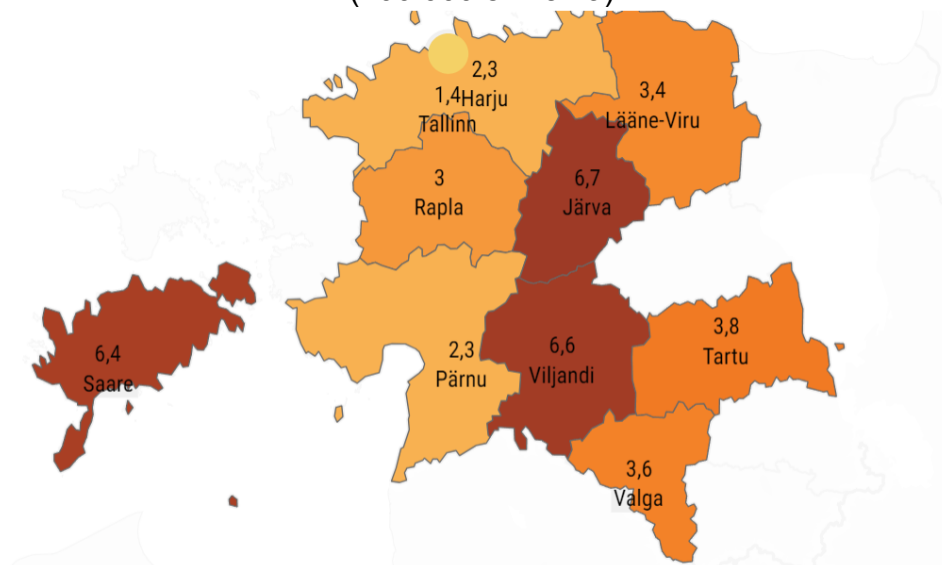

58,6% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt. 9 juhul tekitajaks oli enteroviirus, ühel juhul *Herpes simplex* viirus, kolmel juhul herpesviirus 6, ühel juhul tsütomegaloviirus, ühel juhul tuulerõugeviirus ja kahel juhul puukentsefaliidi viirus.

Haigusjuhte registreeriti 9 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Järvamaal (6,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Viljandimaal (6,6) ja Saaremaal (6,4).

Joonis 68.

Muude viirusentsefaliidi ja -meningiidi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

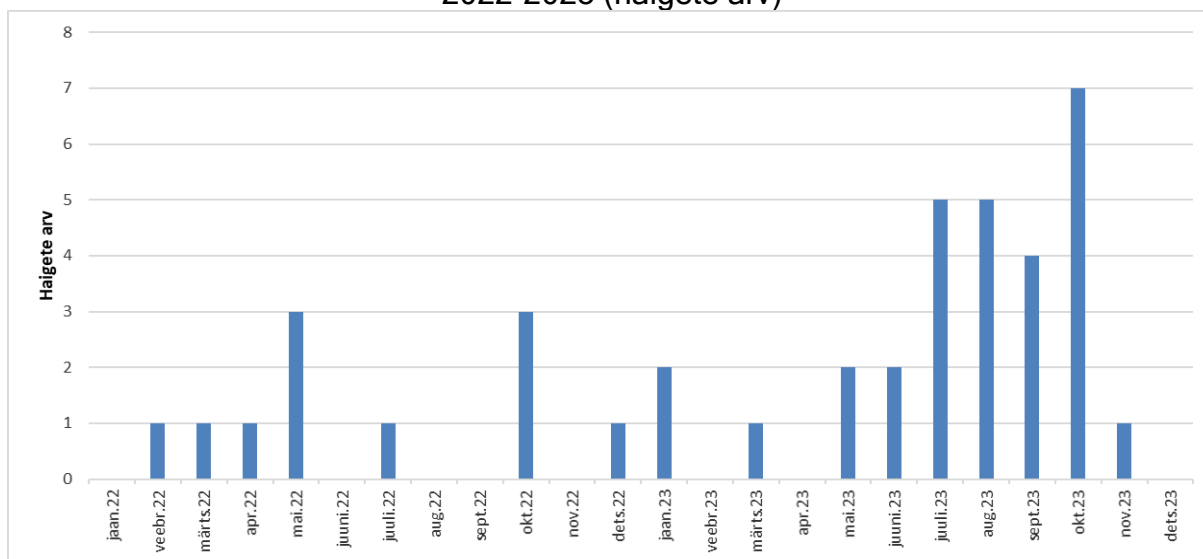
Haigetest 37,9% olid 0-14-aastased lapsed, 27,6% 20-39-aastased isikud, 20,7% 40-59-aastased isikud ning 13,8% üle 60-aastased isikud. Mehi oli 48,3% ja naisi 51,7%. 13,8% haigestunudest olid koolieelsed kodused lapsed, 13,8% koolieelsed organiseeritud lapsed, 10,3% kooliõpilased, 10,3% töötavad isikud, 13,8% mittetöötavad isikud ning 37,9% tegevusala ei ole teada.

Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Tansaania).

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juulist oktoobrini haigestus 72,4% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 93,1% haigetest. Surmajuhte ei olnud.

Joonis 69.

Muudesse viirusentsefaliitidesse ja -meningiitidesse haigestumine kuude lõikes, 2022-2023 (haigete arv)

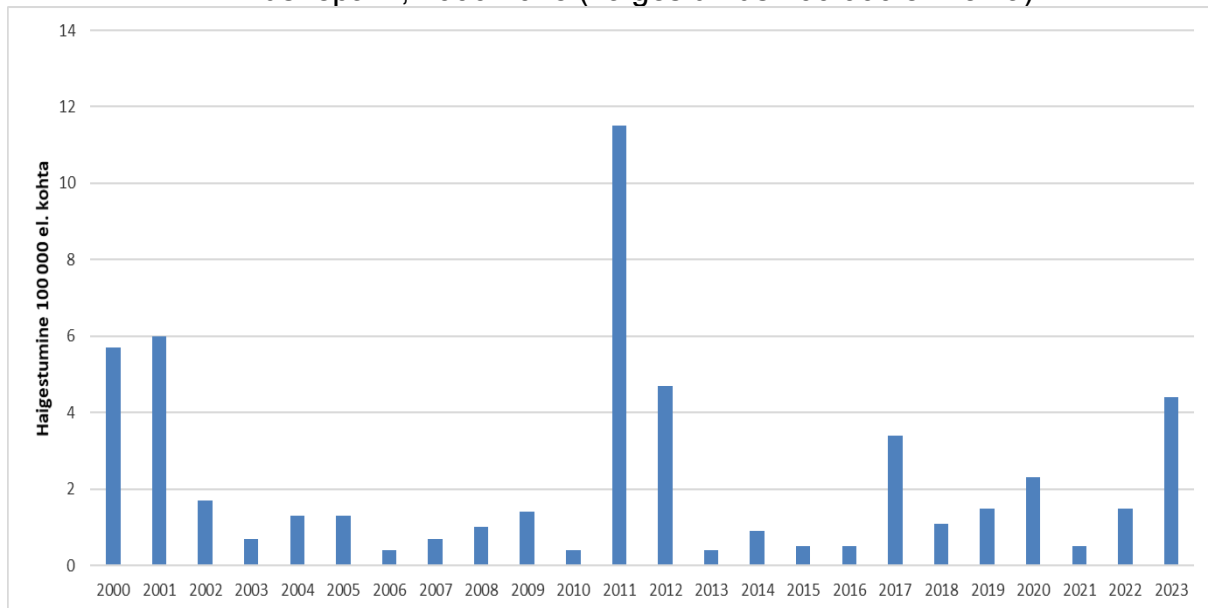
Viirushepatiitid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 59 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,4 (2022. a haigestus 20 inimest ehk 1,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos kinnitati laboratoorselt 57 juhul, kahel juhul põhineb diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt kinnitatud juhuga.

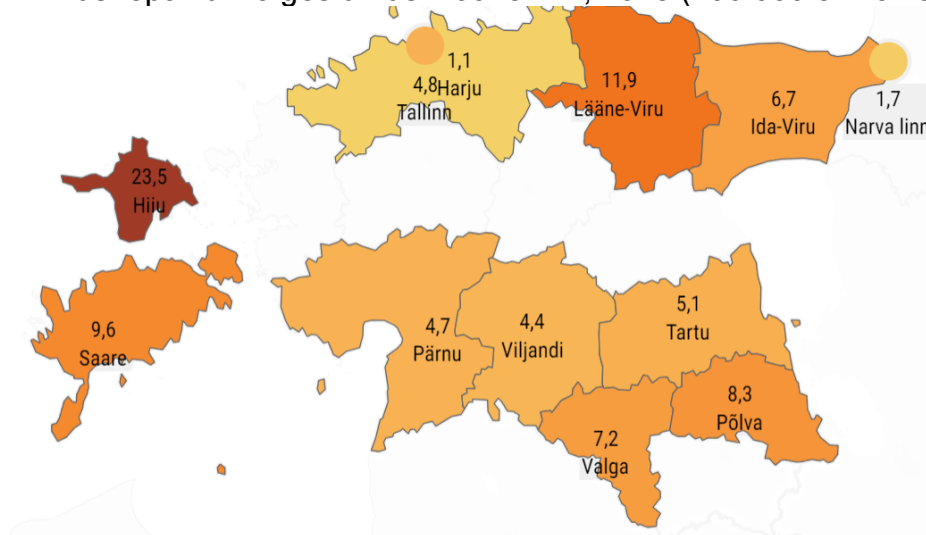
Joonis 70.

A-viirushepatiit, 2000-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 71.

A-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

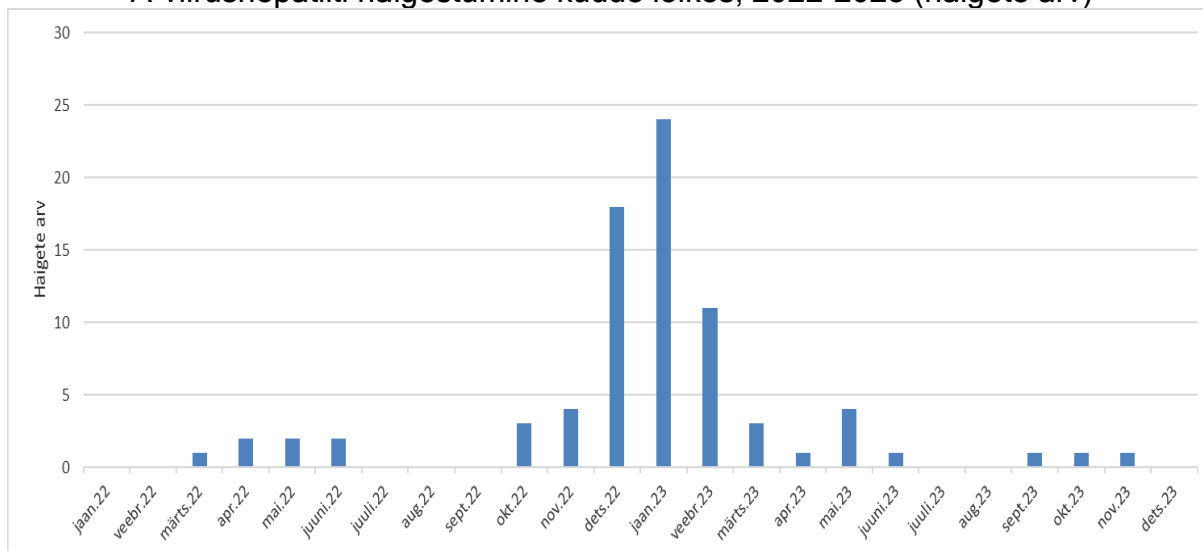
Haigestunud registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Hiiumaal (23,5 juhtu 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (11,9), Saaremaal (9,6) ja Põlvamaal (8,3).

20,3% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 32,2% isikud vanuses 20-39 aastat, 22,0% isikud vanuses 40-59 aastat ja 23,7% isikud vanuses üle 60 aastat. Mehi oli 37,3%, naisi 62,7%. 50,8% haigestunutest olid töötavad isikud, 11,9% koolieelsed lapsed, 5,1% kooliõpilased, 16,9% mittetöötavad isikud ning 1,7% üliõpilased. 13,6% juhtudest tegevusala teadmata.

8 juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias üks, Horvaatias üks, Indias kolm, Kenyas üks, Soomes üks, Usbekistanis üks).
 66,1% haigusjuhtudest olid sporaadilised, 33,9% esinenud kolletes kahe-viie juhuga. Hospitaliseeriti 64,4% haigetest. Surmajuhte ei olnud.
 Haigestumise tõus algas 2022. a sügisel, 79,7% 2023. aastal registreeritud haigetest haigestusid 2022. a detsembris - 2023. a veebruaris.

Joonis 72.

A-viirushepatiiti haigestumine kuude lõikes, 2022-2023 (haigete arv)

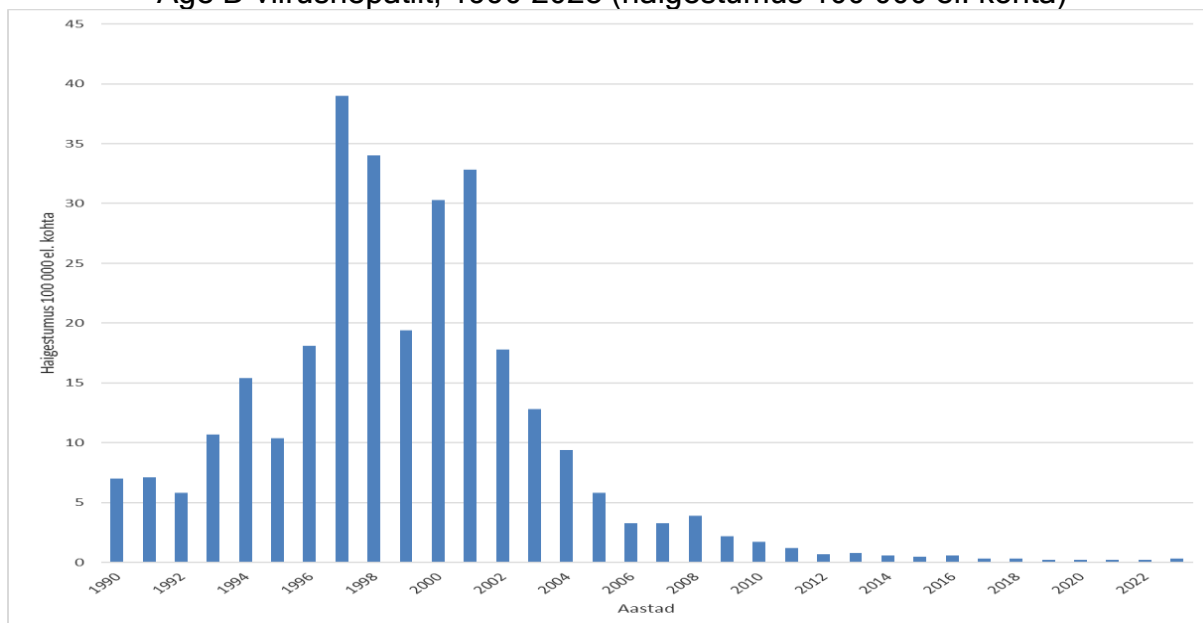
2023. aastal vaktsineeriti A-viirushepatiidi vastu 4 408 inimest, nendest 0-14 a lapsi 696, noorukeid (15-17 a) 170 ja täiskasvanuid 3 542. Revaktsineeriti 2 143 inimest, nendest 0-14 a lapsi 231, noorukeid (15-17 a) 36 ja täiskasvanuid 1 876.

Äge B-viirushepatiit (B16)

Registreeriti 4 ägeda B-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2022. a oli 2 juhtu ehk 0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 73.

Äge B-viirushepatiit, 1990-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

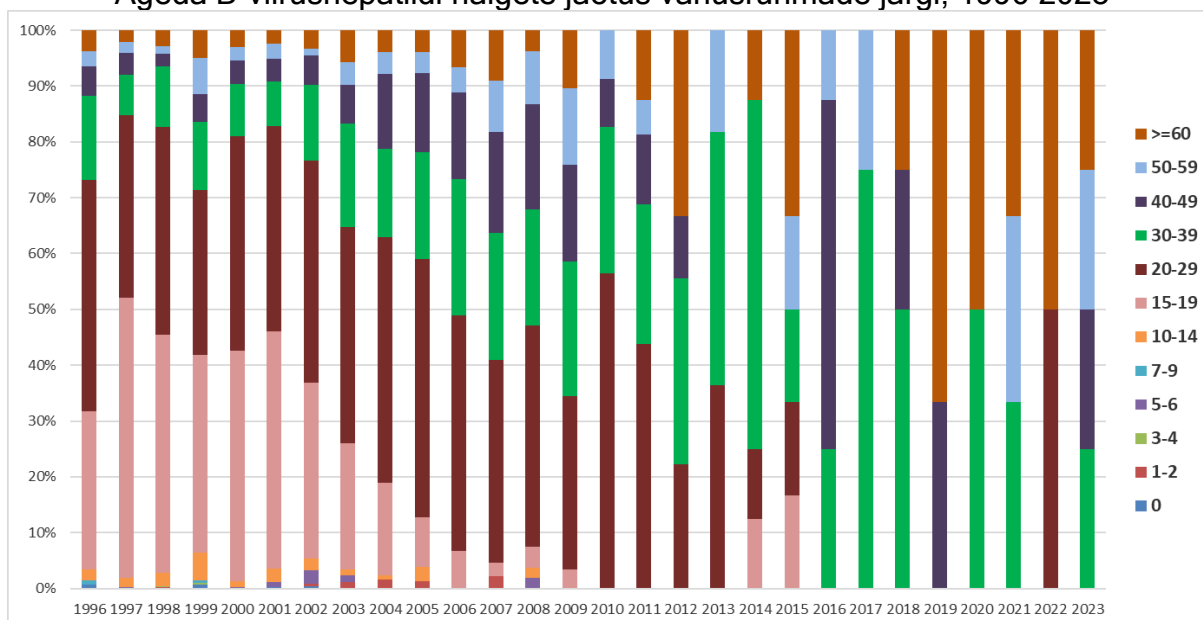

Haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,7 haigusjuhtu 100 000 el. kohta) ja Harjumaal (0,6).

Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 25,0% haigestunutest olid vanusrühmast 30-39 aastat, 25,0% vanusrühmast 40-49 aastat, 25,0% vanusrühmast 50-59 aastat ja 25,0% vanusrühmast üle 60 aastat. Alates 2016. aastast ei esinenud ühtegi haigusjuhtu alla 20-aastastel isikutel.

Joonis 74.

Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1996-2023

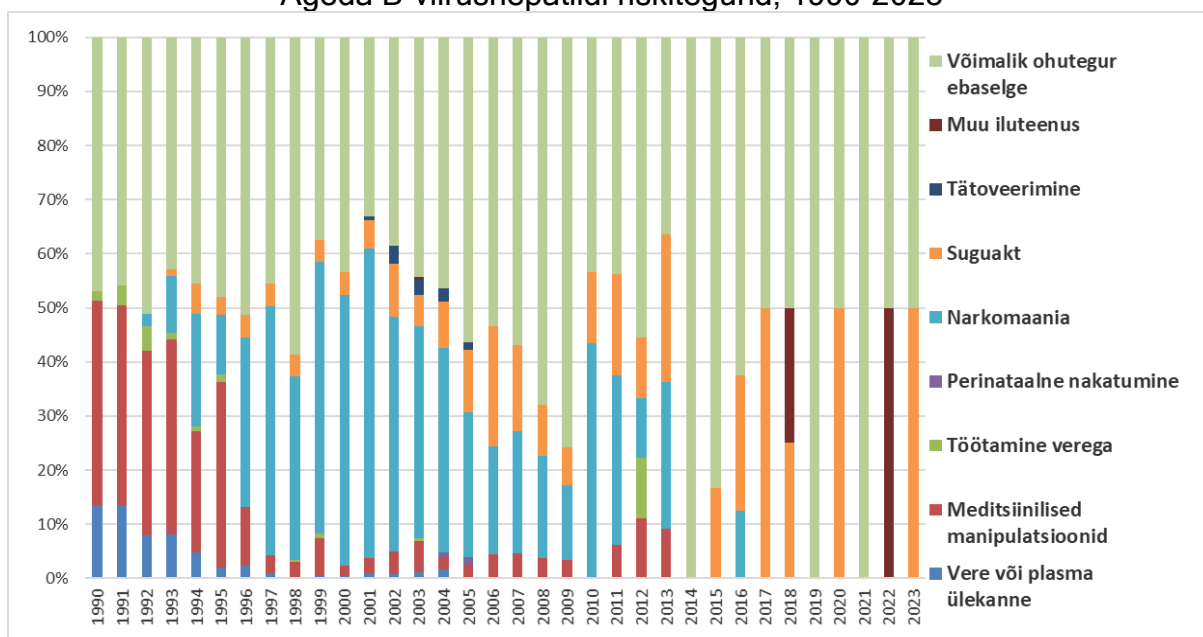

25,0% juhtudest tegemist on töötava, 25,0% mittetöötava isikuga, 50,0% juhtudest tegevusala ei ole teada. 50,0% haigetest viibisid haiglaravil. 50,0% juhtudest võib oletada nakatumist sugulisel teel (heteroseksuaalne kontakt), 50,0% juhtudest nakatumise asjaolud jäid välja selgitamata.

Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Aserbaidžaanis).

Joonis 75.

Ägeda B-viirushepatiidi riskitegurid, 1990-2023

Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)

Registreeriti 29 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,2 (2022. a oli 32 juhtu ehk 2,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

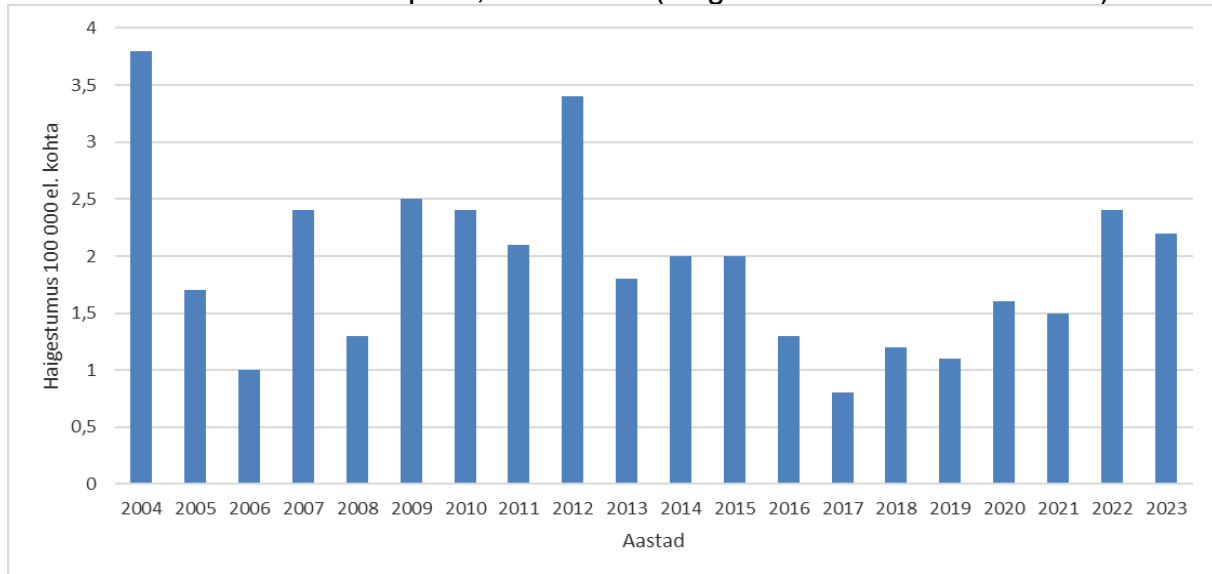
Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (3,9 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (2,7), Jõgevamaal (3,6), Lääne-Virumaal (5,1) ja Pärnumaal (7,0).

20,7% haigestunudest moodustasid 20-39-aastased isikud, 44,8% 40-59-aastased isikud ning 34,5% isikud vanuses 60 aastat ja rohkem. Mehi oli 69,0%, naisi 31,0%.

20,7% haigetest viibisid haiglaravil. Surmajuhte ei esinenud.

Joonis 76.

Krooniline B-viirushepatiit, 2004-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Ukrainas).

Oletatav nakatumise viis on teada neljal juhul (narkootikumide süstimine kahel juhul, meditsiiniliste manipulatsioonide kaudu ühel juhul, heteroseksuaalselt ühel juhul). 86,2% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata.

2023. aastal vaktsineeriti B-viirushepatiidi vastu 16 361 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 155, noorukeid (15-17 a) 224 ja täiskasvanuid 1 982. Revaktsineeriti 157 täiskasvanud inimest. 7 juhul manustati immuunglobuliini.

Äge C-viirushepatiit (B17.1)

Registreeriti 8 ägeda C-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,6 (2022. a oli 6 juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,9 juhtu 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (1,7) ja Pärnumaal (3,5).

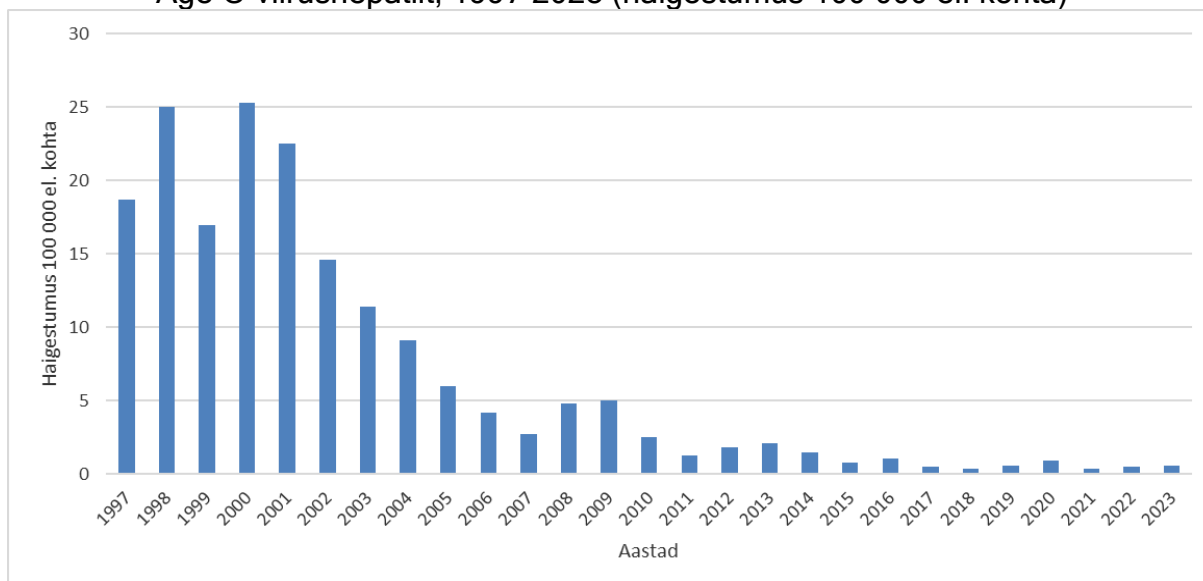
12,5% haigestunudest olid isikud vanuses 20-29 aastat, 50,0% vanuses 30-39 aastat, 25,0% vanuses 40-49 aastat ja 12,5% vanuses 50-59 aastat. Mehi oli 62,5% ja naisi 37,5%. 25,0% moodustasid mittetöötavad inimesed. Tegevusala jäi teadmata 75,0% juhtudest.

25,0% haigetest viibisid haiglaravil. Surmajuhte ei olnud.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Oletatav nakatumise viis on teada ühel juhul (homoseksuaalselt). 87,5% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata.

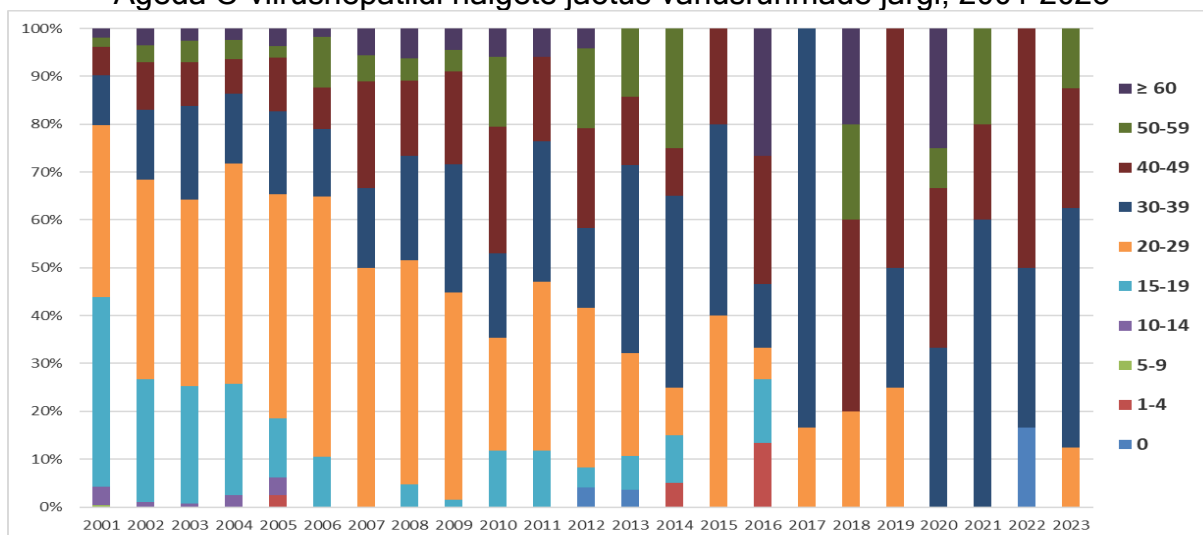
Joonis 77.

Äge C-viirushepatiit, 1997-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 78.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001-2023

Joonis 79.

Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003-2023

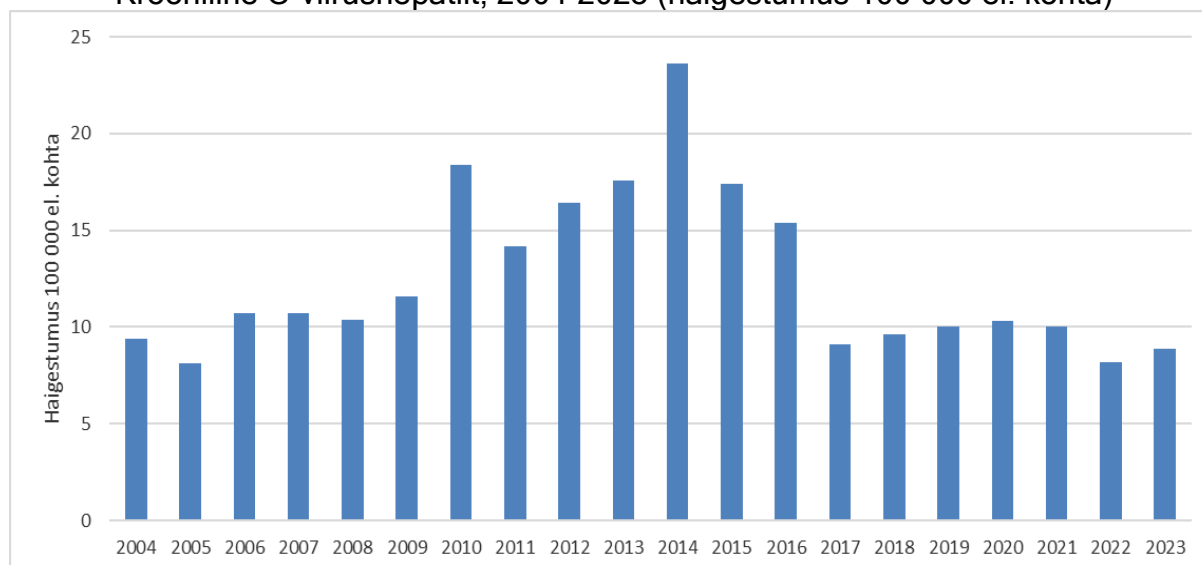

Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

Registreeriti 119 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 8,9 (2022. a vastavalt 109 ja 8,2). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Joonis 80.

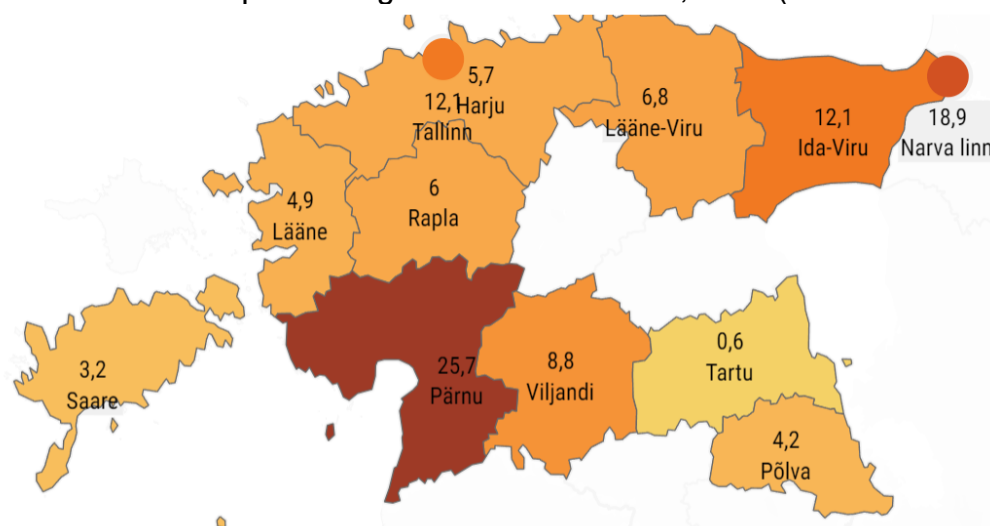
Krooniline C-viirushepatiit, 2004-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (25,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (18,8), Tallinnas (12,1) ja Ida-Virumaal (12,1).

Joonis 81.

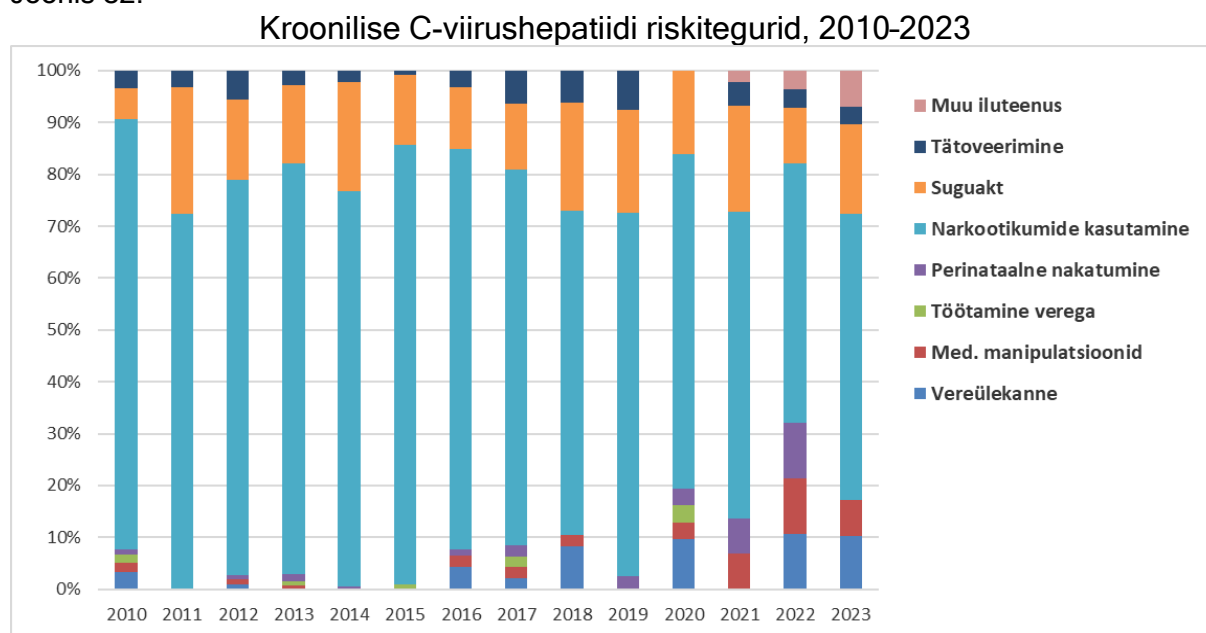
Kroonilise C-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

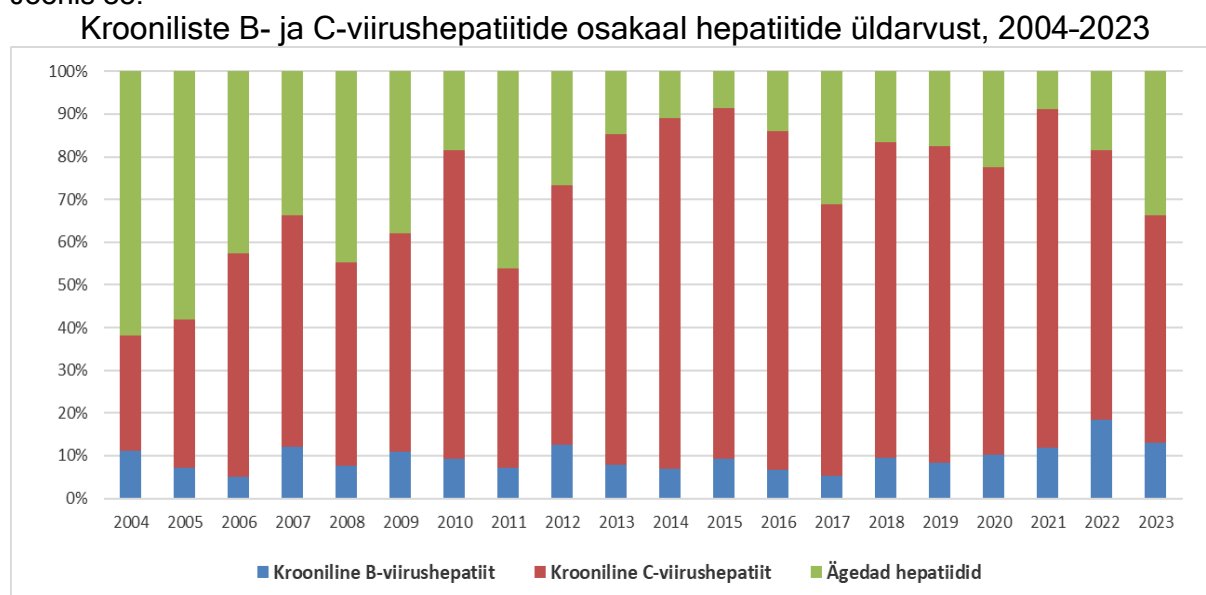
6,7% haigestunutest olid vanuses 20-29 aastat, 23,5% vanuses 30-39 aastat, 28,6% vanuses 40-49 aastat, 16,0% vanuses 50-59 aastat ja 25,2% vanuses üle 60 aastat. Töötavad isikud moodustasid 17,6% haigetest, mittetöötavad isikud 28,6% haigetest. 53,8% juhtudest tegevusala on teadmata. Mehi oli 57,1%, naisi 42,9%. Hospitaliseeriti 13,4% haigetest.

Oletatav nakatumise viis (riskitegur) on teada 24,4% juhtudest, sh narkootikumide tarvitamisel (13,4% juhtude üldarvust), heteroseksuaalselt (4,2%), muu iluteenus (1,7%), vereülekandega (2,5%), meditsiinilistel manipulatsioonidel (1,7) ja tätoveerimisel (0,8%).

Joonis 82.

Joonis 83.

E-viirushepatiit (B17.2)

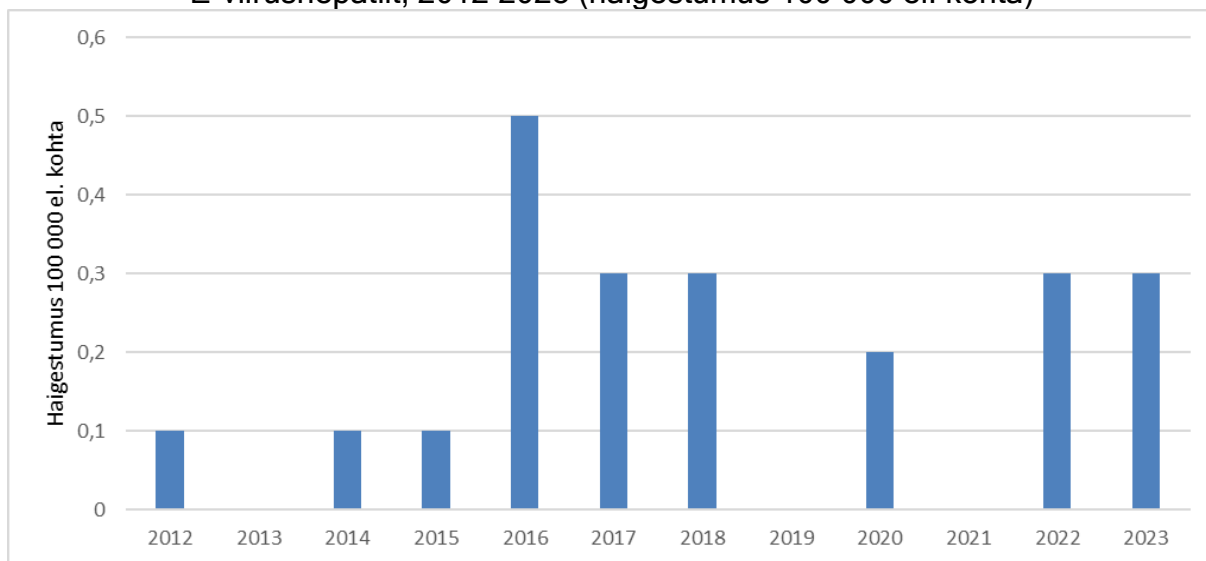
2022. aastal registreeriti 4 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta 0,3 (2022. aastal oli samuti 4 haigusjuhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (1,2) ja Tartumaal (0,6). Diagnoosid on kinnitatud laboratoorselt. 25,0% haigetest olid vanuses 30-39 aastat, 50,0% vanuses 50-59 aastat ja 25,0% vanuses üle 60 aastat. Mehi oli 75,0%, naisi 25,0%. 25,0% haigetest olid töötavad isikud, 75,0% tegevusala ei ole teada.

Kõik haiged hospitaliseeriti. Surmajuhte ei olnud. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Austrias).

Joonis 84.

E-viirushepatiit, 2012-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

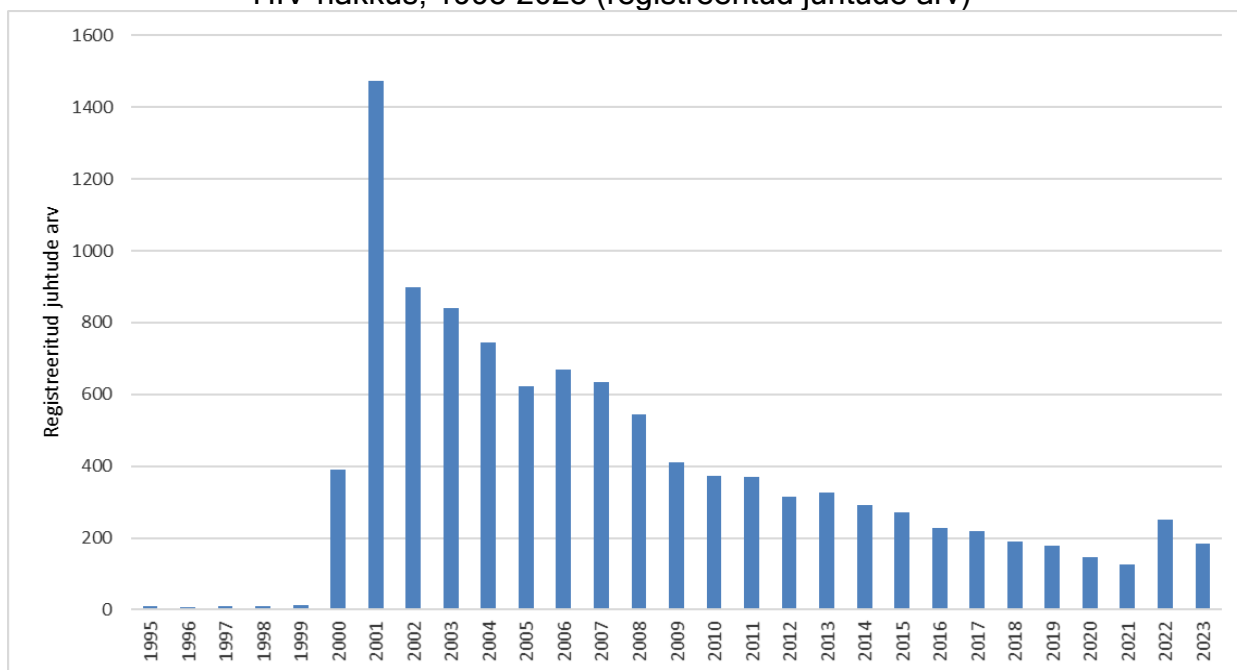

HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)

Kokku on Eestis aastate jooksul diagnoositud (seisuga 31.12.2023. a) **HIV-nakkus** 10 784 inimesel. 2023. aastal registreeriti uusi HIV-nakatunuid 183, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 13,7 (2022. a vastavalt 250 ja 18,8).

Joonis 85.

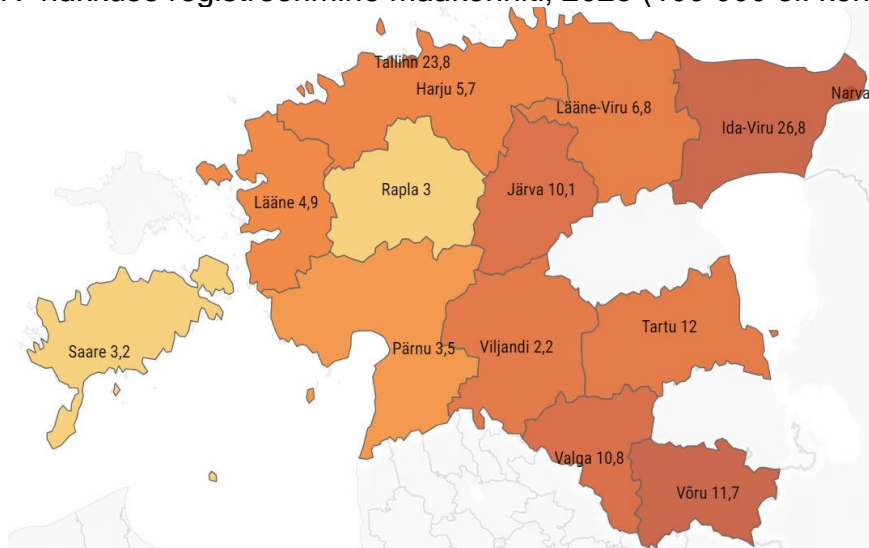
HIV-nakkus, 1995-2023 (registreeritud juhtude arv)

2023. a nakatunutest suurem osa avastatud Tallinnas (56,8%), Ida-Virumaal (koos Narvaga, 15,8%) ja Tartumaal (10,4%). Suurem haigestumus 100 000 el. kohta oli Ida-Virumaal (26,8), Tallinnas (23,8) ja Narvas (15,5).

Joonis 86.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

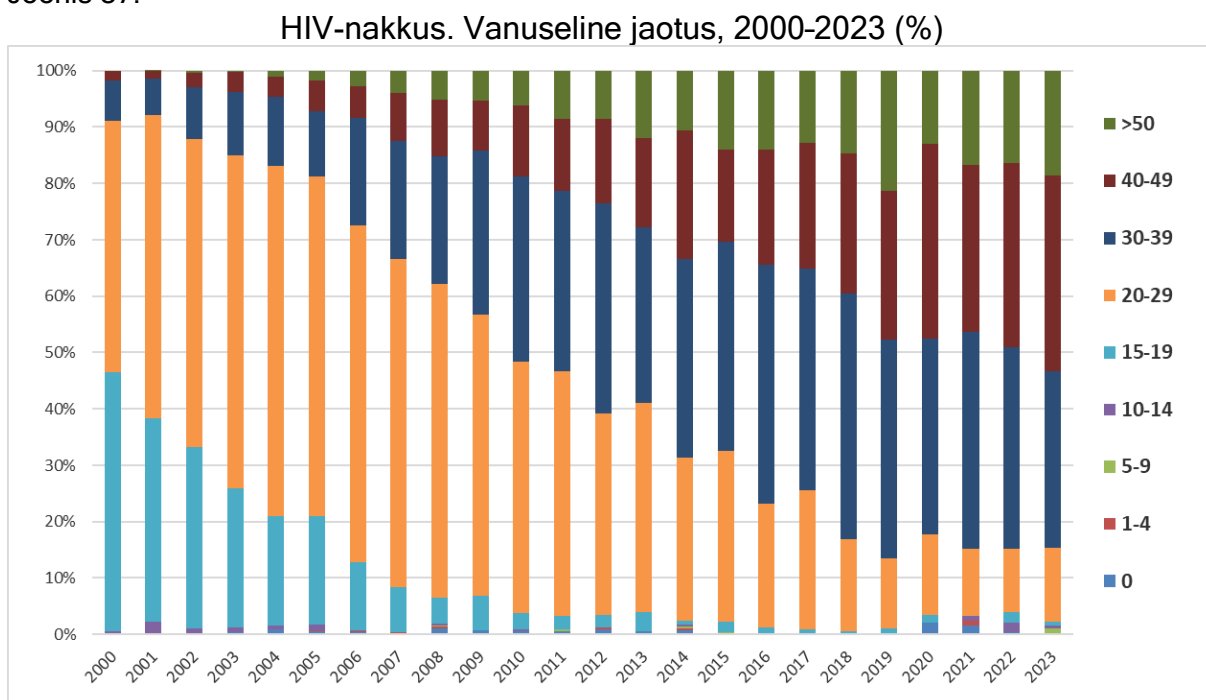
Tabel 15.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 1987-2023

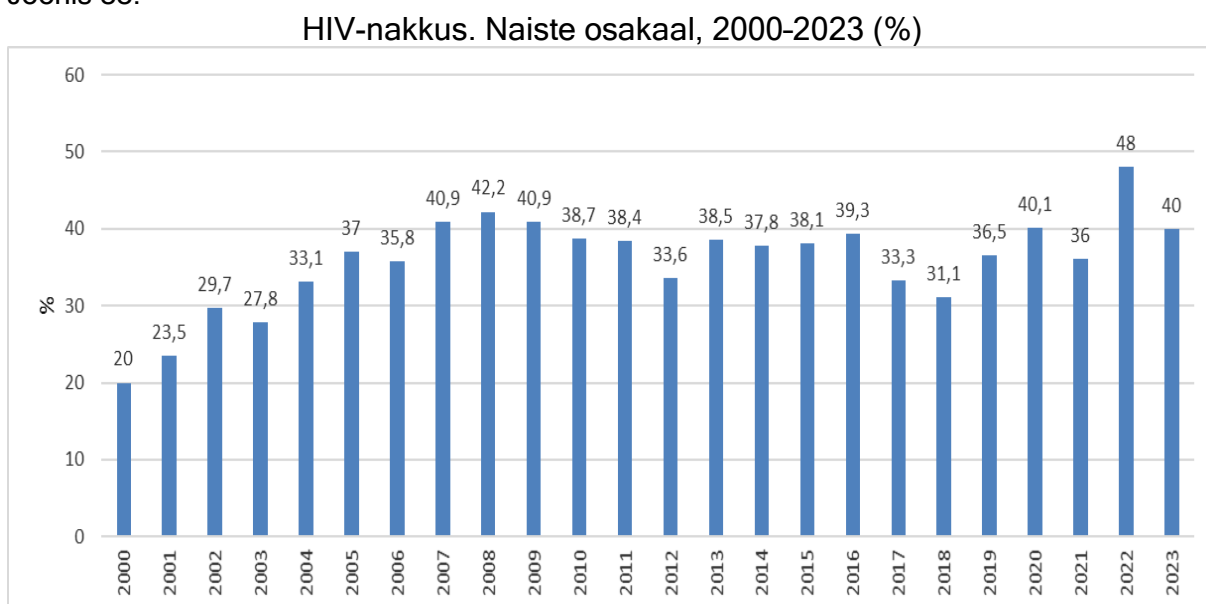
	1987-1999	2000-2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Kokku
Tallinn	64	2647	165	205	148	185	138	132	111	94	82	95	76	72	159	104	4477
Harjumaa	6	244	11		12		7	4	3	10	19	11	6	3	5	10	351
Hiiumaa		1				1					1				1		4
Ida-Virumaa	11	1917	97	81	79	73	63	59	55	48	34	23	23	15	20	20	2618
Narva	1	1990	71	54	52	50	59	53	34	33	24	21	16	13	12	9	2492
Jõgevamaa		3						1	1	1		1	1		2		10
Järvamaa		13					1	2			2	1	1			3	23
Läänemaa		2					1	1	1	2	1		1		2	1	12
Lääne-Virumaa	2	87	4	6	3	5	4	2	8	3	8	9	3	1	11	4	160
Põlvamaa		4					1							1	2		8
Pärnumaa		14	6	3	1	2	2	3	2	9	4	3	7	4	10	3	73
Raplamaa		11	1		1		3	1	3	2	1	1			1	1	26
Saaremaa		7					1		4	3	1	1	1		5	1	24
Tartumaa	1	262	15	20	16	8	9	10	6	11	7	3	9	10	18	19	424
Valgamaa		4		1	1		1				2	7	2	3	1	3	25
Viljandimaa		10	2		2	1	1	1	1	1	3			2	1	1	26
Võrumaa		3						1		2	1	2	1	1		4	15
Muu	11	5															16
Kokku	96	7224	372	370	315	325	291	270	229	219	190	178	147	125	250	183	10784

Diagnoositi 2 HIV-nakkust lastel vanuses 5-9 aastat, 1 HIV-nakkus lapsel vanuses 10-14 aastat ja 1 HIV-nakkus 15-19-aastaselt noorukil. Enamik nakatunutest on vanusrühmades 40-49 (34,4%) ja 30-39 (31,1%). Isikuid vanuses 20-29 a oli 13,1%, üle 50 a 18,6%. HIV-nakatunutest mehi on 59,6%, naisi 40,4%.

Joonis 87.

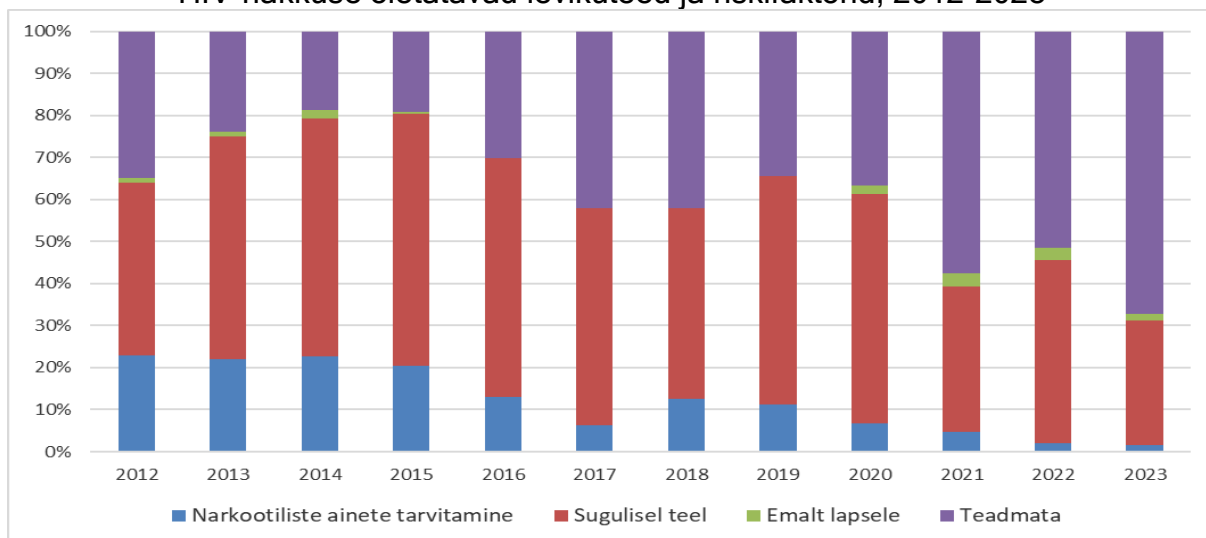
Joonis 88.

Tuvastatud isikutest oli 63 varem teistes riikides tuvastatud juhud, sh 53 Ukrainas. Oletatavad levikuteed on teada 32,8% 2023. aasta jooksul avastatud HIV-positiivsetest: parenteraalne (narkootiliste ainete süstimine) 3 (1,6% üldarvust), heteroseksuaalne 46 (25,1%), homoseksuaalne 8 (4,4%), emalt lapsele 3 (1,6%).

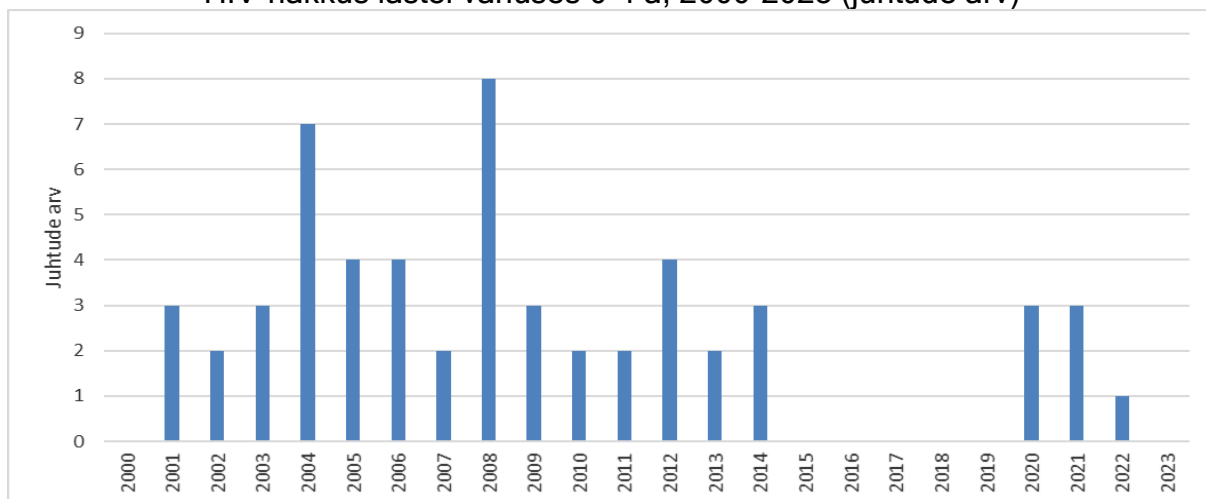
Joonis 89.

HIV-nakkuse oletatavad levikuteed ja riskifaktorid, 2012-2023

Joonis 90.

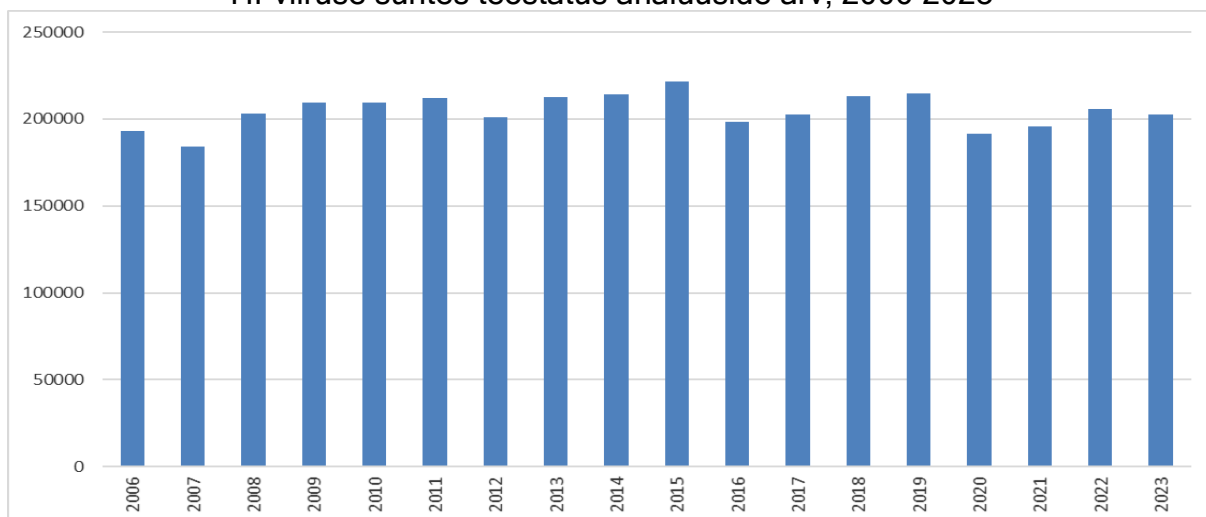
HIV-nakkus lastel vanuses 0-4 a, 2000-2023 (juhtude arv)

2023. aastal uuriti HI-viiruse suhtes 202 677 proovi. Võrreldes 2022. aastaga vähenes testide arv 1,4% võrra. Uuriti 15,2% Eesti elanikest.

Joonis 91.

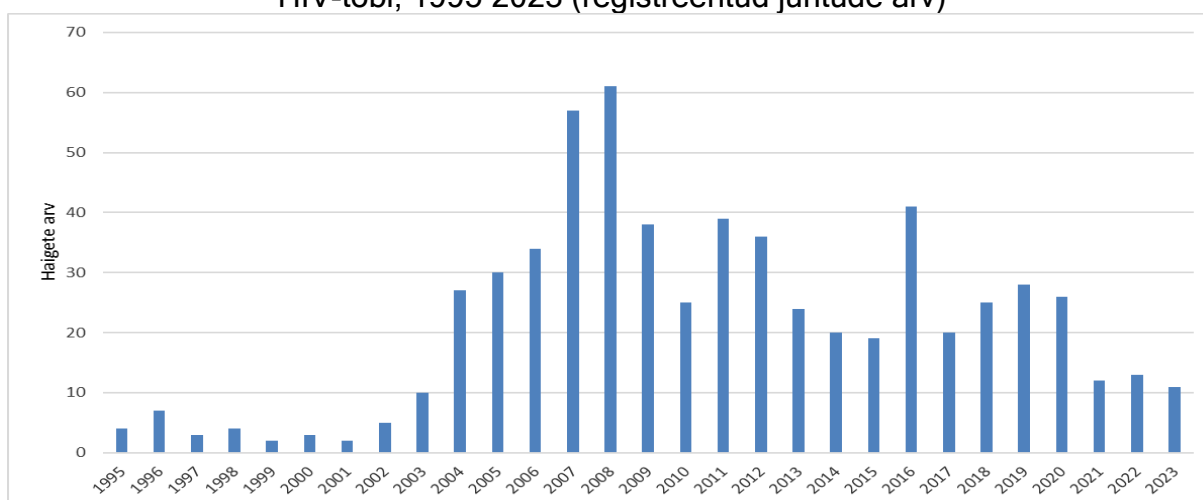
HI-viiruse suhtes teostatus analüüside arv, 2006-2023

HIV-tõbe diagnoositi 11 nakatunud, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,8 (2022. aastal oli 13 juhtu ehk 1,0 100 000 el. kohta). Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2023. a) HIV-tõbi diagnoositud 629 inimesel. 2023. aastal registreeriti nakkushaigust Tallinnas (1,8 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,5), Ida-Virumaal (1,3) ja Pärnumaal (1,1). 27,3% haigestunudest moodustasid inimesed vanuses 30-39 aastat, 18,2% vanuses 40-49 aastat, 54,5% vanuses üle 50 aastat. Mehi oli 72,7%, naisi 27,3%.

Joonis 92.

HIV-tõbi, 1995-2023 (registreeritud juhtude arv)

Tabel 16.

HIV-tõve registreerimine maakonniti, 1988-2023

	1988-2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Kokku
Tallinn	42	27	27	15	5	10	15	11	10	7	26	10	12	13	14	9	4	8	265
Harjumaa	8	1	2	1	10	4	5	2	2	1	5	1	3	4	6	2	5	1	63
Hiiumaa	1												1				1		3
Ida-Virumaa	21	13	21	12	6	6	9	5	1	4	1	1	2	4	1	1		1	109
Narva (eraldi)	31	13	10	8	3	15	5	2	5	2	2	3		3	1				103
Jõgevamaa	1	1													1				3
Järvamaa								1		1		1							3
Läänemaa							1					1							2
Lääne-Virumaa	1			1	1	1	1	3		3	2		3	3	2				21
Põlvamaa																			0
Pärnumaa	1					3			1		2	2	3				1	1	14
Raplamaa			1	1															2
Saaremaa	1										3	1	1		1		1		8
Tartumaa	1	1							1	1							1		5
Valgamaa	2	1																	3
Viljandimaa																			0
Võrumaa														1					1
Muu/teadmata	24																		24
Kokku:	134	57	61	38	25	39	36	24	20	19	41	20	25	28	26	12	13	11	629

Tabel 17.

Haigused ja seisundid, mille alusel diagnoositi HIV-tõbi, 2023

Indikaatorhaigus	Haigete arv
Kurtumussündroom, HIV-nakkuse poolt põhjustatud	4
<i>Mycobacterium tuberculosis</i> etioloogiaga kopsutuberkuloos	1
<i>Pneumocystis jirovecii</i> pneumoonia	5
Söögitoru kandidiaas	1
Muu / teadmata	2

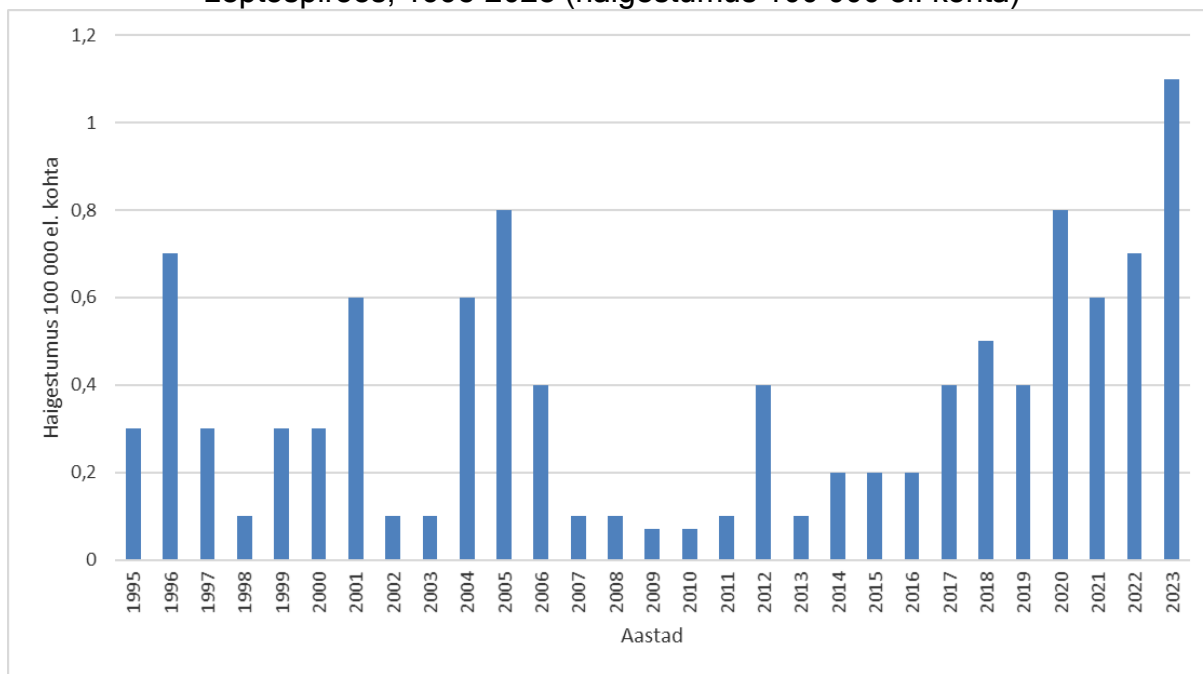
Muud zoonoosid

Leptospiroos (A27)

Registreeriti 14 leptospiroosi juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,1 (2022. a oli 9 juhtu ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 93.

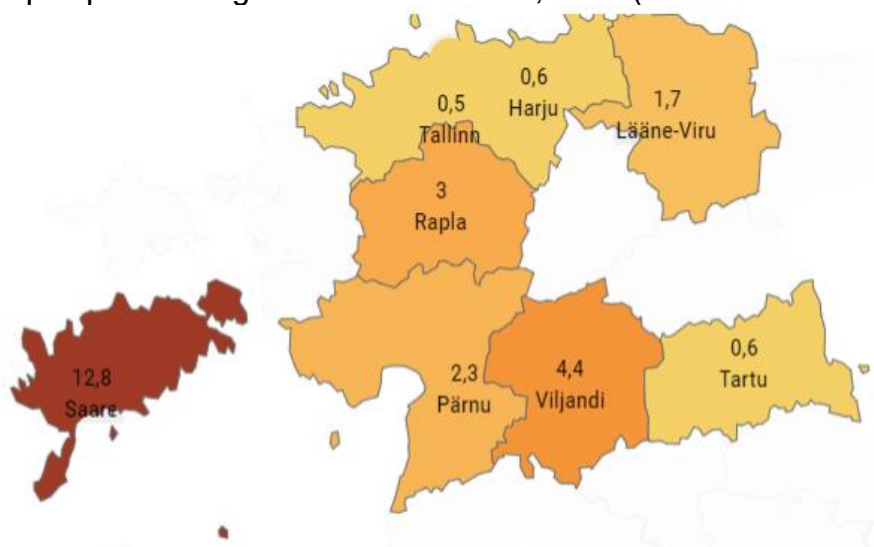
Leptospiroos, 1995-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 7 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Saaremaal (12,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Viljandimaal (4,4), Raplamaa (3,0) ja Pärnumaa (2,3).

Joonis 94.

Leptospiroosi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

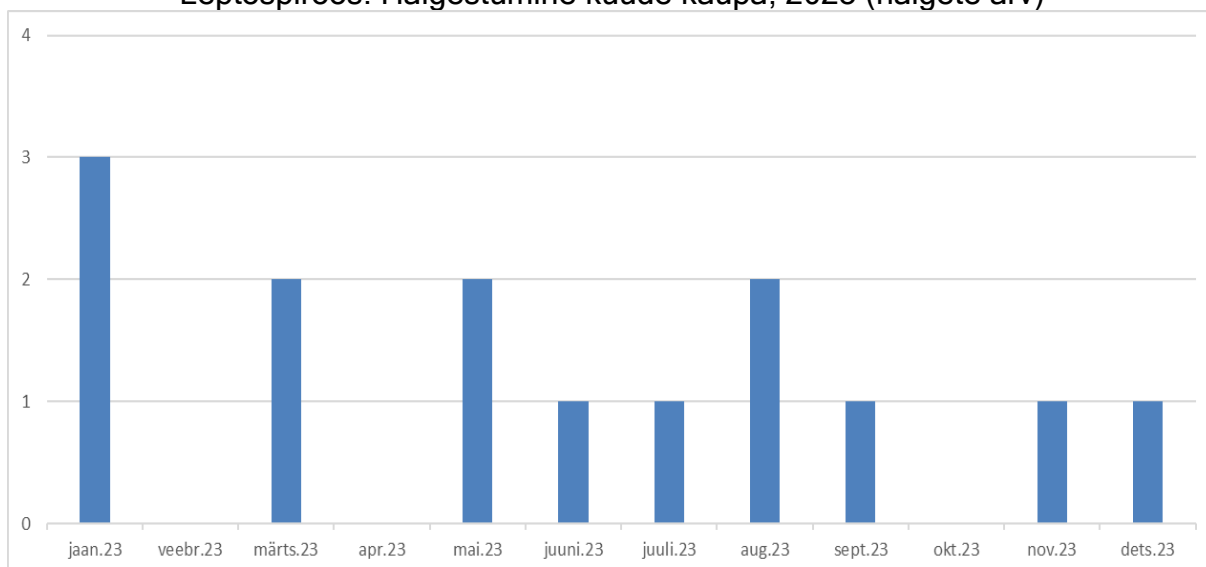

13 juhul diagnoosid kinnitati laboratoorselt (*Leptospira* IgM). Mehi oli 57,1%, naisi 42,9%. 7,1% haigestunutest moodustasid lapsed vanuses 10-14 aastat, 35,7% inimesed vanuses 20-39 aastat, 28,6% vanuses 40-59 aastat ja 28,6% üle 60 aastat.

7,1% haigestest moodustasid kooliõpilased, 21,4% töötavad, 35,7% mittetöötavad isikud. 35,7% juhtudest tegevusala ei ole teada. 78,6% haigestest hospitaliseeriti. Surmajuhte ei olnud. Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Mehhikos ja Norras).
Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Joonis 95.

Leptospiroos. Haigestumine kuude kaupa, 2023 (haigete arv)

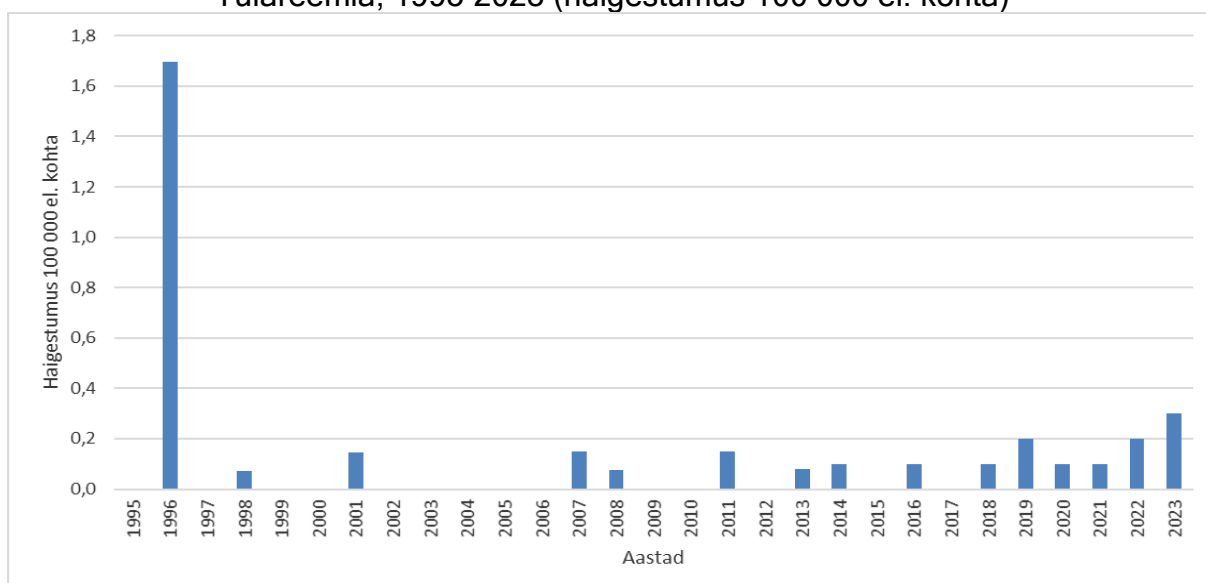

Tulareemia (A21)

2023. aastal registreeriti 4 tulareemia haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,3 (2022. aastal oli 3 haigusjuhtu ehk 0,2 juhtu 100 000 el. kohta).
Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Läänemaal (4,9) ja Tartumaal (0,6). Diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Mehi oli 25,0%, naisi 75,0%. 50,0% haigestest olid vanusrühmast 40-59 aastat ja 50,0% üle 60 aastat. 25,0% haigestest olid töötavat ja 50,0% mittetöötavad isikud. 25,0% juhtudest tegevusala ei ole teada. 50,0% haigestest hospitaliseeriti. Surmajuhte ega nakatumisi välismaal ei olnud.

Joonis 96.

Tulareemia, 1995-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

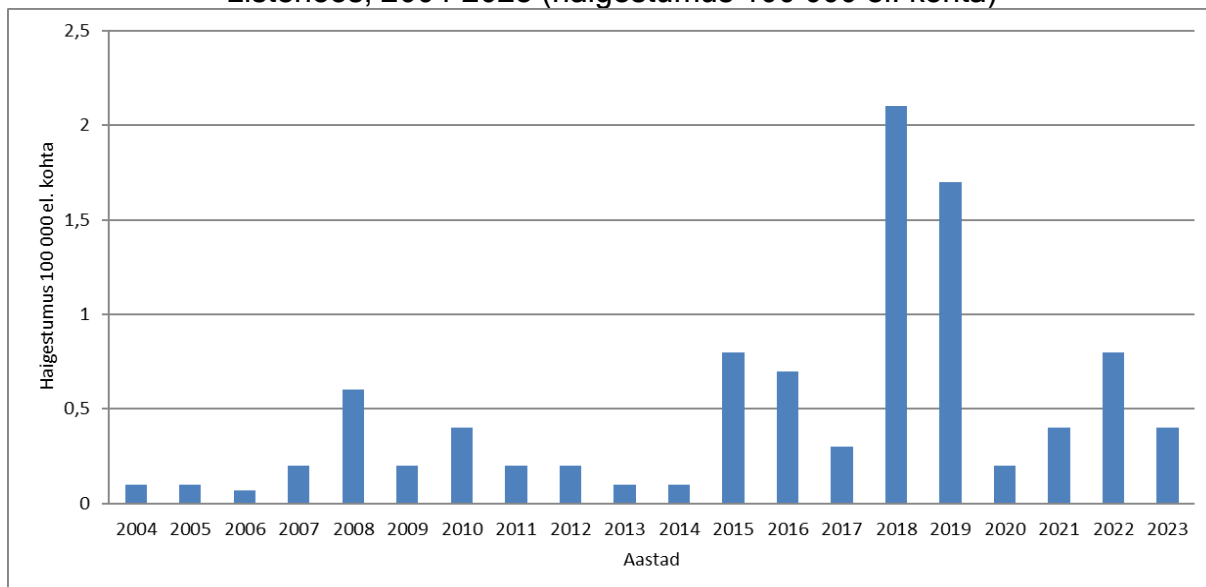

Listerioos (A32)

Registreeriti 5 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2022. a oli 11 juhtu ehk 0,8 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 100 000 elaniku kohta) ja Pärnumaal (2,3).

Joonis 97.

Listerioos, 2004-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. *Listeria* täisgenoomi sekveneerimise teostati viiel juhul, tuvastatud alamtüübid: ST6, ST7, ST8 ja ST173.

Tabel 18.

Listeria monocytogenes. Täisgenoomi sekveneerimise tulemused, 2014-2023

Tüüp	ST1	ST4	ST5	ST6	ST7	ST8	ST20	ST26	ST37	ST59	ST87	ST173	ST403	ST451	ST482	ST504	ST1247
2014				1					1						1		1
2015	1			1		3					3			1			
2016					1						7			2			1
2017					1						1					1	1
2018	1			1		4		1			19		1				6
2019	2	1				4					14			1			
2020						2					1						
2021						2				1				1			1
2022	1		1			1	1		2					1			
2023				1	1	1						2					

Kliiniliselt avaldusid haigusjuhud meningiidi või entsefaliidina 20,0%, septicseemiana 60,0%, muu vormina 20,0%. Vastsündinu listerioosi ei olnud. Kõik haiged hospitaliseeriti. Surmajuhte ei esinenud.

80,0% haigetest moodustasid üle 60-aastased ja 20,0% 30-39-aastased isikud. Mehi oli 60,0%, naise 40,0%. Haigetest 60,0% olid mittetöötavad ja 20,0% töötavad isikud. 20,0% juhtudest tegevusala ei ole teada.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

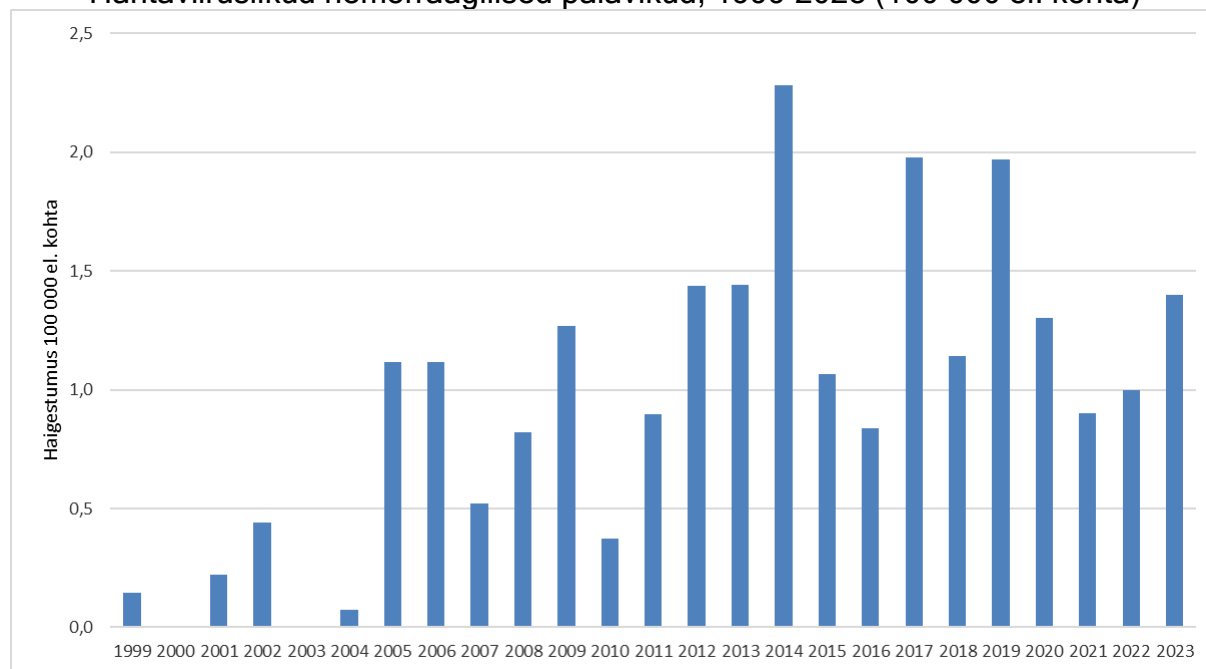
Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5, A98.6)

Registreeriti 19 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,4 (2022. a oli 13 juhtu ehk 1,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 98.

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud, 1999-2023 (100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 100 000 el. kohta), Harjumaal (1,1), Ida-Virumaal (2,7), Läänemaal (4,8), Lääne-Virumaal (6,7), Pärnumaal (1,1), Saaremaal (6,3), Tartumaal (0,6) ja Viljandimaal (6,6).

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud.

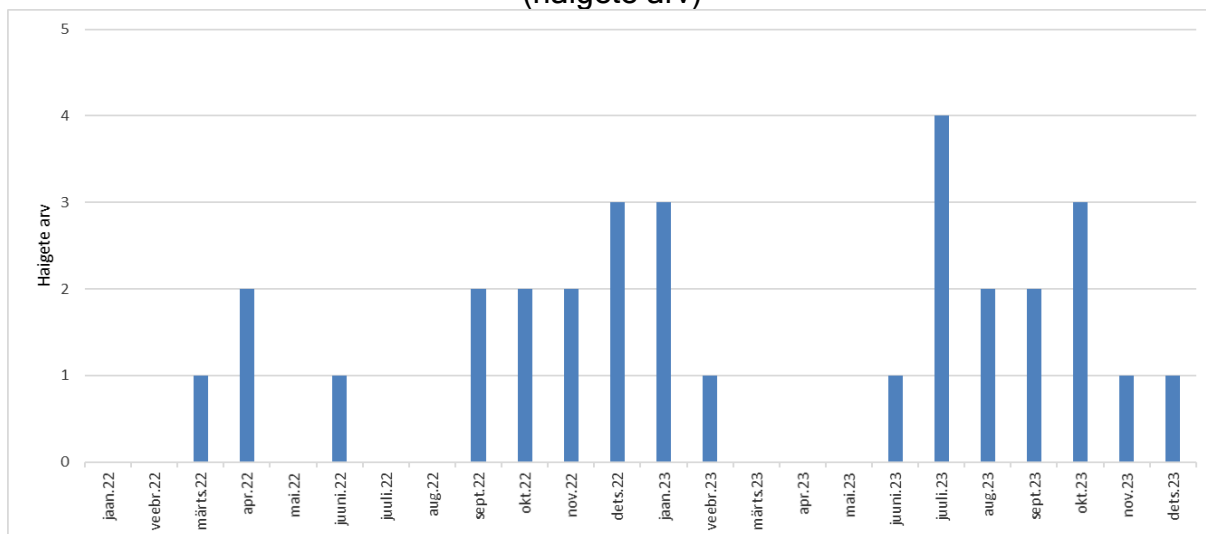
63,2% haigetest moodustasid 20-49-aastased isikud, 36,8% isikud vanuses üle 50 a. Mehi oli 52,6%, naise 47,4%. Haigetest 47,4% olid töötavad ja 15,8% mittetöötavad isikud. Tegevusala on teadmata 36,8% juhtudest.

Hospitaliseeriti 94,7% haigetest. Ühel juhul lõppes haigus surmaga. Nakatumisi väljaspool Eestit ei olnud.

Enamus haigetest haigestus suvel-sügisel, juunis-oktoobris haigestus 63,2% haigetest.

Joonis 99.

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud. Haigestumine kuude kaupa, 2022-2023 (haigete arv)

Marutõbi (A82)

2022. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (viimane haigusjuht registreeriti 1986. aastal).

Põllumajandus- ja Toiduameti andmetel ei registreeritud 2023. aastal marutaudi loomadel (2012.-2022. a - 0, 2011. a - 1, 2010. a - 0, 2009. a - 3, 2008. a - 3, 2007. a - 4, 2006. a - 114 ja 2005. a - 266 loomal).

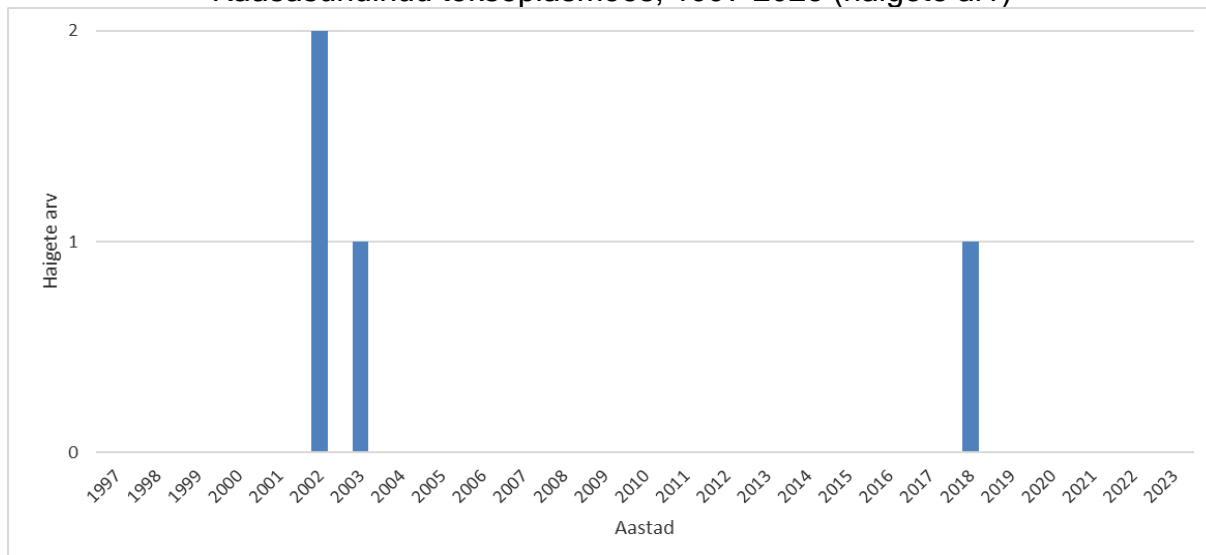
2023. aastal vaktsineeriti marutõve vastu 569 inimest, nendest 0-14 a lapsi 25, noorukeid (15-17 a) 6 ja täiskasvanuid 538. Revaktsineeriti 121 inimest, nendest 0-14 a lapsi 6, noorukeid (15-17 a) 1 ja täiskasvanuid 114. Ühel juhul manustati immuunglobuliini.

Kaasasündinud toksoplasmoos (P37.1)

2023. aastal haigusjuhte ei registreerinud (eelmine haigusjuht registreeriti 2018. aastal).

Joonis 100.

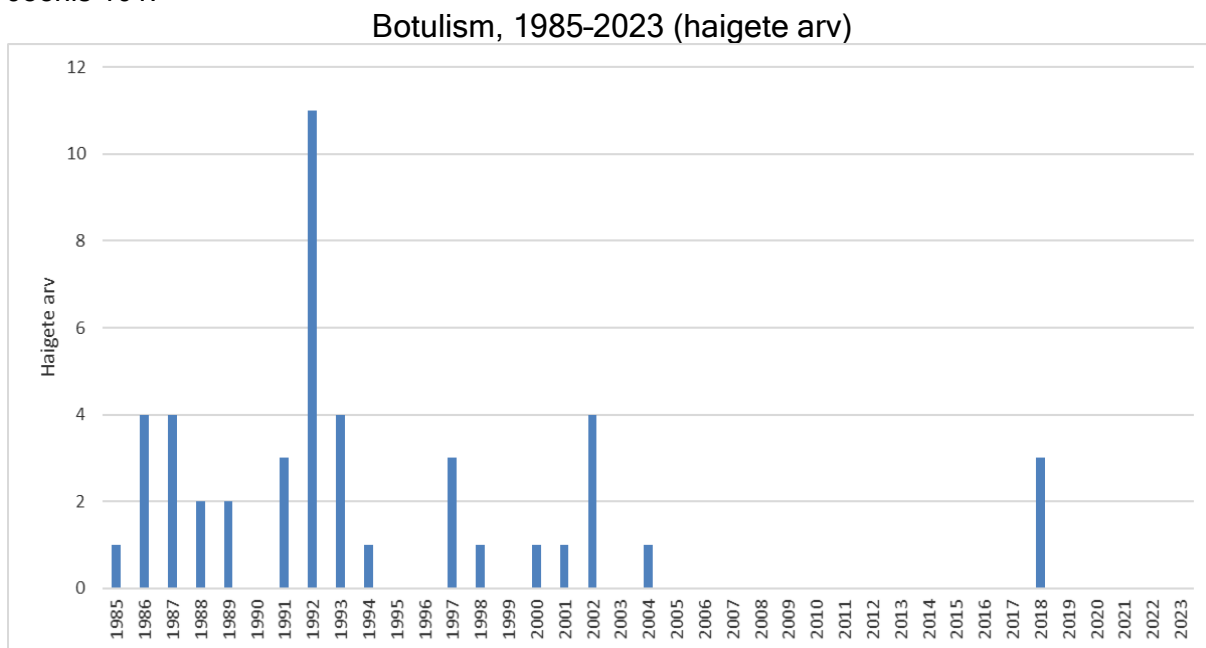
Kaasasündinud toksoplasmoos, 1997-2023 (haigete arv)

Botulism (A05.1)

2023. aastal botulismi haigusjuhte ei registreerinud, eelmised haigusjuhud olid 2018. aastal (kolm haigusjuhtu ehk 0,2 100 000 elaniku kohta).

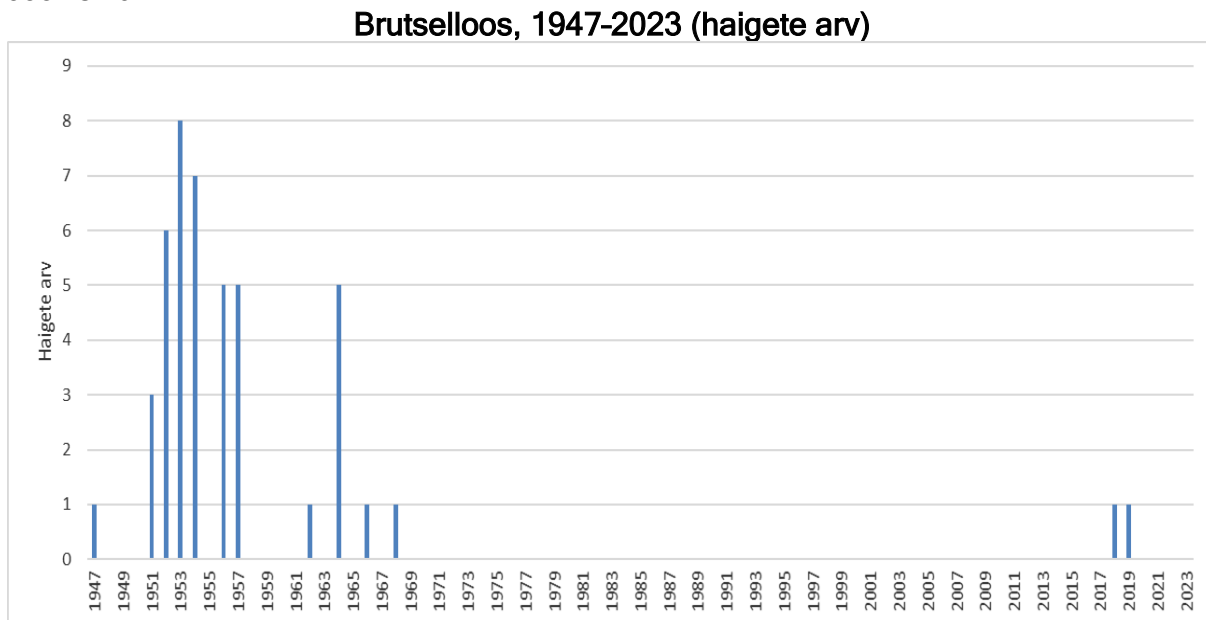
Joonis 101.

Brutselloos (A23)

2023. aastal haigusjuhte ei registreerinud (eelmine haigusjuht oli 2019. aastal, 0,1 100 000 el. kohta).

Joonis 102.

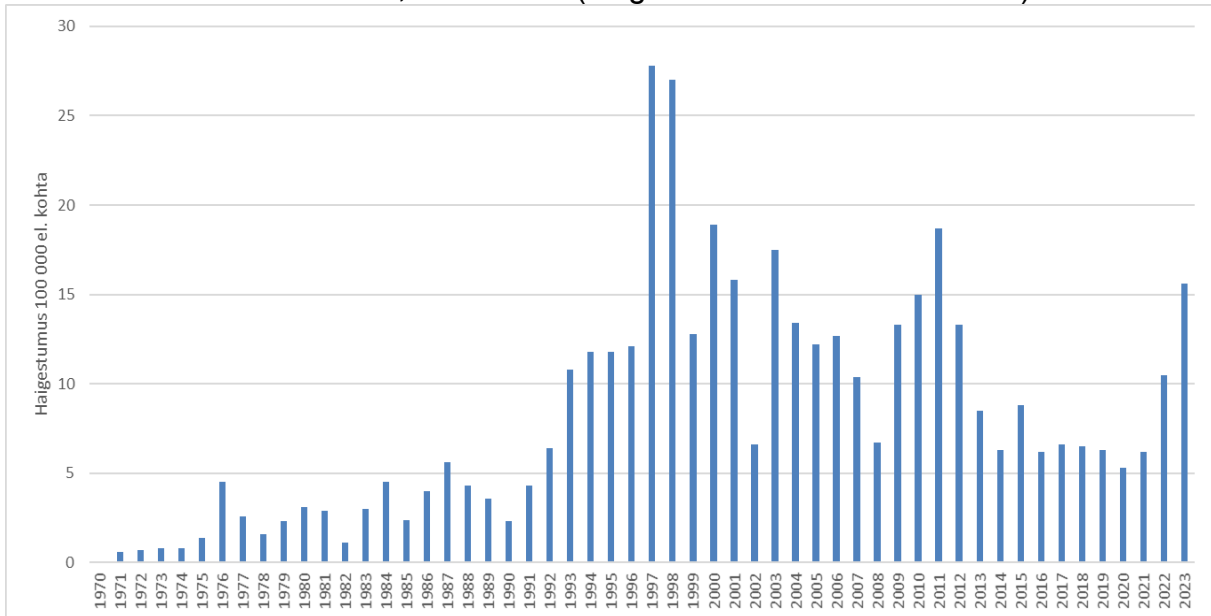
Puukidega levivad nakkushaigused

Puukentsefaliit (A84)

Puukentsefaliiti registreeriti 208 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 15,6 (2022. a oli 140 juhtu ehk 10,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

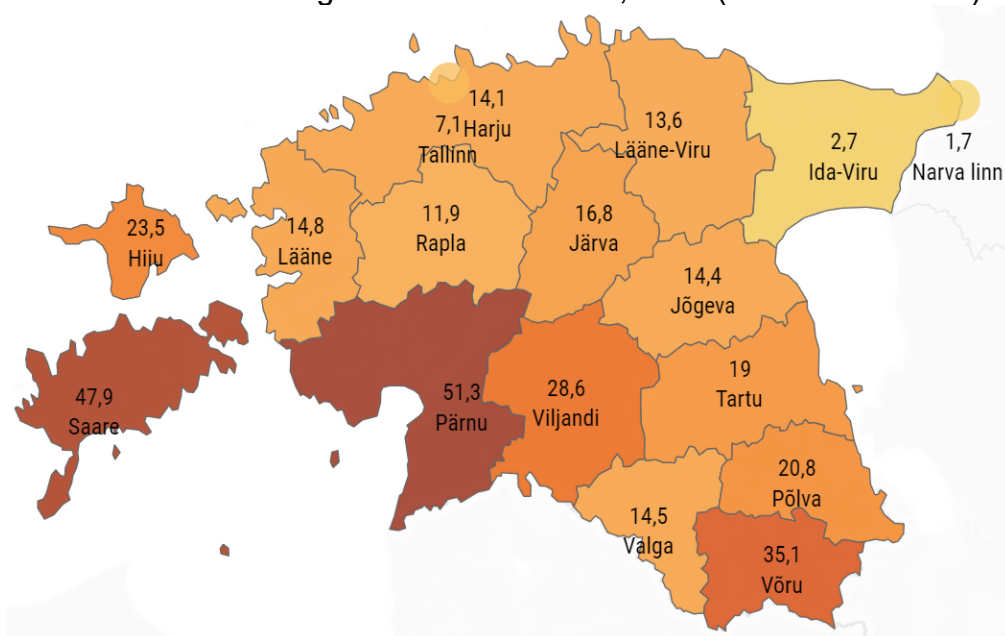
Joonis 103.

Puukentsefaliit, 1970-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 104.

Puukentsefaliidi haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

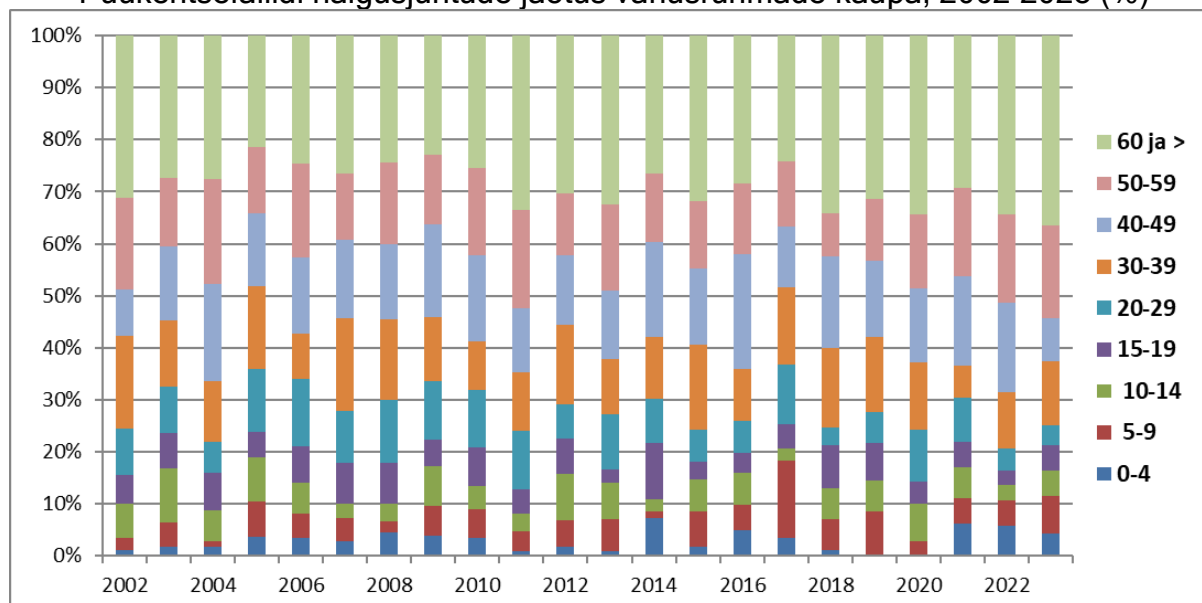

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (51,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (47,9), Võrumaal (35,1) ja Viljandimaal (28,6).

54,3% haigetest olid 50-aastased ja vanemad isikud, 24,5% isikud vanuses 20-49 aastat ning 16,3% lapsed vanuses 1-14 aastat.

Joonis 105.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2023 (%)

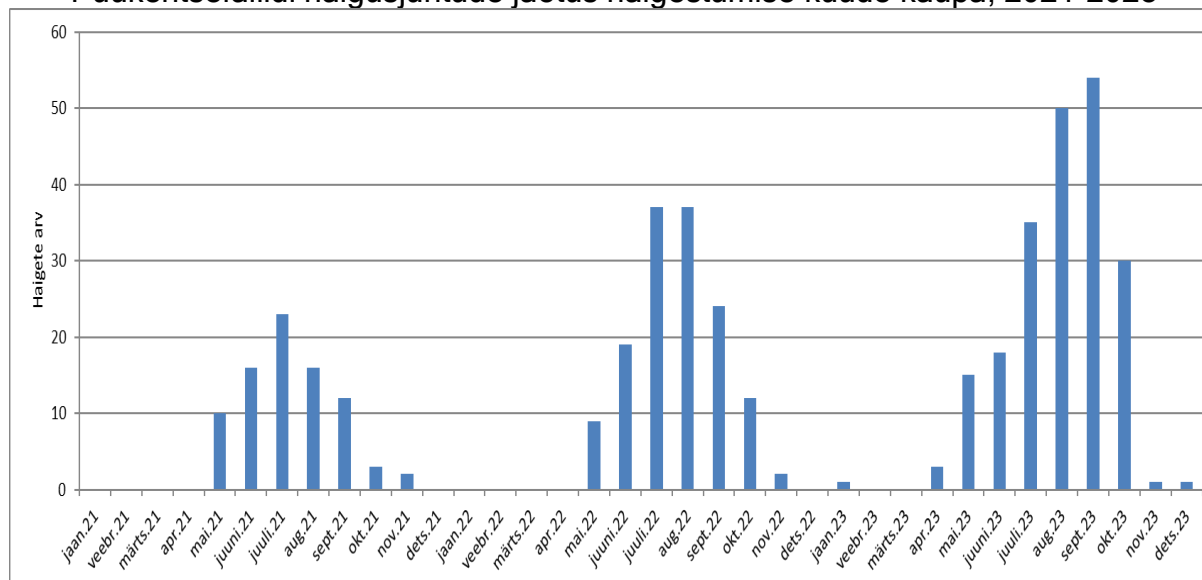
Mehi oli 48,6%, naised 51,4%.

27,9% moodustasid mittetöötavad, 22,1% töötavad inimesed, 9,6% kooliõpilased ja 9,6% koolieelsed lapsed. 29,3% juhtudest tegevusala ei ole teada.

Haiged haigestusid aprillist detsembrini, ühel juhul haigestus patsient jaanuaris. Maksimaalne haigestumiste arv oli augustis-septembris.

Joonis 106.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2021-2023

Hospitaliseeriti 74,0% haigestunutest. Üks haigusjuht lõppes surmaga.

Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsioon registreeriti 25 juhul (12,0% üldarvust).

Haigestunutest 13 olid osaliselt või täielikult vaksineeritud puukentsefaliidi vastu.

Oletatav nakatumine toimus sagedamini Harjumaal (23,1% haigete üldarvust), Pärnumaal (19,7%), Tartumaal (13,0%) ja Saaremaal (7,7%). Nakatumise koht jäi teadmata 4,8% juhtudest. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Lätis).

Nakatumist alimantaarsel teel (kitsepiima tarbimisel) ei olnud.

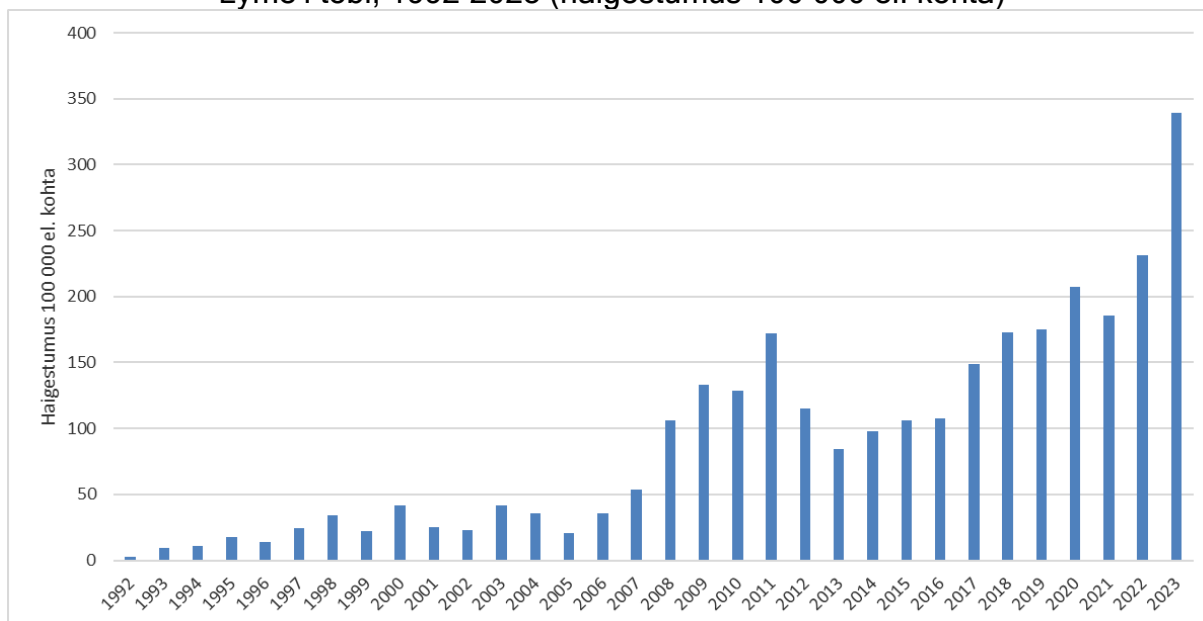
2023. aastal vaktsineeriti puukentsefaliidi vastu 31 748 inimest, nendest 0-14 a lapsi 10 012, noorukeid (15-17 a) 639 ja täiskasvanuid 21 097. Revaktsineeriti 47 428 inimest, nendest 0-14 a lapsi 9 221, noorukeid (15-17 a) 1 891 ja täiskasvanuid 36 316.

Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

Registreeriti 4 520 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 339,4 (2022. aastal oli 3 075 juhtu ehk 231,2 100 000 elaniku kohta).

Joonis 107.

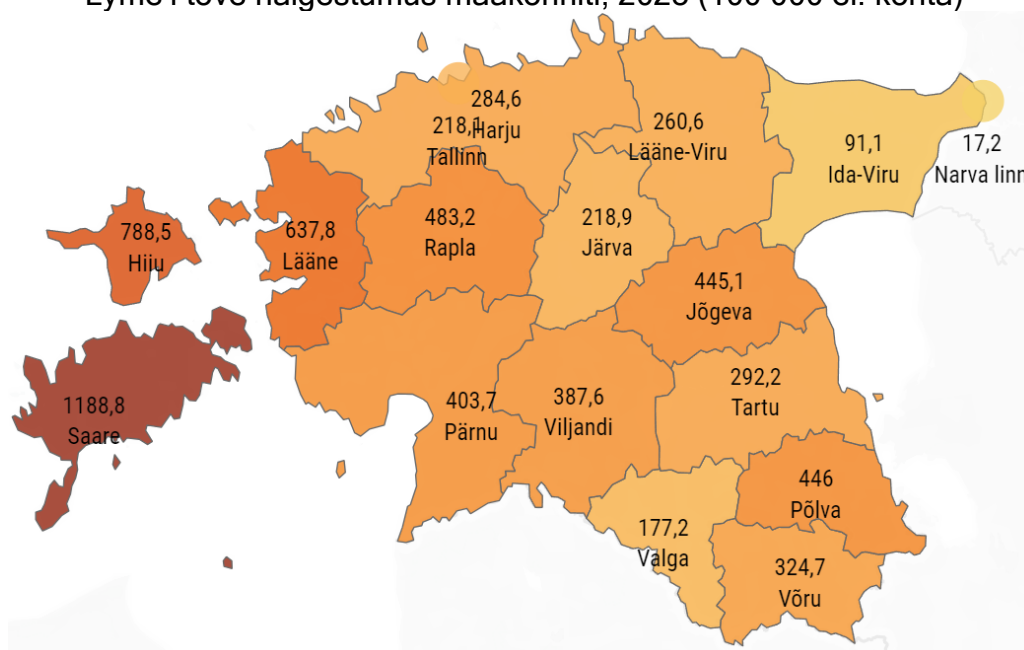
Lyme'i tõbi, 1992-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

67,0% haigusjuhtudest kinnitati diagnoos laboratoorselt, 33,0% diagnoosi püstitati kliinilise pildi ja puugiründe seoste põhjal. Nakkushaigust registreeriti kõigis maakondades. Suurem haigestumus oli Saaremaal (1188,8 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (788,5), Läänemaal (637,8) ja Raplomaal (483,2).

Joonis 108.

Lyme'i tõve haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

58,2% haigetest olid vanuses 50 aastat ja vanemad, 28,6% olid 30-49-aastased isikud. Mehi oli 36,1%, naisi 63,9%. 45,3% moodustasid töötavad ja 26,5% mittetöötavad inimesed.

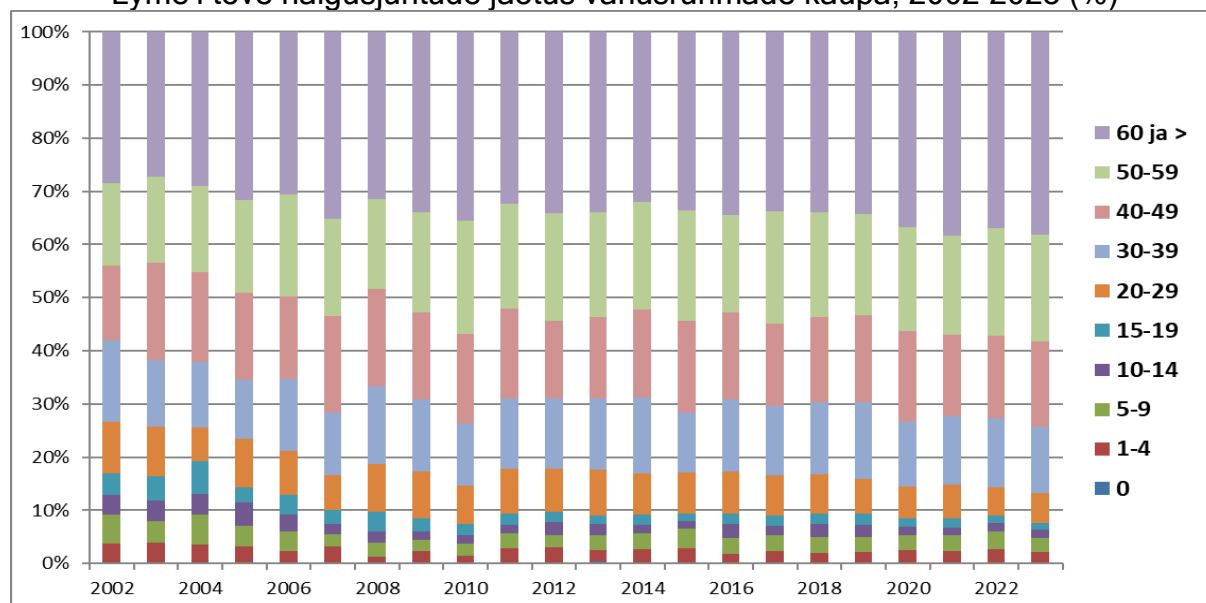
39,0% haigusjuhtudest diagnoositi augustis-septembris.

Hospitaliseeriti 2,5% haigestunutest. Ühel juhul lõppes haigus surmaga. Tuvastati 19 neuroborrelioosi haigusjuhtu (2022. aastal oli 17 haigusjuhtu).

Nakatuti sagedamini Harjumaal (25,6% haigete üldarvust, koos Tallinnaga), Saaremaal (12,8%), Pärnumaal (10,0%) ja Tartumaal (7,6%). Nakatumise koht jäi teadmata 11,6% juhtudest. 19 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Albaanias üks, Gruusias üks, Hispaanias kaks, Leedus üks, Lätis üks, Prantsusmaal üks, Saksamaal kaks, Sloveenias üks, Soomes viis, Šveitsis üks, Tais üks, Tuneesias üks, Venemaal üks).

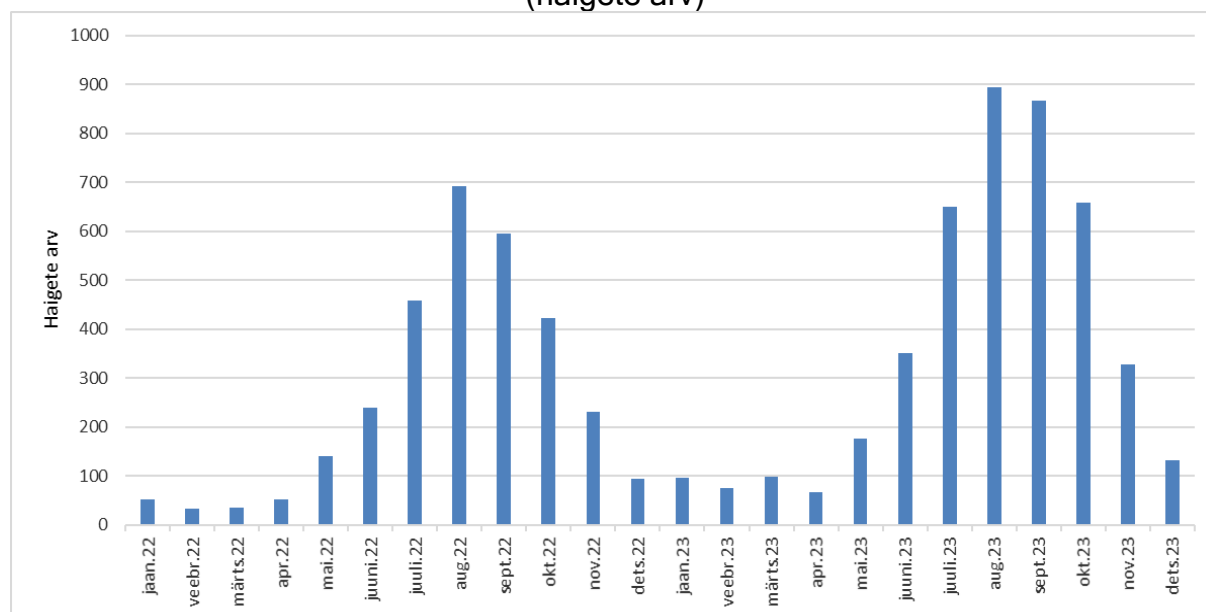
Joonis 109.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2023 (%)

Joonis 110.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haiguse diagnoosimise kuude kaupa, 2022-2023 (haigete arv)

Erlihhioos (A79.8)

Erlihhioosi haigusjuhte ei registreerinud (2022. aastal oli 1 haigusjuht ehk 0,1 100 000 elaniku kohta).

Sugulisel teel levivad haigused

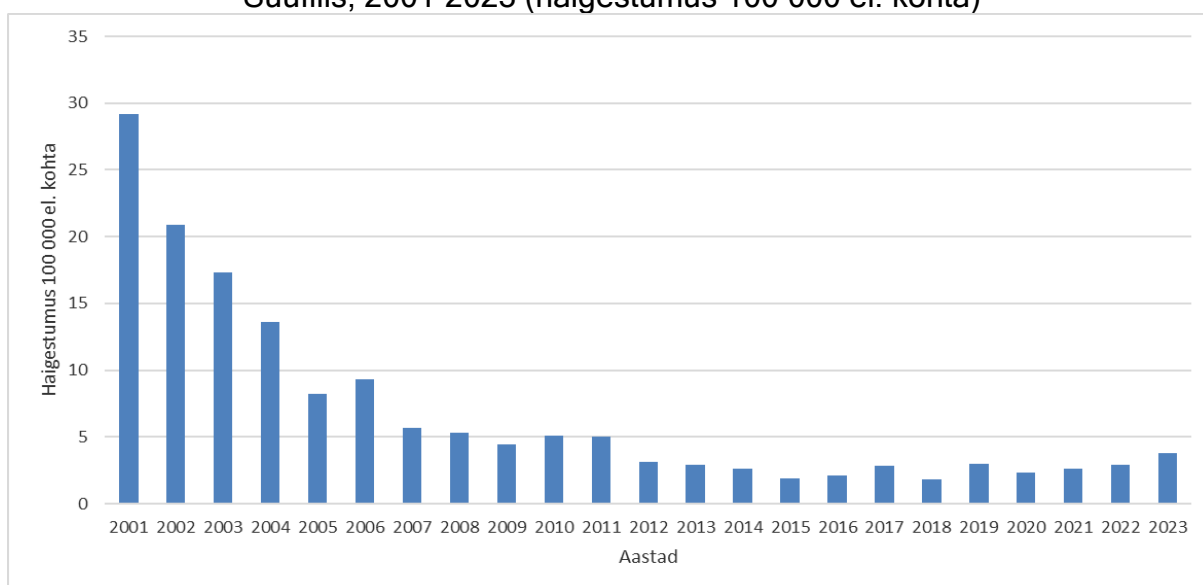
Süüfilis (A50-A53)

Registreeriti 50 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta 3,8 (2022. a oli 39 haiget ehk 2,9 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud süüfilise haigusjuhte ei olnud. Varast süüfilist diagnoositi 46,0% haigete üldarvust.

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (7,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,7), Lääne-Virumaal (8,5), Pärnumaal (3,5), Raplamaal (3,0), Saaremaal (3,2) ja Tartumaal (3,2).

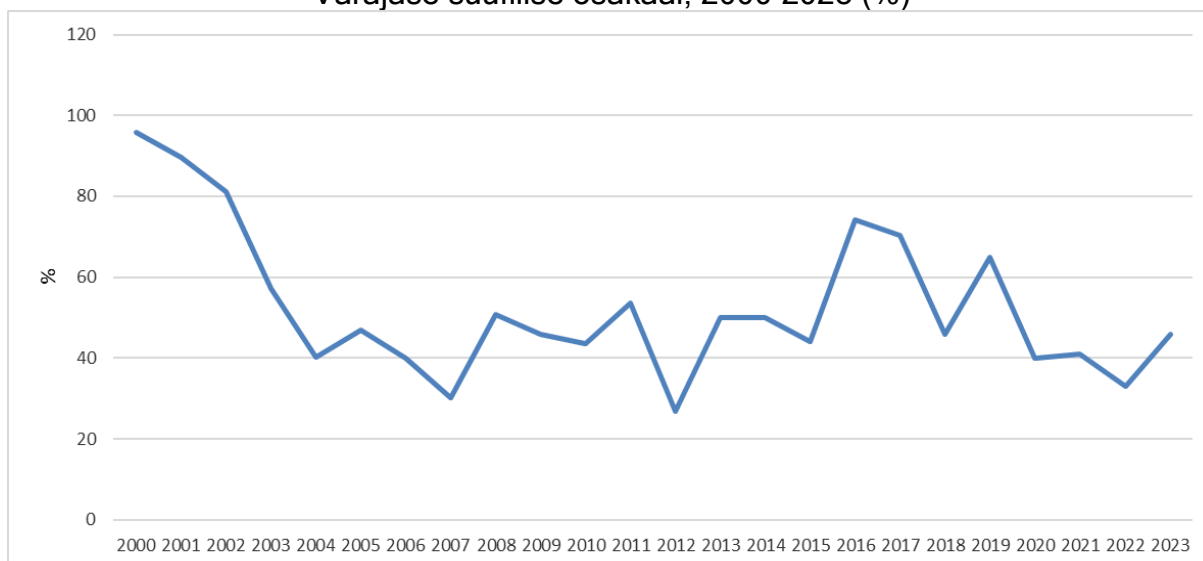
Joonis 111.

Süüfilis, 2001-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

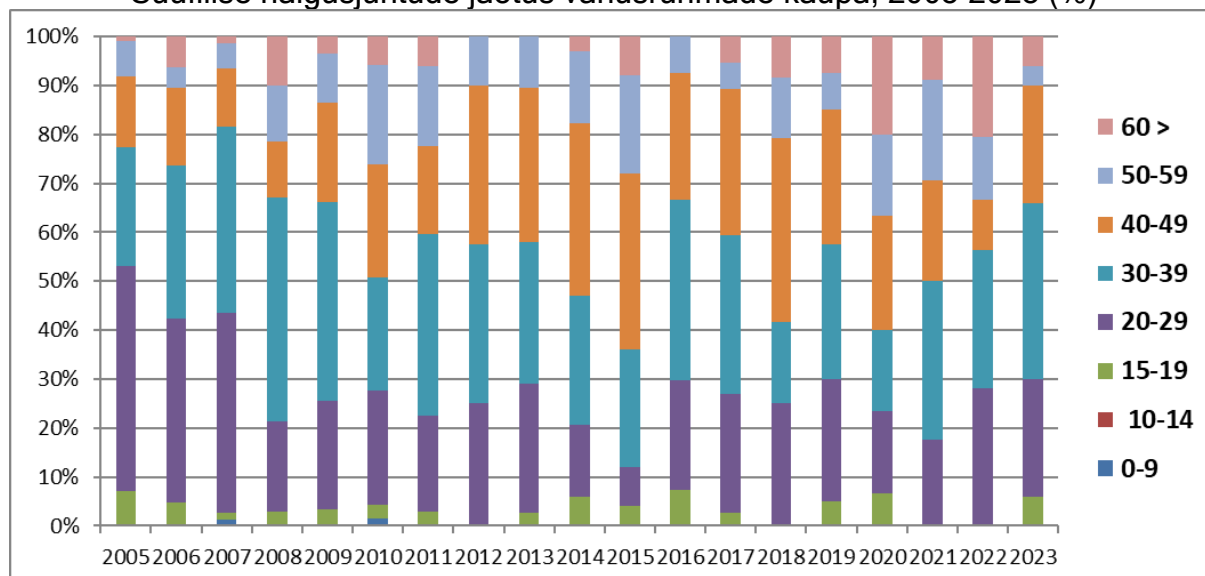
Joonis 112.

Varajase süüfilise osakaal, 2000-2023 (%)

Joonis 113.

Süüfilise haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005-2023 (%)

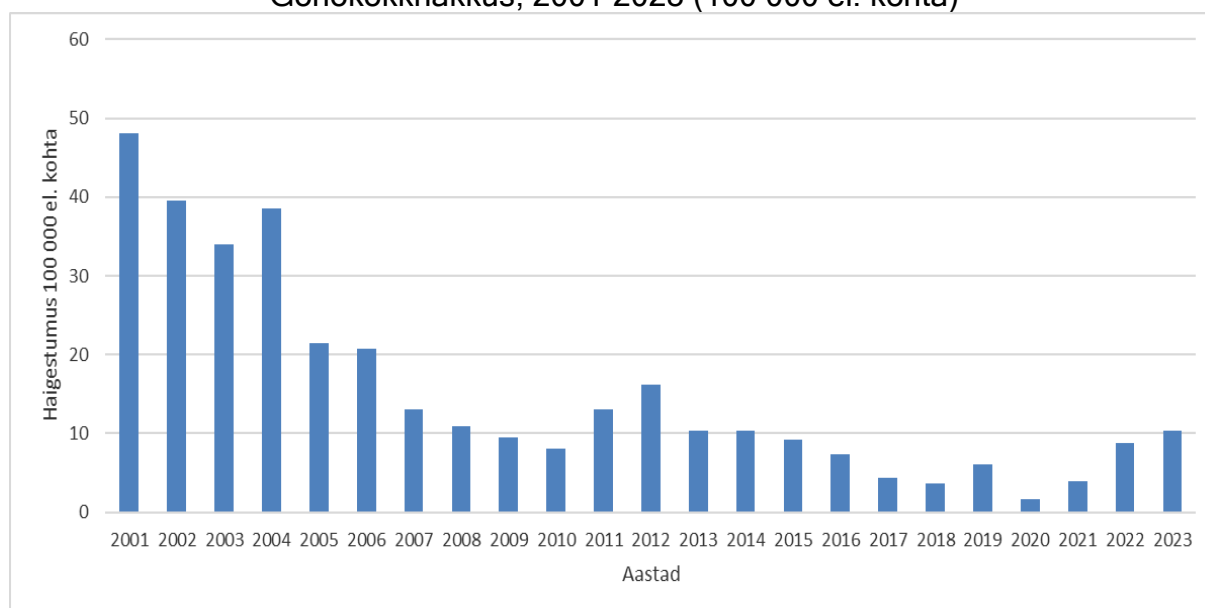
30,0% haigetest moodustavad isikud vanusrühmast 15-29 a, 36,0% vanusrühmast 30-39 a, 34,0% vanusrühmast üle 40 a. Mehi oli 66,0%, naisi 34,0%.
6 haiget (12,0% üldarvust) viibisid haiglaravil. Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Tais).

Gonokokknakkus (A54)

Registreeriti 139 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 10,4 (2022. a oli 117 juhtu ehk 8,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 114.

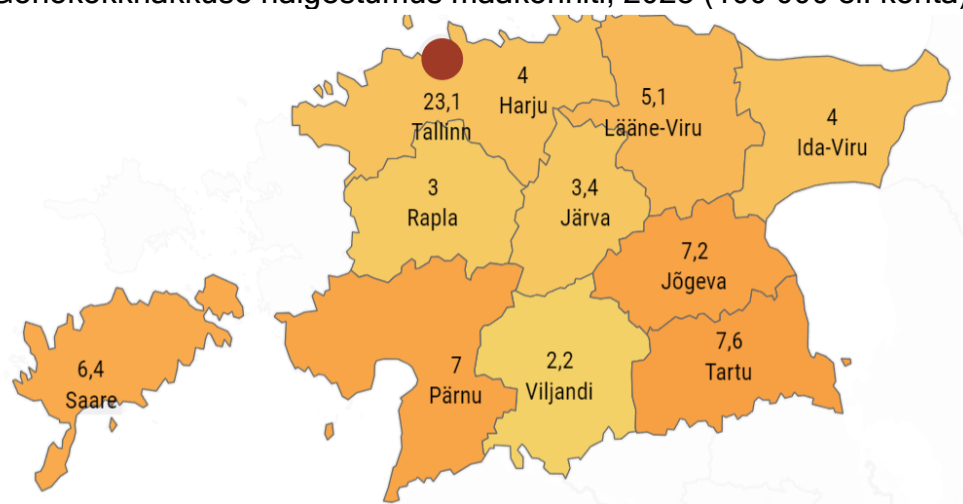
Gonokokknakkus, 2001-2023 (100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti 10 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Tallinnas (23,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartuumaal (7,6), Jõgevamaal (7,2), Pärnumaal (7,0) ja Saaremaal (6,4).

Joonis 115.

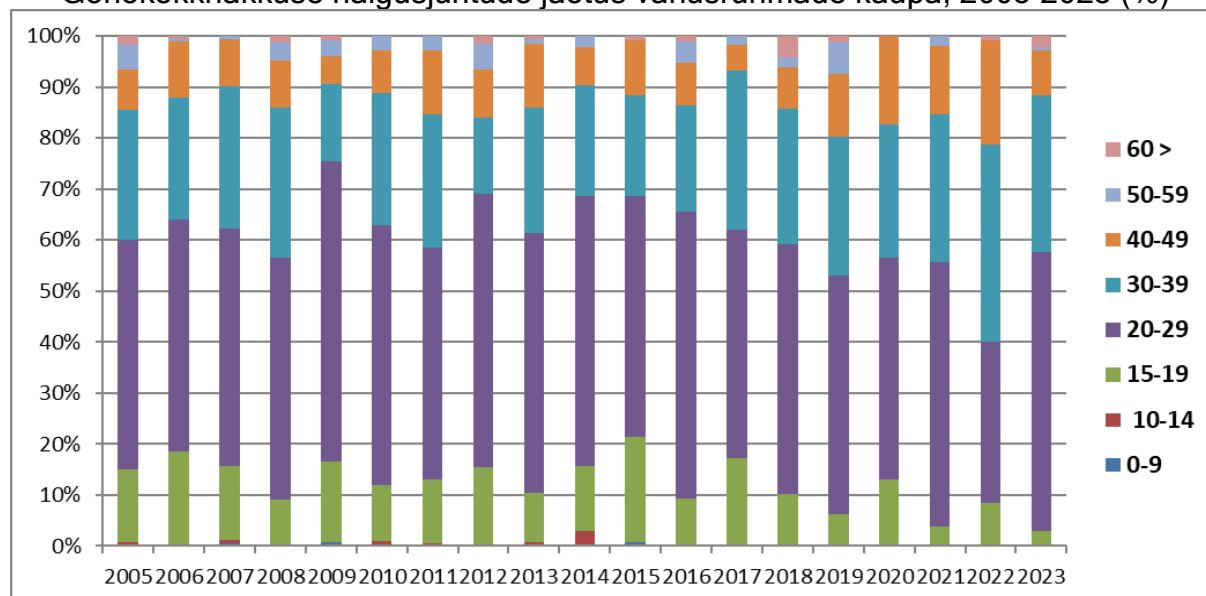
Gonokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

Haigetest 2,9% olid vanuses 15-19 aastat, 54,7% vanuses 20-29 aastat, 30,9% vanuses 30-39 aastat, 8,6% vanuses 40-49 aastat ja 2,9% vanuses üle 50 aastat. Mehi oli 80,6%, naisi 19,4%. 2,9% haigetest viibisid haiglaravil. Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Soomes).

Joonis 116.

Gonokokknakkuse haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005-2023 (%)

2023. aastal uuriti Terviseameti nakkushaiguste laboris 5 *N. gonorrhoeae* kultuuri antimikroobse tundlikkuse suhtes.

Tabel 19.

Neisseria gonorrhoeae AMR, 2014-2023

Aasta	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Tüvede arv	13	19	2	2	9	8	2	1	8	5
Antibiootikum	Resistentsete tüvede %									
Asitromütsiin	0,0	5,3	0,0	0,0	11,1	25,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Tseftriaksoon	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

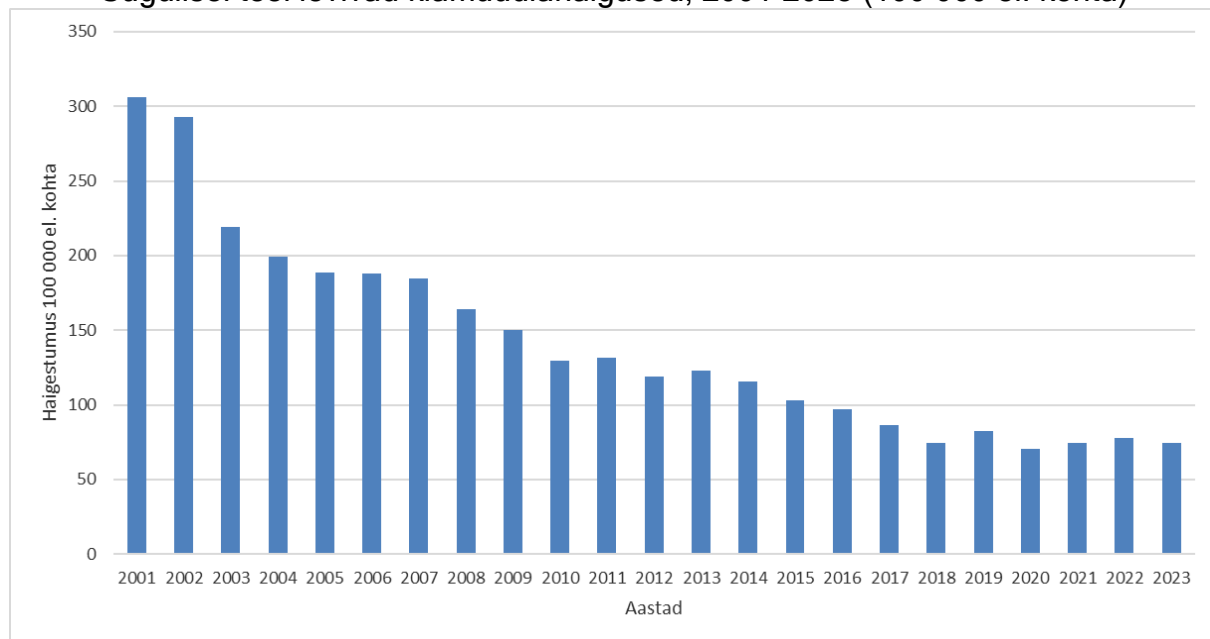
Aasta	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Tsiprofloksatsiin	15,4	31,6	0,0	50,0	44,4	75,0	100,0	100,0	75,0	60,0
Tsefiksiim	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Penitsilliin	-	0,0	-	50,0	28,6	0,0	50,0	0,0	12,5	0,0

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)

Registreeriti 991 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 74,4 (2022. a oli 1039 juhtu ehk 78,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 117.

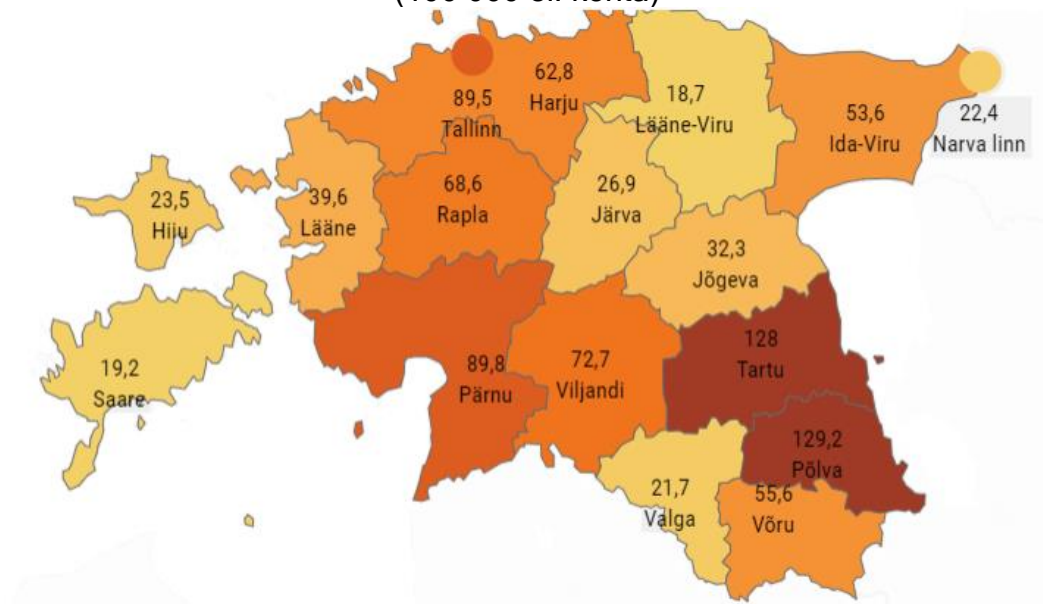
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused, 2001-2023 (100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Põlvamaal (129,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (128,0), Pärnumaal (89,8) ja Tallinnas (89,5).

Joonis 118.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

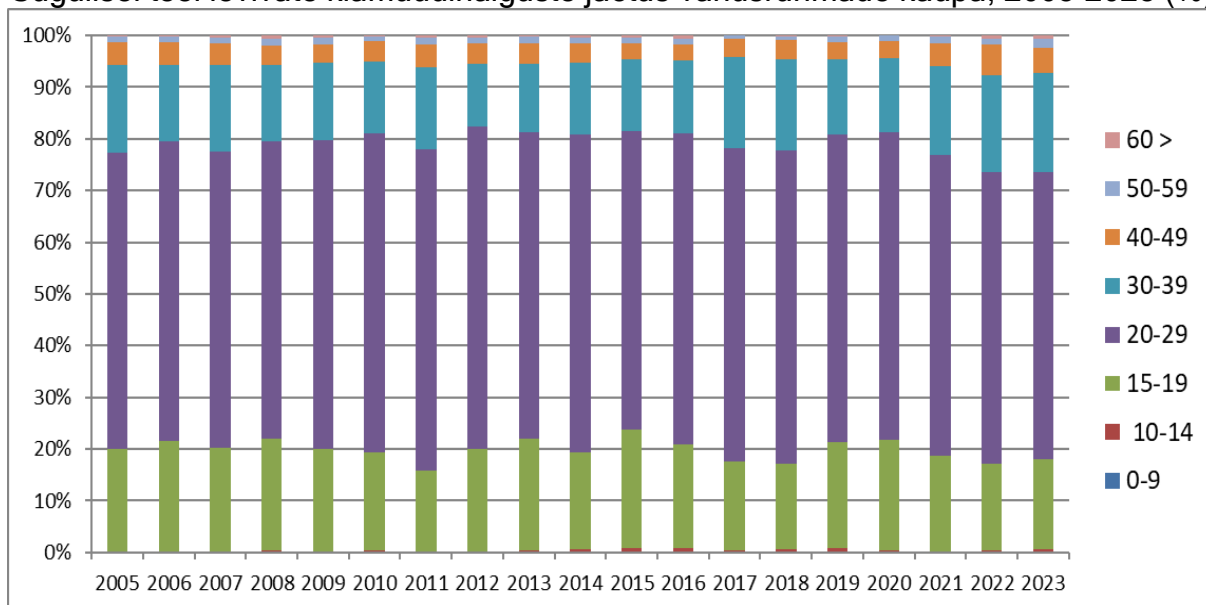

Haigetest 17,4% olid vanuses 15-19-aastat, 55,5% vanuses 20-29 aastat ja 19,2% vanuses 30-39 aastat. Mehi oli 14,8%, naised 85,2%.

33 haiget (3,3% üldarvust) viibisid haiglaravil. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Gruusias). Oletatav levikutee on teada 63,3% juhtudest (heteroseksuaalne 582 juhul, homoseksuaalne 46 juhul).

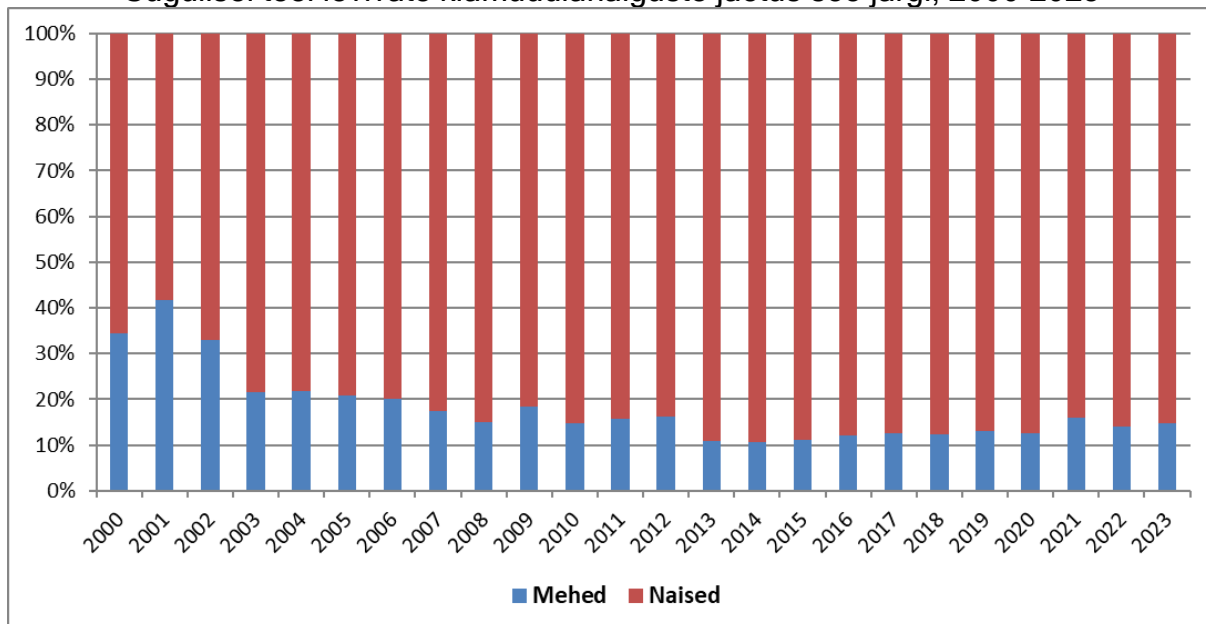
Joonis 119.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus vanusrühmade kaupa, 2005-2023 (%)

Joonis 120.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus soo järgi, 2000-2023

Muud nakkushaigused

Poliomüeliit (A80)

Viimane haigusjuht registreeriti Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 60 heitveeproovi, enteroviirust leiti 37 proovis (62%).

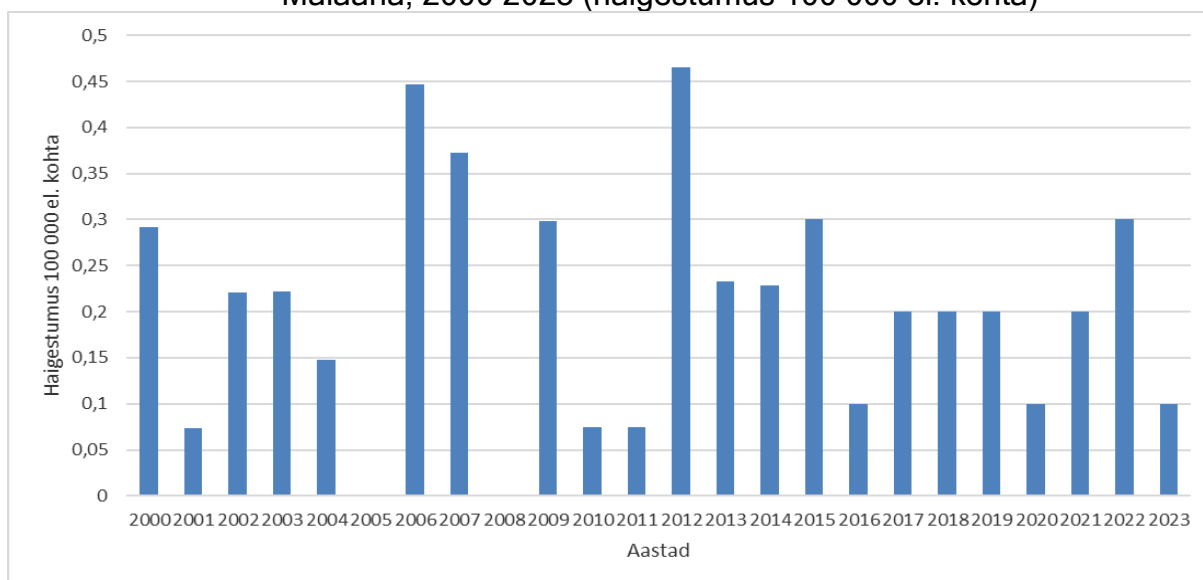
2023. aastal vaktsineeriti poliomüeliidi vastu 14 062 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 142, noorukeid (15-17 a) 12 ja täiskasvanuid 8. Revaktsineeriti 22 502 inimest, nendest 0-14 a lapsi 22 050, noorukeid (15-17 a) 11 ja täiskasvanuid 441.

Malaaria (B50-B54)

Registreeriti üks sissetoodud haigusjuht, haigestumine 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2022. a oli 4 juhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haigusjuht registreeriti Harjumaal (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos on kinnitatud laboratoorselt (*Plasmodium falciparum*). Haige oli vanuses 40-49 aastat, töötav mees, haigestus veebruaris, viibis haiglaravil, paranes. Nakatumine toimus väljaspool Eestit (Ugandas).

Joonis 121.

Malaaria, 2000-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Leegionärihaigus (A48.1)

Registreeriti 20 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,5 (2022. a oli 14 juhtu ehk 1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkust registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumus oli Tartumaal (5,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (2,9) ja Valgamaal (2,5).

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud (nukleiinhape määramine kahel juhul, antigeeni määramine uriinis 16 juhul, külv kahel juhul).

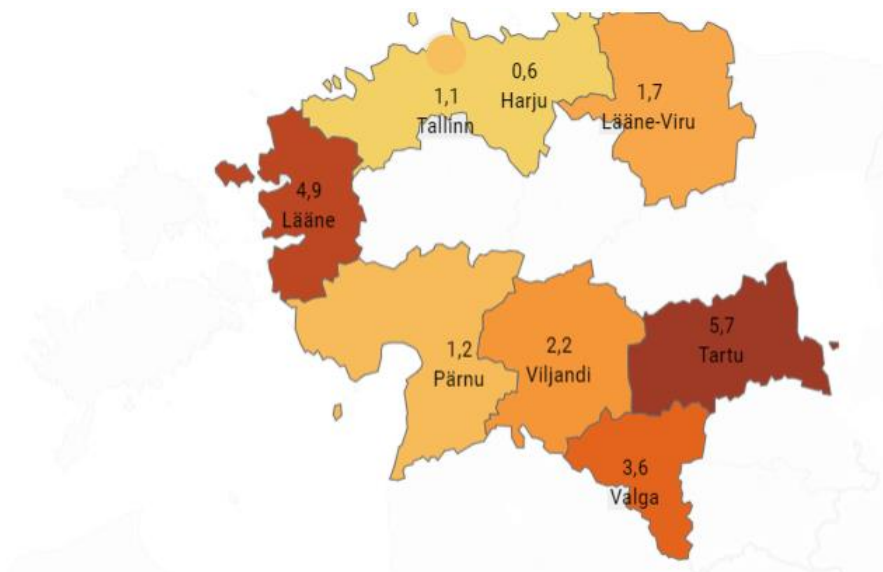
20,0% haigetest olid isikud vanuses 40-59 aastat ja 80,0% üle 60-aastased isikud. Mehi oli 60,0%, naisi 40,0%. 45,0% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 15,0% töötavad isikud. 40,0% juhtudest tegevusala ei ole teada.

Hospitaliseeriti 100,0% haigetest. Kahel juhul lõppes haigus surmaga. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Ukrainas).

45,0% haigetest haigestus kevadel (märtsis-mais).

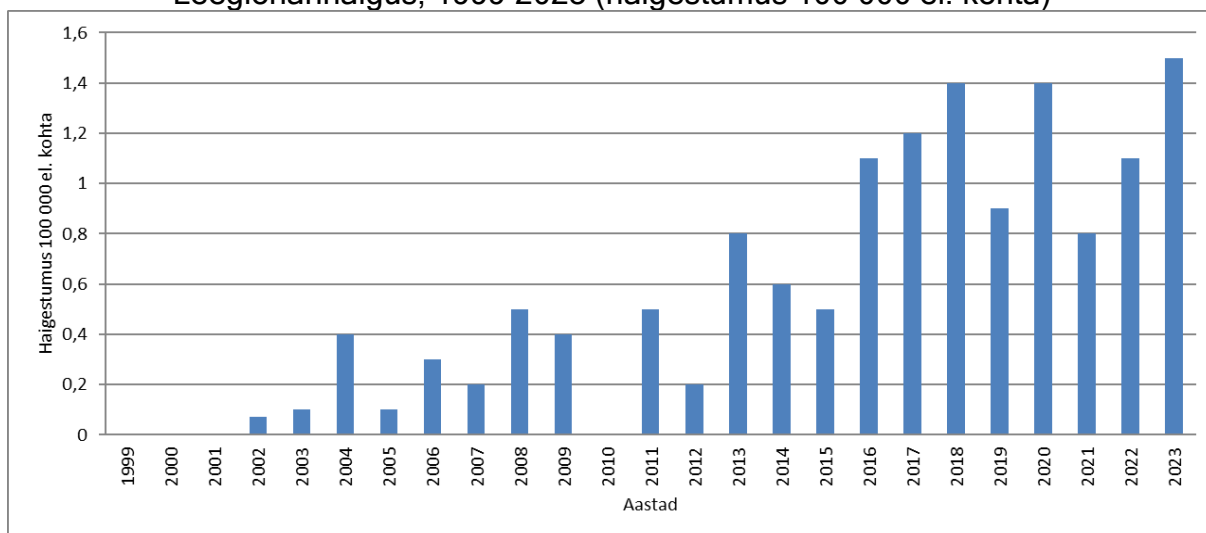
Joonis 122.

Leegionärihaiguse haigestumus maakonniti, 2023 (100 000 el. kohta)

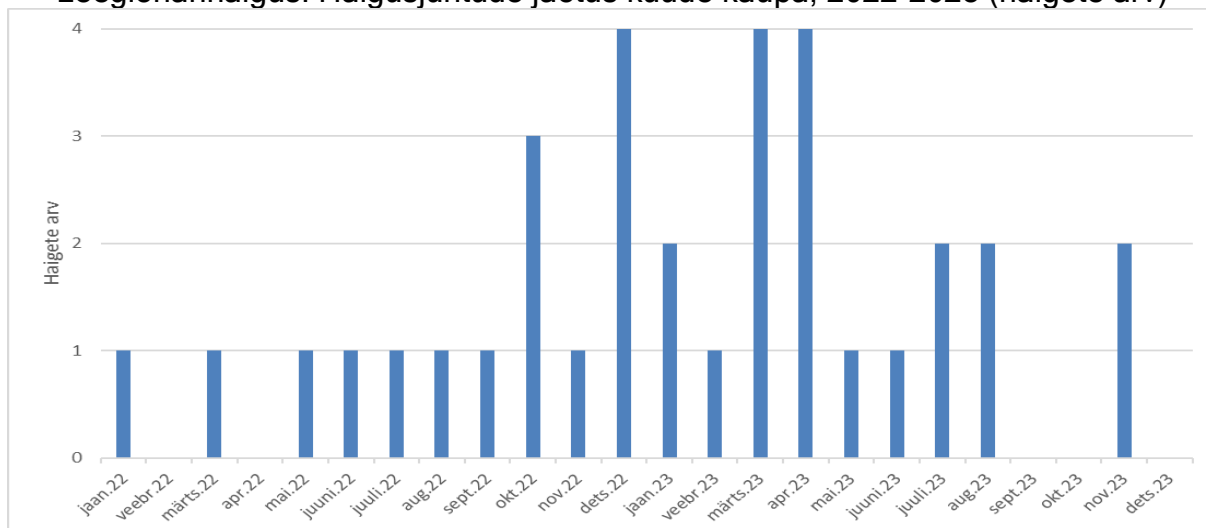
Joonis 123.

Leegionärihaigus, 1999-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 124.

Leegionärihaigus. Haigusjuhtude jaotus kuude kaupa, 2022-2023 (haigete arv)

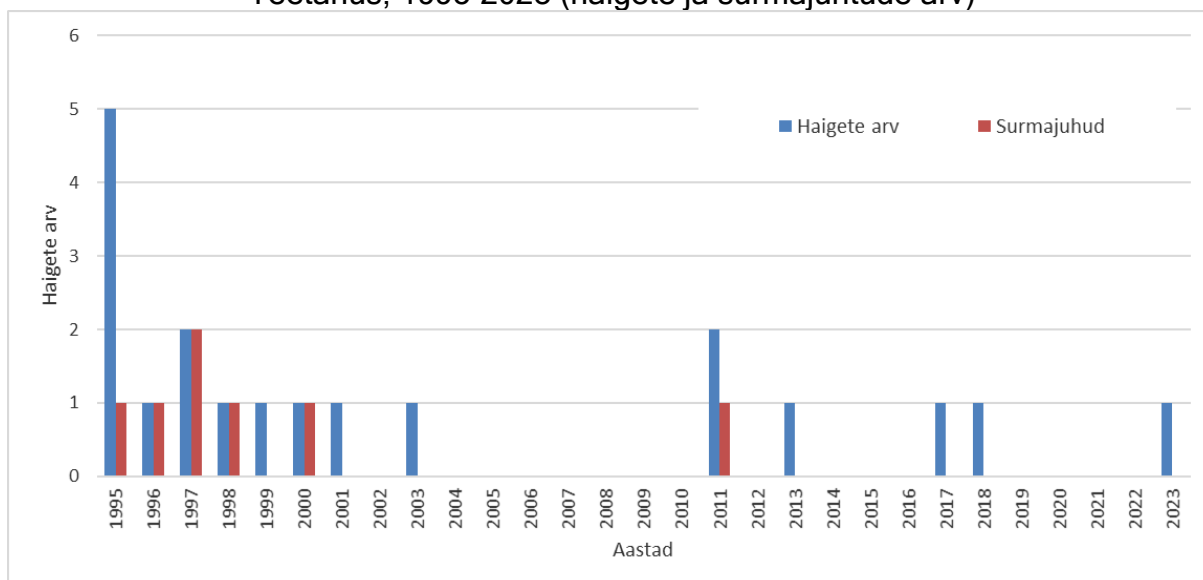
Teetanus (A33-A35)

2023. aastal esines üks haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2022. aastal ei esinenud).

Haigusjuht registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haige oli mees vanuses 20-29 aastat, viibis haiglaravil, paranes.

Joonis 125.

Teetanus, 1995-2023 (haigete ja surmajuhtude arv)

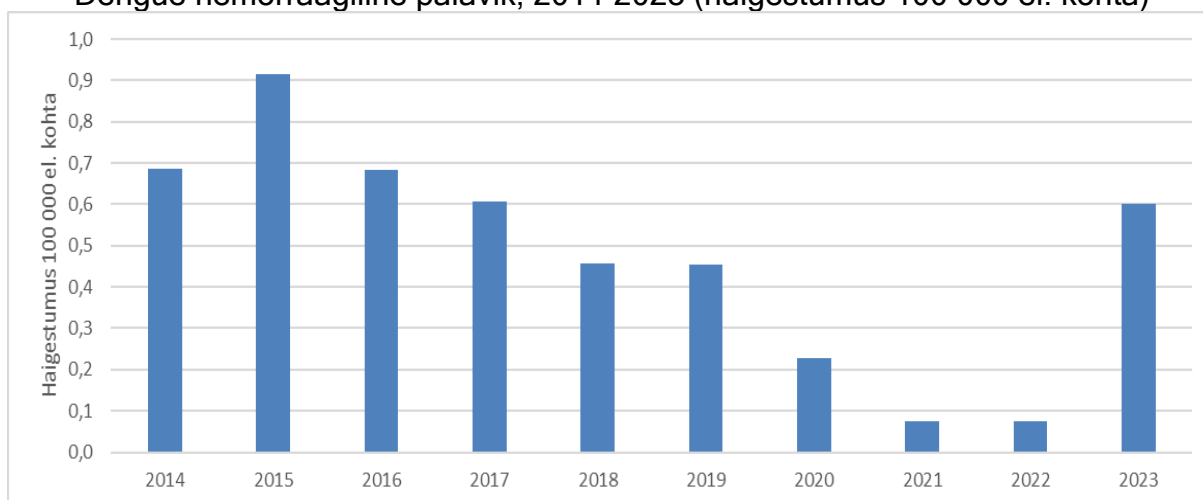
2023. aastal vaktsineeriti teetanuse vastu 14 609 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 189, noorukeid (15-17 a) 376 ja täiskasvanuid 44. Revaktsineeriti 55 658 inimest, nendest 0-14 a lapsi 22 303, noorukeid (15-17 a) 12 586 ja täiskasvanuid 20 769.

Dengue hemorraagiline palavik (A90)

2023. aastal registreeriti 8 sissetoodud haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,6 (2022. a oli 1 haigusjuht ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 126.

Dengue hemorraagiline palavik, 2014-2023 (haigestumus 100 000 el. kohta)

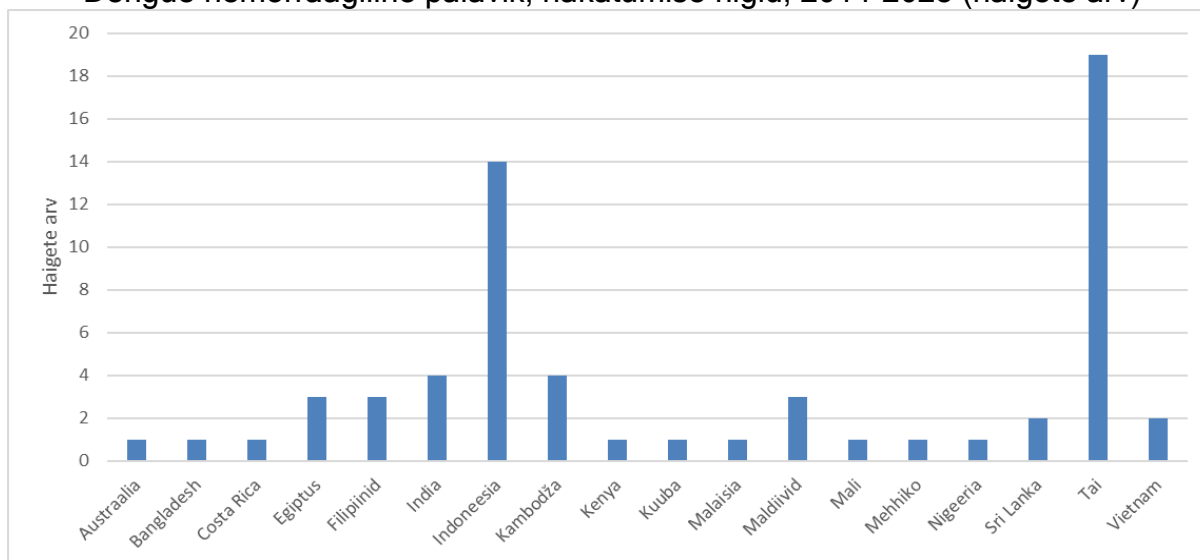

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,1), Lääne-Virumaal (1,7), Raplamaal (3,0) ja Tartumaal (0,6).

Haigetest 37,5% olid isikud vanuses 30-39 a, 25,0% isikud vanuses 40-49 a ja 37,5% isikud vanuses 50-59 a. Mehi oli 25,0%, naisi 75,0%. 25,0% haigestunutest moodustasid töötavad isikud. 75,0% juhtudest tegevusala ei ole teada. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Nakatumine toimus ühel juhul Costa Ricas, ühel juhul Egiptuses, kolmel juhul Indoneesias, ühel juhul Maldividel, ühel juhul Mehhikos ja ühel juhul Tais.

Joonis 127.

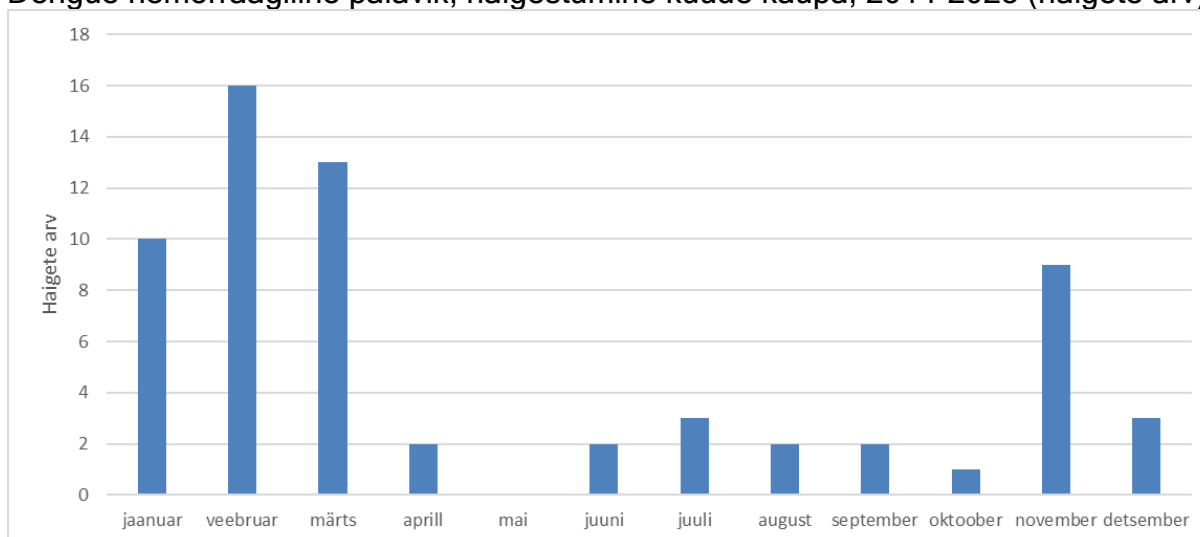
Dengue hemorraagiline palavik, nakatumise riigid, 2014-2023 (haigete arv)

Kõik haiged viibisid kodusel ravil. Surmajuhte ei esinenud. 50,0% haigetest haigestusid kevadel, 50,0% sügisel.

Joonis 128.

Dengue hemorraagiline palavik, haigestumine kuude kaupa, 2014-2023 (haigete arv)

Ahvirõuged (B04)

Haigusjuhte ei ole registreeritud (2022. aastal oli 11 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,8).

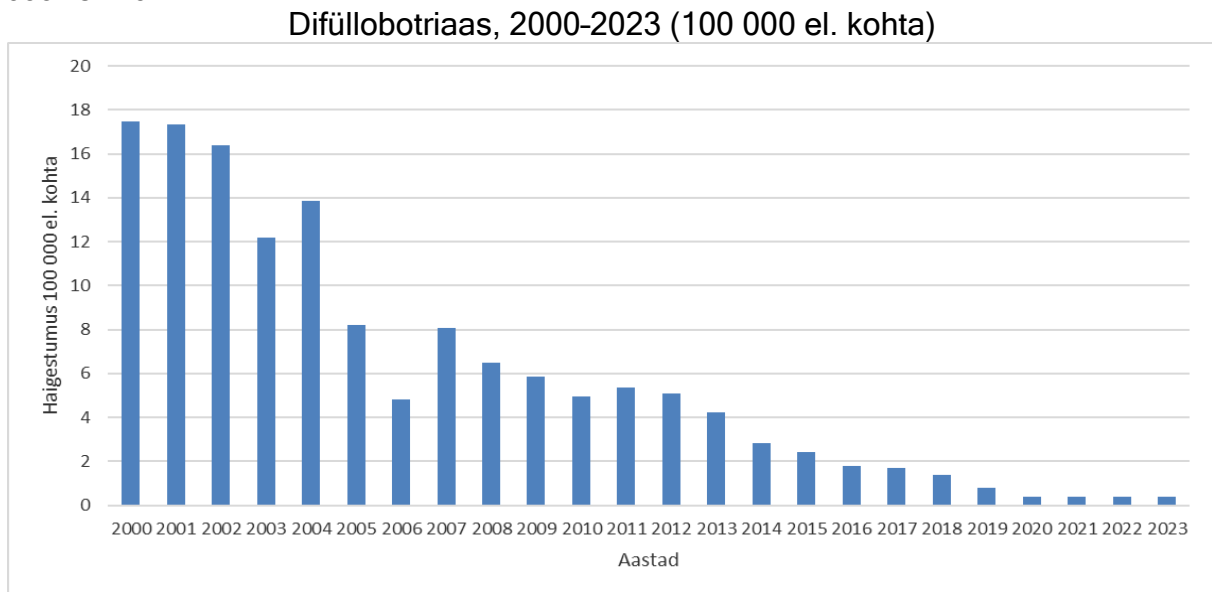
2023. aastal vaktsineeriti ahvirõugete vastu 4 täiskasvanud inimest.

Helmintiaasid

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 5 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2022. aastal oli samuti 5 juhtu ehk 0,4 100 000 elaniku kohta).

Joonis 129.

Juhtusid registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (2,7), Lääne-Virumaal (1,7) ja Pärnumaal (1,2).

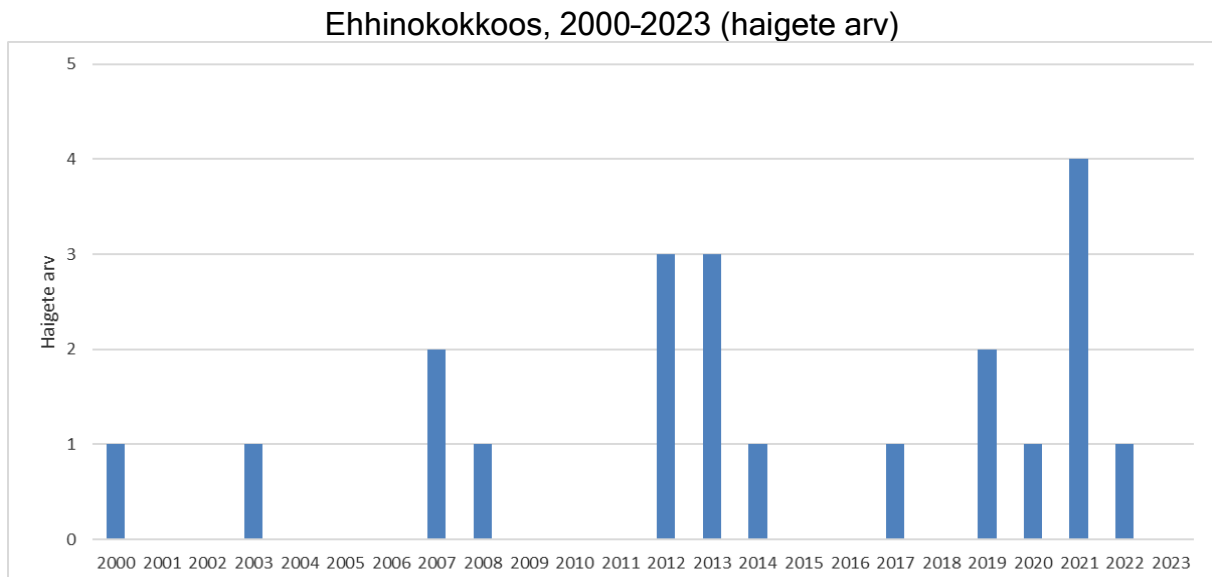
20,0% haigestunutest olid isikud vanusrühmast 30-39 a, 20,0% vanusrühmast 40-49 a, 40,0% vanusrühmast 50-59 a ja 20,0% 60-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 40,0%, naisi 60,0%. 60,0% haigestunutest olid töötavad isikud, 40,0% juhtudest tegevusala ei ole teada.

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Ehhinokokkoos (B67)

Haigusjuhte ei registreeritud (2022. aastal oli 1 haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1).

Joonis 130.

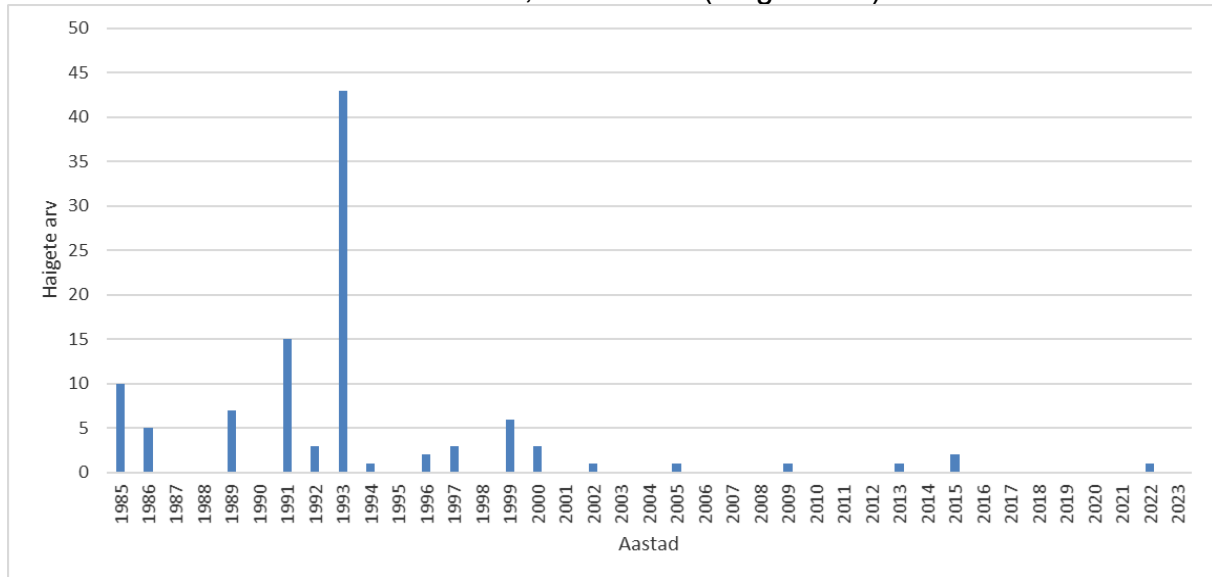

Trihhinelloos (B75)

Haigusjuhte ei registreeritud (2022. aastal oli 1 haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1).

Joonis 131.

Trihhinelloos, 1985-2023 (haigete arv)

Reisimisega seotud nakkushaigused

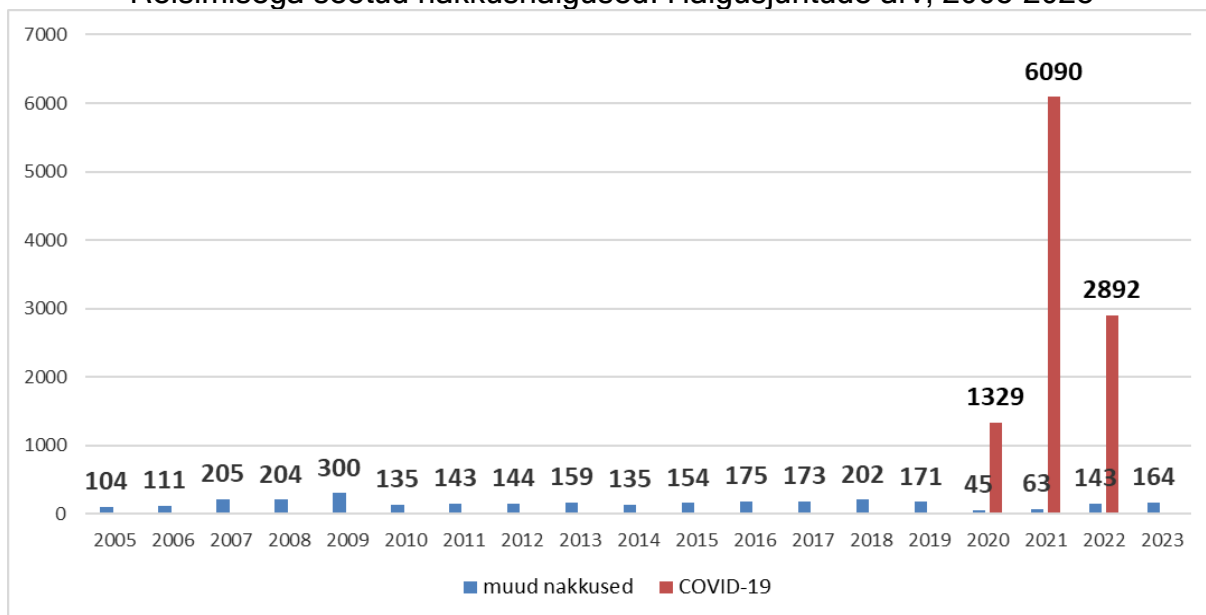
Tabel 20.

Reisimisega seotud nakkushaigused, 2023

Nakkushaigus	Haigusjuhtude arv	Nakatamise riigid
Adenoviirusenteriit	2	Egiptus
A-viirushepatiit	8	Hispaania 1, Horvaatia 1, India 3, Kenya 1, Soome 1, Usbekistan 1
B-viirushepatiit, äge	1	Aserbaidžaan
Denge palavik	8	Costa Rica 1, Egiptus 1, Indoneesia 3, Maldiivid 1, Mehhiko 1, Tai 1
Enterohemorraagilise <i>E. coli</i> soolenakkus	4	Egiptus 2, Gruusia 1, Venemaa 1
E-viirushepatiit	1	Austria
Gripp	9	Itaalia 1, Kanada 1, Malaisia 1, Rootsi 1, Soome 1, Tai 1, Türgi 1, Venemaa 2
Gonokokknakkus	1	Soome
Jersinioos	1	Hispaania
Kampülobakterenteriit	14	Belgia 2, Bulgaaria 1, Egiptus 1, Hispaania 2, India 1, Itaalia 1, Kenya 1, Küpros 2, Prantsusmaa 1, Tansaania 2
Klamüüdiarakkus, suguliselt leviv	1	Gruusia
Krüptosporidioos	1	Poola
Kõhutüüfus	1	Pakistan
Lambliias	2	Brasiilia, Tansaania
Leegionärihaigus	1	Ukraina
Leetrid	4	Araabia Ühendemiraadid 1, Saksamaa 1, Tai 2
Leptospiroos	2	Mehhiko, Norra
Lyme'i tõbi	17	Albaania 1, Gruusia 1, Hispaania 2, Leedu 1, Läti 1, Prantsusmaa 1, Saksamaa 2, Soome 4, Šveits 1, Tai 1, Tuneesia 1, Venemaa 1
Läkakõha	2	Itaalia, Türgi
Malaaria	1	Uganda
Meningokokknakkus	2	Leedu, Soome
Mumps	1	Valgevene
Muud viirusmeningiidid	1	Tansaania
Noroviirusnakkus	20	Ameerika Ühendriigid 1, Bulgaaria 1, Egiptus 5, Kreeka 1, Prantsusmaa 1, Rootsi 1, Tuneesia 1, Türgi 9
Puukentsefaliit	1	Läti
Rotaviirusnakkus	12	Armeenia 1, Egiptus 3, Gruusia 2, Türgi 6
Salmonelloos	22	Boliivia 1, Egiptus 6, Lõuna-Aafrika Vabariik 1, Tansaania 1, Türgi 11, Ungari 1, Venemaa 1
Sarlakid	2	Hispaania, Türgi
Soolenakkused, muud	5	Egiptus 2, Guatemala 1, Itaalia 1, Türgi 1
Süüfilis	1	Tai
Šigelloos	3	Egiptus, India, Pakistan
Tuulerõuged	13	Hispaania 3, Norra 1, Pakistan 2, Saalomoni Saared 1, Soome 2, Tai 1, Türgi 1, Ukraina 1, Venemaa 1
KOKKU	164	

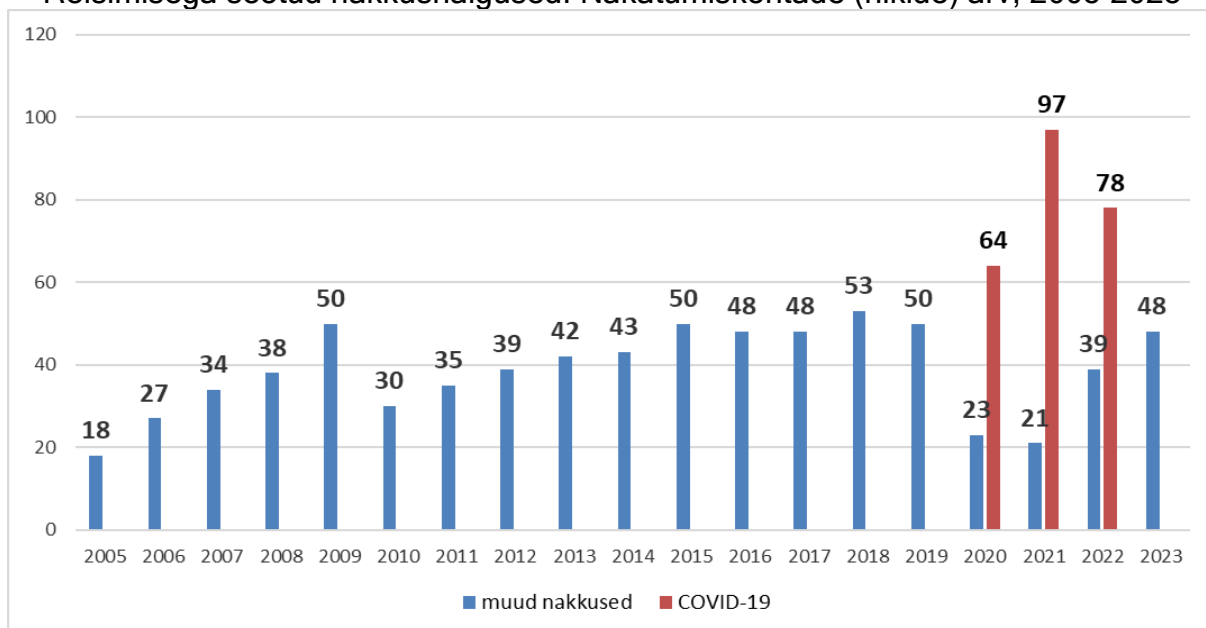
Joonis 132.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2005-2023

Joonis 133.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005-2023

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 21.

Haiglaravil viibinud patsientide osakaal, 2023

Nakkushaigus	%
E-viirushepatiit	100,0
Kõhutüüfus	100,0
Leegionärihaigus	100,0
Listerioos	100,0
Malaaria	100,0
Teetanus	100,0
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud	94,7
Pneumokokknakkus	94,2
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid	93,1
Noroviirusnakkus	92,2
Rotaviirusnakkus	85,5
Haemophilus influenzae nakkus	81,5
Muud täpsustatud soolenakkused	79,2
Jersinioos	78,9
Leptospiroos	78,6
Puukntsefaliit	74,0
Krüptosporidioos	66,7
Meningokokknakkus	66,7
A-viirushepatiit	64,4
Salmonelloos	57,4
Enterohemorraagilise E. coli nakkus	52,4
Kampülobakterenteriit	50,7
Tulareemia	50,0
Äge B-viirushepatiit	50,0
Šigelloos	28,6
Leetrid	25,0
Äge C-viirushepatiit	25,0
Krooniline B-viirushepatiit	20,7
Lämbliiaas	18,2
Krooniline C-viirushepatiit	13,4
Läkaköha	13,3
Süüfilis	12,0
Sarlakid	4,4
Klamüüdiahaigused, suguliselt levivad	3,3
Gonokokknakkus	2,9
Lyme'i tõbi	2,5
Tuulerõuged	0,8
Amöbiaas	0,0
Dengue hemorraagiline palavik	0,0
Mumps	0,0

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 22.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2009-2023

Nakkushaigus	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	KOKKU
A-viirushepatiit			2						1							3
B-viirushepatiit, äge	1										1					2
COVID-19												233	1706	929	310	3178
Creutzfeldt-Jakobi tõbi		1				3					1		2	2		9
C-viirushepatiit, äge														1		1
Enterohemorraagilise <i>E. coli</i> soolenakkus								1							1	2
Gripp	13	8	10	4	8	22	21	29	40	97	52	12	0	10	53	379
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud															1	1
<i>H. influenzae</i> nakkus	2			2		4	2	4		2		1			1	18
Kampülobakterenteriit			1					1							1	3
Leegionärihaigus			2	2	4	2		3	2	4	2	2	2		2	27
Leptospiroos											1					1
Listerioos		2		1			3	2	1	7	3		1	1		21
Lyme'i tõbi											1		1		1	3
Malaaria	1			1										1		3
Meningokokknakkus	1				1				1	1						4
Noroviirusenteriit					1	1		1	1		3					7
Pneumokokknakkus		1	3	6	6	9	8	11	11	10	7	7	2	4	9	94
Pneumokokk- ja <i>H. Influenzae</i> seganakkus			1													1
Puukentsefaliit													1	2	1	4
Rotaviirusenteriit							1				1					2
Salmonelloos	1	1	1		2	1	1				1	1	1			10
Soole muud täpsustatud nakkused					1		2	10	7	2	7	2	4	2	7	44
Teetanus			1													1
KOKKU	19	13	21	16	23	42	38	62	64	123	80	258	1720	952	387	3818